

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કોપીરાખિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૦૧૦ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ સ્ત્રી લાસકી જરૂર સ્ત્ર

વિષય Δ ૮૪૫૬

અપો-બએપન્ને, દાતો-બએપન્ને, કરેતો-બએપન્ને,
 ઉર્વરો-બએપન્ને, માંધ્રો-બએપન્ને ; બએપન્નાંમ્
 બએપન્નેયોતેમો યત્ માંધ્રેમસ્પેન્તેમ્-બએપન્નેયો ;
 યો નર્શ અપઓનો હુચ ઉરૂશ્વાન્ બએપન્ન્યાન્,
 અએપોણ અસ્તિ બએપન્નાંમ્ બએપન્નેયોતેમો.

અશોષથી સાળું કરનાર (અથવા તંદરોસ્તી આપનાર),
 ધનસાધથી સાળું કરનાર, શસ્ત્ર વૈદ્ય (અથવા વાહાડકાપથી સાળું
 કરનાર), જાલાપાત્રથી સાળું કરનાર (તથા) માંધ્રવાણી (ભણીને)
 સાળું કરનાર (એ પ્રમાણે પાંચ જનના જુદા જુદા વૈદ્યો
 હોય છે). (પણ) પવિત્ર માંધ્રવાણી ભણીને સાળું કરનાર
 (અથા) વૈદ્યોમાં ઘણાજ તંદરોસ્તી આપનાર (છે), (કારણ કે) તે
 અશો માણસનાં જાતેનથી (તેને) તંદરોસ્તી આપે છે; (અથા)
 વૈદ્યોમાં તે ખચીત ઘણાજ તંદરોસ્તી આપનાર (છે).

(અરદીબેહેસ્ત યસ્ત બા માએની.)

કા. એ. કાંગા.

તીલસમે જરથુસ્ત્ર

યાને

અમત્કારીક અસર ધરાવનારા પાક
કલામો તથા નીરંગો.

[બાઇ આવૃત્તી.]

પ્રસિદ્ધ કરનાર
દાદાભાઈ માણેકજી બીલીમોરીયા.

અનુબંધ :

ચેરાગ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ, મનોરદાસ સ્ટ્રીટ, કોટ.

૧૯૦૭.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-ગ્રંથ

૨૦૧૦

[સર્વ હક સ્વાધીન.]

દીખાચો.

જાદુને નામે અસલથી ઝોળખાતી આવેલી પાપી વિદ્યા સામે તેમજ દુષ્ટ જાદુગરોનાં કાળાં કામો સામે પાક મજદુરની જરથોસ્તી દીન મોટો ધીકાર દેખાડે છે, તથા દરેક જરથોસ્તીને તેઓ સામે મજબુત લડત ચલાવવાનું શીખવે છે. જાદુને મનના ખોટા ખ્યાલ અથવા વહેંમ તરીકે ગણીને નહી, પણ ખરેખરી હસ્તી ધરાવતી ખુરાઇ તરીકે ગણીને જરથોસ્તી ધર્મ તેને ધીકારી કાઢે છે. હાલના કેટલાક પારસીઓ જેઓ પોતાને સુધારાવાળામાં ખપાવવાનું ખાલી ગુમાન રાખે છે, તેઓ જાદુની હસ્તી માનવા ના પાડે છે, અને ખેખજરીથી તેને માત્ર વહેંમ તરીકે ગણી હસી કાઢે છે, જો કે જરથોસ્તી ધર્મમાં જાદુની હસ્તીને અને જાદુગરોની ખુરાઇને કબુલ રાખેલી તથા વખોડી કહાડેલી જોવામાં આવે છે. જાદુ જેવી મેલી અથવા પાપી વિદ્યાની હસ્તી નહી માનનારાઓ તે વીશે ઘટતો અભ્યાસ અને શોધખોળ કર્યા વગર પારકા તકલીફી મતને વળગી રહેતા જણાય છે. જો જાદુ તથા જાદુગરો જેવી ચીજની હસ્તીજ ન હોતે, તો એ ખતેને વખોડી કહાડવાની જરૂર અવસ્તા કલામમાં કદી રહેતે નહી. અને તેટલાજ માટે એને લગતા કેટલાક ઇશારાઓ અવસ્તામાંથી મલી આવતા અત્રે ટાંકલા વધુ ઉપયોગી થઇ પડશે:—

“એ (બધુ) હું માંગુ હું કે જેથી કરીને તમામ દ્વેશ રાખનારાઓની, દેવોની, માણસોની, **બહુગરોની**,...ખરાબીઓને હું તોડું.”

(યજ્ઞશનેનો હા ૯ મો, ફકરો ૧૮ મો.)

“**બહુગરોની**, **બહુગરને** લગતાઓની, હયાતી ભોગવનારાઓમાંના કોઈથી બુરાં (માણસ)---(એ બધાઓની) સરદારીને (મારા) મને કરીને, વચને કરીને, કામોએ કરીને (તથા) બહોર રીતે હું ખરેખર ધીકકાડું છું.”

(યજ્ઞશને હા ૧૨ મો, ફકરો ૪ થો.)

“ભયંકર (માણસો) ના તથા **બહુગરોની** સામે થવાને તથા (તેઓને) બહાર કાઢી નાખવાને...હમો (યથા, અપેક્ષા તથા ચંડહે હાતામને પુરતી રીતે આશકારા કરીએ જીએ.).”

[યજ્ઞશને હા ૬૧ મો., (યુરોપીઅન ગણતરી મુજબ) ફકરો ૩ જો.]

જરથોસ્તી ધર્મમાં નેકી અને પાકીજગી અખત્યાર કરવાની એક જરથોસ્તીની પહેલી અને ખાસ ફરજ જેટલી છે તેટલીજ અગતની અને જોડેજોડ જતી ફરજ તે બદી તથા ના-પાકીની સામે બળતવારીથી લડાઈ ચલાવવાની છે, અને જેટલા ઉમંગથી નેકાનો સ્વીકાર કરવાની અગત પાક જરથોસ્તી દીન બહોર કરે છે તેટલીજ ઉલટ અને ઠરાવથી બદીનો તુચ્છકાર કરવાની પણ ફરજ આપે છે. આપણો પુરાણો જરથોસ્તી મજહબ કે જે, ઉંડી ધર્મ-ફીલસુફી અને માનો જ્ઞાનથી પ્રકાશી રહ્યો છે, કે જે એક નાકેથી બીજે સુધી, “કેમના મજહા” ની શરૂઆતથી તે યજ્ઞશને વંદીદાદના છેડા સુધી ભલી અને બુરી શક્તીઓની હસ્તીથી નીપજતી સારી માડી અસર વીશે અનેક

રૂપે અને અનેક રૂપે સમજાવે છે. જે ધર્મ અહુરહે દેકેશો એટલે હોરમજ્દના તરીકા યા કાયદાને નામે ખાસ કરી જાહેર કરે છે તેને વળી વીદ્યેવો એટલે ‘દેવથી જુદો’ એવી રીતે બાર મુકીને ઓળખાવ્યો છે—જે દીન “ક્ષોત્ર અહુરહે મજ્દાઓ” (હોરમજ્દની ખુશનુદી) ની જોડેજોડ “તરોષ્ટ્રીને અંધુરહે મધન્યે-ઉશ” (એહરેમનને તોડવાની ઇચ્છા) ના કલામ ખાસ આપવાની જરૂર જોય છે તે દીન બદ્દહી શક્તીઓની હસ્તીનો ઇનકાર કરે છે એમ કોણ કહી શકશે? જરથોસ્તી દીન જુરી હસ્તીઓનો ખોટો ઇનકાર નહીં પણ ખરો, જીગરનો, દીનની શરીયત મુજબનો ધીમાર કરતાં શીખવે છે, અને તેઓને કશી રીતે નહીં ગણ-કારવાનો ઓધ દે છે. અને એવી રીતે ખુદશી રીતે જરથોસ્તી ધર્મમાં જાદુ જેવી હસ્તીને કબુલેલી જોયા પછી આપણે જાદુ જેવી મેલી વિદ્યા વીશેની અત્રે થોડીક તપાસ લેવાની જરૂર છે.

જાદુ જેવી મેલી વિદ્યામાં કાંઈ જોદાઈ જ્ઞાન અથવા મોટાઈ સમાયેલી નથી તેમજ એ મેલી વિદ્યા મેળવવામાં કાંઈ જાતની અશોષ કે પાક જોવાઈત કરવી પડતી નથી; ઉલટું અન-અજોષ યા અપવિત્રાઈ તેનો મહદગાર છે. મેલી વિદ્યાને લગતા કેટલાક નીચમો પાલી તે વિદ્યાના કાંઈ ઉસ્તાદ પાસે થોડી તાલીમ લેવાથી, અથવા કાંઈ જાતની હલકી તપજ્ઞ કરવાથી એ જાતની જુરી ઠગારી શક્તી પ્રાપ્ત કરી શકાય છે; અને એ શક્તીથી ચોક્કસ વીસ્તાર ઉપર તે (જાદુગર) પોતાનો કાણુ ચલાવી શકે છે.

શેતાની શક્તી ઘણી જાતની હોય છે, અને તેથી તેમના વર્ગ ઘણુ ઘણુ કરી શકાય. મરણ પામેલાં માણસોના ‘આકાશી’

કાલબુદ્ધના અણુદોઠ છાયારૂપો, જે પોતાના હવસો અથવા સંસારના અલખરોને લીધે ખાકી તળાકાના આકર્ષણમાં જાણે પકડાઈ રહે છે, તે પણ એક જાતના દરજ્જા વર્ગમાં આવી શકે છે. વિપરીત અથવા હવસી માણસોના જદવિચાર-આકારો, તથા કીના, કપટ લોભ, લાલચ, વગેરેના વિચાર-આકારો એકમ મુદત લગી એકસ જાતનાં કામચલાઉ દરજ્જા રૂપો, કુદરતી કાયદે, ધારણ કરે છે. આ “દરજો” દુન્યાઈ તળાકામાં ભટકતા રહેતા હોવાથી દુન્યામાં ખરાબી કરે છેજ; પણ જ્યારે તેઓનું “સાધન” કરવામાં આવે છે યાને જાણી જોઈને તેઓ સાથે સંબંધ સ્થાપવામાં આવે છે, અને તેઓની ખાસીઅતને અનુસરતી અપવિત્ર આરાધના તથા ખોરાક. જેવો કે લોહી, દારૂ, વગેરે ચીજોથી, તેમજ જુદી જુદી જાતનાં જદબોઈ ભરેલાં ધ્રુવથી તેમને તૃપ્ત કરવામાં આવે છે, ત્યારે તેના જદલામાં તેઓ તે પાપી પુંજરીના તાબેદાર થઈ રહે છે, જે હવે એક જદદુગર બને છે. દરજ્જા સાધનોની મારફતે આ સંસારને લગતાં કેટલાંક કામો તે પોતાની મરજ મુજબ કરાવે છે; ભુવા વગેરેના ધુણવાના મેજાવડા, પીર સેવરાની માનતા, વગેરે, ઘણું કરીને છાયારૂપ “ખોખા” ની પુંજનાં પરીણામો હોય છે. એવી સાધનાનું કામ જદદુષ્ટ વર્ગમાં આવે છે; કારણ કે તેથી તેના સંબંધમાં આવનાર દરેક માણસના મીનાઇ વધારાનો અટકાવ થઇ ખાકી ભુવનપર ભટકતાં હલકી ખાએશનાં વિનાશી રૂપોની અસર નીચે વધતું ઓછું તે જઇ પડે છે. આ વર્ગના જદદુગરોને યાને મેલી વિદ્યાના સેવકોને અજ્ઞાન લોકો ભોળવાઈને તેને કોઇ મહાત્મા કે “પરહેજગાર” તરીકે માને છે, અને આગળ વધી કેટલીકવાર તેમની

પુનઃ અથવા પરસ્તેશ એક યા બીજે આકારે કરે છે. એવા વેદમાયલા લોકો છેવટે પોતાનાં સ્વાનતે, કુદરતી કાયદા મુજબ, મરણ પછી દરજ્જેનાં રહેઠાણમાં લઈ જવાનો રસ્તો મોકળો કરી આપે છે. એવા ભુતપુનરી અથવા દેવપરેસ્ત લોકોની વલાણ અથવા ખાહેશ ખાકી તખ્તના આકર્ષણમાં ઘેરાઈ રહેલાં ખાહેશ-તત્વનાં ખોખાંઓ તરફ હોવાથી, મરણ પછી તેઓના સ્વાનો પાધરાંજ એ હાલત (દરજ્જે-દેમાન) માં ખેંચાઈ જાય છે. કારણ કે જીંદગી દરમ્યાન તેઓનો ઉંચામાં ઉંચો બીચાર આ દરજ્જ “લોક” સંબંધ હોવાથી તેઓનું ત્યાંજ જવું થાય છે.

પણ એટલું ખુબ યાદ રાખવું કે, શેતાની શક્તીઓ સારી કરણીના મણસ ઉપર અસર કરવા જેટલી અથવા કાયદા જેટલી કશી પણ અંગત શક્તી ધરાવતી નથી. દાખલા તરીકે જેમ અધિકાર ખરેખર હસ્તી ધરાવતો નથી-તે તો રેશનીની ગેર-હાજરીનું માત્ર પરિણામ છે; જેમ થંડી જેવી ખરેખરી ‘ચીજ’ નથી, પણ ગરમીની ગેરહાજરીનું એક કુદરતી પરિણામ છે, તેમ પવીદ શક્તીઓ અથવા આપણે જેને સાધારણે “દેવો” કહીએ છીએ તેઓમાં અંગત એવી શક્તી નથી અથવા ખતી જોર નથી કે જે ભલામી યા અશોષનાં જતી બળ ઉપર શાવી શકે. એ વીચાર અરદીએહેસ્ત યસ્તની “નીરંગ” માં વધારે ખોલાસાથી તથા મજબુતાથી અપાયેલો મલી આવે છે. “અહેરેમન ડીચ, નાદાન”--એહરેમન કંઈજ નથી, નાદાન છે; એટલે કે સર્વ શક્તીવાન ખરી હસ્તી (સત) સાથે સરખાવતાં એહરેમન કંઈજ નથી, જોણે ખરી હસ્તી ધરાવતોજ નથી. વળી અંધૂરહે મધ-ચેઉશને “નાદાન” કેહવામાં આવ્યો છે તેનો સગળ

તેની સીફતો ધ્યાનમાં લેતાં માલમ પડશે. ખાકી શરીર વીનાની મીનો હસ્તીઓનું બળ અથવા તેમની શક્તિ તેમના ઉંચા “હોશ” યા બુદ્ધિને લીધે છે. અને આતો જાણીતું છે કે ખુરાઇનો કર્તા પોતેજ અશોધને લગતા ઉંચા “હોશ” થી બે-નસીબ છે, ખરાં જ્ઞાનથી ખાલી છે—કે જેથી તેને હમેશાં ભવી-શનાં જ્ઞાનથી બીનવાકેફ, એટલે “પચ્છમ બુદ્ધી” નો (પાછળ-થી આવતી સમજવાળો) કરી વારંવાર જણાવવામાં આવ્યો છે.

ન્યારે ખુદ ભુરી શક્તીઓ પોતે પવીત્ર નુરમંદ અકલથી બેનસીબ હોય, ત્યારે તેની પેદાયશ ઉંચી બુદ્ધીથી ખાલીજ હોવી જોઈએ. અને આપણે જે ધ્યાનમાં રાખવાનું છે તે એજ કે અશોધને લગતી અફલ અથવા હોશ જે છે તે પોતેજ ઉંચા પ્રકારની નુરી શક્તિ અથવા મીનોઇ બળ છે. એમ હોવાથી દેવો, કે જેઓમાં નુરી હોશ હોતો નથી તેઓમાં અંગત બળ પણ નથી—બીજા બોલોમાં દેવો યા દુષ્ટ શક્તી-ઓમાં સ્વભાવીક બળ અથવા જાતી જોર હોતું નથી. જે કંઈ શક્તીઓ તેઓ ધરાવે છે તે એક જાતની ઉછીની શક્તિ કહી શકાય—જે મીસાલે ચંદ્ર સુર્યની રોશનીથી દીપે છે તે ઉછીની રોશની છે, તે મીસાલે દેવોની શક્તિ ઉછીની છે. અને તેટલાજ માટે પલીદ રહાની શક્તીઓ નેક માણસોની ઉપર ખરાબ અસર કરે એવું પોતાનામાં જીવ જેવું બળ ધરાવતી નથી, કે જેનાં કારણોનો સાર ઉપર જણાવવામાં આવ્યો છે.

પણ કેટલીક વાર બદરહી હસ્તીઓની સતાવણી વીશે આપણે સાંભળીએ છીએ તેનું મુખ્ય કારણ તે માણસનાં મનની

તથા શરીરની અપવીત્રાઇ અથવા નાપાકીજગી છે. બદ શક્તીઓ, બદ વીચાર તેમજ તનની નાપાકીજગી ભરી હાલત તરફ જલદી ખેંચાય છે. અને એ માત્ર કુદરતી નીયમને અનુસરતું છે. નબળું મન શેતાની શક્તીઓને માટે એક ફળદ્રુપ જગા છે, કે જેમાં તેઓ જાણે ઉછરીને “જીંદગી” લઇ શકે છે. મનની નબળાઇથી ખોટા વીચારોનો છાપ નબળાં મનના આદમી ઉપર વહેલો થાય છે. એવા વીચારો ખોટા માર્ગ ઉપરથી ખરાબ માર્ગે આવતાં, જે કંઈ અટકાવ નહીં મળે તો, વીલંબ લોગે તેવું નથી. આ પ્રમાણે ઉતરતી પંક્તીની બદરૂહી હસ્તીઓ નબળા માણસ ઉપર પોતાની નાપાક અસર ચલાવી શકે છે. મનની નબળાઇથી એક આદમી પોતાનાં મનનો કબજો ખીજીને હસ્તક જવા દે એવી હાલતમાં હોય છે. પારકાના હસ્તકમાં મનનો કબજો જવા દેવો તેનો ખોટો અર્થ એજ કે પારકી તાબેદારી તજે તે માણસ પોતાને મુકે છે. નબળાઇથી કે બીકથી (બીક મનને નબળું કરવાનું એક સાધન છે) એક માણસ પોતાના મન ઉપર અખત્યાર નહીં રાખી શકે અને તેથી પારકાની નાપાક શીખવણી તેમજ અસરોને ધીમે ધીમે વશ થાય છે અને પરીણામમાં તેનાં કમતાકાત મનનો કબજો બદકાર આદમીઓ કે બદરૂહી શક્તીઓ લઇ શકે છે. એ તેના હકમાં ઘણુંજ નુકસાનકારક છે.

નાપાક માણસોની તથા પક્ષી દેવદરજોની ભુંડી અસર સામે બળતવારીથી થવાની દરેક જરથોસ્તીની એક અગતની ફરજ છે. જેટલી અગત અશોધની બાબતમાં રહી ચાલવાની છે, તેટલીજ અગત બદીનો તીરસ્કાર પુર હીમત અને ઠરાવથી કરવાનું

આપણને ફરમાન અપાયલું છે. અવસ્તા માંહેલા “કેમ ના મજદ્દા” ના પાક કલામ પદતાં એક જરથોસ્તી જે પહેલી અરજ ગુજરે છે તે દેવોની પક્ષીદ અસરથી પોતાનો અચાવ ચાહવાની છે. અશો અહુરમજ્દ આગળ તે પેહેલે એજ વીનંતી કરે છે કે જ્યારે દરવંદ તેની ઉપર કાનો લેવાની હીમત કરે ત્યારે તે જોદાવંદ સીવાય બીજો કોણ તેનો પાસગાન છે, “કોણ તેનાં મનને! અચાવ કરનાર છે?” મનને ખરાબ અસરોથી અચાવવાની આ અરજ ઘણી ધ્યાન પહોંચાડવા જોગ છે; કારણ કે મન જ્યાં સુધી નેકી તરફ મજબુત વળગેલું હોય ત્યાં સુધી તે “દેવો” ના કબજાની બહાર કહેવાઈ શકાય. દેવોની દુષ્ટ અસરો તોડવામાં એ “કેમ ના મજદ્દા” એટલી બધી તો અસરકારક બંદગી ગણાતી આવી છે કે તેને વંદીદાદમાં વારંવાર “ઘણાજ ફતેહમંદ તથા તંદરોસ્તી આપનાર” કલામ કરીકે બહાર કાઢેલી છે અને તે ભણવાની તાકીદ કાઢેલી છે.

બદુગરોની બદુમ્મ અથવા ખુરી અસર પરહેજગાર માણસ પર ચાલી શકતી નથી. કારણ કે તન અને મનની પવીત્રાઈ રાખનાર માણસની આસપાસ એવું બળવંત “ખુરેહ” રહે છે કે જેથી ગમે તેવાં બદુની ખુરી અસર અથવા શકતી તેમાં પેવસ થઈ શકતી નથી. જો એક સંપુર્ણ અશો તથા પરહેજગાર પુરૂષ પર કોઈ બદુગર પોતાનું બદુ ચલાવે તો બદુમ્મ બળ પેલા અશો અને પરહેજગાર શખસને કંઈથી નુકશાને કર્યા વગર તેની ઉપરથી કુદરતી પાછું ફેંકાઈ ખુદ બદુ ચલાવનારની ઉપરજ જઈ પડી તેને નુકશાન કરે છે, અને વખતે તેનું મરણ પણ નીપજાય છે. અને એવી રીતે મજબુત મન, સામેત

એકીન, તન-મનની પાકીજગી, અને માંથિવાણીની યરકત ભરેલી ચાલુ બંદગી હરકાઇ જતની શેતાની અસરને આસાનીથી દેડે કરી શકે છે.

હવે વાંચનાર! જે મૂળ કારણને લીધે આ બાબદ હાથ ધરવામાં આવી છે તે ઉપર આવ્યે. હાલમાં પારસી ઓરતો-માં બુતપરસ્ત માનતાઓ અને બુદ્ધીન રસમો કંઈ પણ આંકાશ વગર ખુલ્લી રીતે ચાલતી જોવામાં આવે છે, અને સુધારાની તથા સ્ત્રી કેળવણીની સઘળી ડીંગ છતાં, આજની સુધરેલી કેહવાતી ધણીક પારસણો વડીક એવા વહેમો અને બુતપરસ્તીને શરણે થયેલી જણાય છે. એવી ઓરતો દેવ દેહડાંની માનતા કરતી ફરે છે, કુવાઓ માંહેના ખીર કે દેવીને માટે ઘીના દીવા, ફુલના હાર અને નાળીએર ચડાવવામાં મરી ફીટે છે, પરીઓની માનતા કરવામાં આવે છે, અને ‘પરીઆંના રોજ’ ભરવાનાં નામથી તરેહવાર ફલ પુત્રો અને મીઠાઈ મેવાઓના ભરપુર સુખ-રાઓ પર તેઓને માન અને ગંભીરાઈથી યાદ કરવામાં આવે છે, અને બાજે વખત “કાળીચઉદસ” ને દીને મરઘાં કે બીજાં પ્રાણીનો ભોગ અપાવવા જેટલી હીણપસ્તી ભરી દેવદરજ પરસ્તી પર ઉતરી પડે છે. અને એવી રીતે પારસી કામમાં આવી નકારી બુદ્ધીન રાહરસમો તથા માનતાઓ કરવાની ગુનાહ ભરેલી બુતપરસ્તી આપણી નજર સામે દીવસો સુધી વગર હરકતે ચાલતી આવી છે, જે ખરેખર! જરથોસ્તીઓનાં ઇમાનની જોત ઝાંખી થતી જવાની નીશાની છે! એમ હોવાથી જેઓ પોતાને સાચા જરથોસ્તી કેહવાડે છે, અને માને છે, તેઓની ખાસ ફરજ તો હાલ એ છે કે, જેમ બને તેમ પોતાના મહા કદીમ અને

અતી ખાલેસ મહજ્જને ટેકતી રાખવાને તથા તેની સ્વચ્છતા જળવી રાખવાને પોતાથી બનતા સઘળા ઉપાયો લેવા, અને ટોલામાં પસરતી જતી જુદાદીનની માનતાઓને તેમજ છુપી અનીતીને ઉખેડી કાઢવાને પોતાથી બની શકતી ફરજ બજાવતી છે.

આપણા પાક મહજ્જમાં ગુનાહભરી બુતપરસ્તીને કાઢખી કારણથી આધીન નહી થવાની, બલકે ધીમારી કાઢવાની સખત તાકીદ કરવામાં આવેલી છે. જે ચીજને અથવા કામને આપણા અંતઃકરણથી ભુકું, તુકસાનકારક કે ગેરફાયદાનું જાણુંએ તે ચીજ યા કામની સામે, જો આપણાથી બની શકતી સઘલી રીતે, થઇએ નહી તો, જરથોસ્તી દીનનાં ધોરણે જોતાં, ફરજ નહી બજાવવા બરોબર થાય છે, એટલુંજ નહી પણ ભક્ષાંને તેટલી હદ સુધી કમજોર કરવા સરખું પાપી કામ થઇ પડે છે. દુષ્ટ માણસ કે ચીજથી બીહવાને બદલે તેનો ખોદલો તુચ્છકાર કરવો તેમજ તેનો પરાજય શોધવો એ સાચા જરથોસ્તીની ફરજ છે.

“ ઇથા - ઇ હઇથ્યા નરો અથા જેનયો ફૂજો હયા રાયેમો યેમે સપથુથા કાઇદીમ, ફૂજો આયેસે હોઇથા તન્વો પરા, વયૂ-બેરેદુબ્યો દુશ-બરેથેમ નાસત ખાગ્રેમ, દ્રેગ્વોદેબ્યો દેજત-અરેતએઇબ્યો અનાઇશ આ મનહીમ અહૂમ મેરેનુદુયે.

(ગાથા વહિશ્તોઇશ્ત. યજ્ઞશને હા ૧૩મો)

“ અએ નરો તથા નારીઓ! દરજના માર્ગને (તથા તેના) વધારાને જાહેર રીતે તમો બંધ કરજો. ‘દરજની આરાધનાથી તમારાં તનનો સંબંધ છોડવજો.’ બરાબ ખોરેહવાકું સુખ

માણસોને માટે નાશ કારક (છે). રાસ્તીની હાની કરનારા ખુરા માણસોથી (અએ નર તથા નારીઓ) (તમે તમારી) મીનોઘ જંદગીને (યાને આવતા ભવની હૈયાવીને) ખરાબ કરે છે.”

(એરવદ કાં એં કાંગાનો તરજુમો.)

એક હાથ ઉપર અંદરખાનેથી ઉપર જણાવ્યા જેવી ગુનાહ ભરેલી ખુતપરસ્તી આણે છે ત્યારે બીજા હાથ ઉપર બહારમાં બુદ્ધીજ દુપે શરમ ભરેલી દરજપરસ્તી તથા શયતાનીયતપણાએ પણ ઘર ધાલેલું જણાય છે. આપણી કામની કેટલીક અભણ વેહમી અને બુબખ પારસણો, વહેમને વશ થઈને બુદ્ધીનની સંગતમાં ભરાઈને ધુણવા વગેરેનું ચેટક લઈ જેઠેલી સાંભળવામાં આવી છે. અને એવી રીતે પારસણો ધુણે અને ખુતપરસ્તીને ઉતેજન આપે એ ખ્યાલ ઘણોજ દુઃખ ઉપજવનારો છે. અને માત્ર સ્ત્રીઓજ આવી બદીમાં ખરાબ થાય છે એમ નથી પણ કેટલાક મરદો પણ પોતાના ઘરની આરતોની પ્રસલવણીને તાબે થઈ તેવા વહેમને તાબે થાય છે જે ઘણીજ અફસોસની વાત છે. આવા વહેમમાં અને વહેમમાં ચેટક લાગવાથી આખરે ધર્મથી અધર્મી બની બુદ્ધીન એતેકાદ યા ધર્મ તરફ ઢળી જઈ પોતાનો પાક મહજબ છોડી પરકામમાં વટલી જવાના ખેદકારક દાખલાઓ બન્યા છે. અને એવી રીતે કામમાં પસરતી જતી ખુતપરસ્તી, અને બુદ્ધીન આચારવીચારનો વધતો જતો જોર એ પારસી કામની ખરાબીનું ભયંકર મુળ જણાય છે! અરે! એથી પણ વધુ જે કામની આખર નીતીનો, તેમજ સંસારનું સત્યાનાશ વાળનારી જે અતી ભયંકર શેતાની બદીએ જડ ધાલેલી જણાય છે તે કાંઈજ નહી પણ પારસી સ્ત્રીઓનું સેવરા આહમ-

જોમાં ફરી નદુકોટલ કરાવાનું સૌથી પાપી અને દોષખી કામ છે. આ બદકાર ઓરતો, જેઓ ધર્મ, ઓટલે પોતાની ફરજ, સરજત શી છે, તે નાણુવાનું છોડી સંસારનાં ખ્યાલી તથા ફાની સુખનેજ સર્વોત્તમ માને છે, તેઓ સંસારમાં શારીરીક ઉધ્યોગ કે ઉપાયોથી સુખ મેળવવાને બદલે કોઈ અણુદીઠ કે ગેળી 'સાધન' વડે થોડી સગવડ કરી આપનાર વીશે ઉંચુ મત બાંધી તેના ઉપર ઇમાન લાવે છે, અને તેમ કરી ખરા મીનોઈ માર્ગ તરફથી હાથે કરીને હડીને નદુગરીનાં કીચલમાં પોતાને હોમાવે છે, કે જે ખરા ધર્મ જ્ઞાનની કોતાઈનું શોકકારક પરીણામ છે.

આવી શેતાની ખવાસની ઓરતોને બુદ્ધીની નદુષ્ટ માર્ગ તરફ ઢળતી જવાનાં કેટલાંક કારણોમાં એક પોતાના ધણીને હાથમાં લેવાનું છે. ત્યારે ધણી ધણીઆણીને બોલાચાલી થતાં કષ્ટઆનું બી રોપાયછે, બોલવાનો વેહવાર રેહતો નથી, અને આખરે તેઓ છુટાં પડે છે. ત્યારે ધણીઆણી પોતાના ધણીને હાથમાં લેવાને ખાતર આવો દોષખી રસતો પકડવાની હીમત કરે છે.

પોતાના ધણીના હોકમને અને ફરમાનોને માન આપી તેનો પ્યાર અને વીશ્વાસ પોતા તરફ ખેંચવાને અવસ્થા જમાનાની સ્ત્રીઓ હમેશાં ખાહેશમંદ રહેતી હતી. જરથોસ્તી ધર્મમાં તન અને મનની અશોષ લહેલી જાંદગી ગુન્નરવાનું અને નેક વીચાર, નેક બોલ અને નેક કામો કરવાનું મજબુત ફરમાન હોવાથી, તથા ખુરા વીચાર, ખુરા બોલ અને ખુરાં કામો તર્ક કરવાની

તાકીદ હોવાના સચ્ચથી, તેમજ તે વખતે લોકો ધર્મી વલણના હોવાથી, તે વખતના સ્ત્રી પુરુષો નેક રાહ તથા સુતરી અને સ્વચ્છ જીંદગીને ચાહનારાં હતાં; અને તેથી એક નેક અને લાયકીવાલા ભરથાર તરફ તેની તેવીજ નેક અને સદગુણી સ્ત્રી તાબેદારીથી વર્તવામાં પોતાને માન અને શોભા મહેલો સમજતી હતી. સંસારમાં દરેક ડેકાણે જ્નેશો તો જણાશે કે જે ઘરમાં છોકરાંઓ મા આપને તથા સ્ત્રી પોતાના ભરથારને માન આપી તાબે રહે છે ત્યાં સલાહ સંપન્ન રહે છે. પોતાના ધણીની તાબેદારી કરવામાં તથા તેનાં વાજબી ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવામાં કંઈ પણ ખોટું નથી; તેમ કરવાથી માન મરતબો સચવાય છે તથા સંસાર હોય તે કરતાં વધુ સુખી બની શકે છે.

એક સ્ત્રી પોતાના ભલા વાલાલા ધણીના હોકમ પ્રમાણે ચાલવાને બંધાયેલી છે. અને એવી રીતે તેણી ધણીને તાબેદાર રહ્યાથી જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન બળ લાવવાની ફરજ અદા કરે છે અને સંતોશ મેળવે છે. પોતાના ધણીના કેહવા પ્રમાણે ચાલવાથી પોતાનાં છોકરાંઓને તેણી સારો ધડો આપે છે. અને તેઓ તરફની તાબેદારી મેળવવાનો ફાયદો તથા સુખ હાંસલ કરે છે. એક તાબેદાર ઓરતને ધણીનો અણગમો અને નાફરમાન છોકરાંનું દુઃખ ધણું કરીને ખમવું પડતું નથી. એક તાબેદાર ઓરત તરફ તેણીના ધણીનું ઓખું હેત વધારે રહે છે, અને ધણી તરફનાં એવાં હેતથી તેણીની જીંદગી સુખી નીવડે છે. એક તાબેદાર આયડી પોતાના દાખલાથી પોતાની બહેનપણીઓને સારો દાખલો આપી શકે છે, તેમજ નાફરમાન સ્ત્રીઓને શરમમાં

નાખી ધણીની તાબેદારી કરવા તરફ તેઓને દોરવી શકે છે. એક તાબેદાર બાયડીને તેનો ધણી જેમ પોતાના પૈસાનો તેમ જ્ઞાનનો લાભ ખુશીથી આપી શકે છે; જ્યારે નાફરમાન બાયડી એવા સર્વ લાભો ખોહે છે.

તેમજ જો એક ભુરો ભરથાર પોતાની સ્ત્રીને આડે રસ્તે જવા અથવા બુકું બોલવા કેહતો હોય; કેફી પીણું પીવાની બહોંશ કરતો હોય, તન અથવા મનની પવીત્રાઈ જાળવવાનાં જરથોસ્તી ફરમાનોનો ભંગ કરવા કેહતો હોય, અથવા કોઈબી ખુફં કામ કરવા ફરમાવતો હોય તો તેની સ્ત્રીએ તે પ્રમાણે કરવું નહીં જોઈએ, કારણ કે આપણા ધર્મમાં કોઈબી જાતની અને કોઈ પણ શખસ તરફની ભુરાઈને વશ થવાનો હોકમ નથી, અને તેથી એક ભુરા, વ્યસની અને પાપી પુરુશના ભુરા હોકમ પ્રમાણે ચાલવાની સ્ત્રીની ફરજ નથી.

પારસી સ્ત્રીઓને હાલમાં જે જાતની કેળવણી મળે છે તે એવી જણાઈ છે કે તેઓ માઆપને તથા પોતાના ધણીને તાબેદાર રહેવાને બદલે તુંદ અને નાફરમાન બને છે. (અલબત્તં અત્રે હું કાંઈ બધીજ સ્ત્રીઓને માટે કેહતો નથી.) છોકરીઓને પરણાવવા અગાઉ ઘરસંસારી કામોનો અનુભવ આપવાથી તથા નીતી અને ધર્મનાં ફરમાનો તેઓ ઉપર મજબુતીથી ઠસાવવાથી હાલના જમાનાની સ્ત્રીઓ સ્ત્રી તરીકેની પોતાની ફરજ બજાવવાને લાયક થશે તથા પોતાના ધણીની મરજીને માન આપતી થશે.

ઓરત જાતની પોતાના ખાવીદ તરફ કેવી ફરજો છે તે વીશે સદ્દરે બેહરે તવીલ નામની એક ધાર્મિક કેતાબ નીચે પ્રમાણે જણાવે છે:—

“ઓ પરહેઝગારીના લેખાસના બલી દીનના જવાં મરદ આ પાંસઠમાં દરવાજાની વાતને તું ખુબ સાંભળવાથી જાણવી કર કે..... ઓરતને મોટી નીઆએશ તથા બંદગી એ ફરમાવેલી છે કે હરરોજ ત્રણ મરતબે—સહવાર, બપોર, તથા સાંજની વેળાએ—પોતાના ઘણીની ખીદમતમાં જઈને અદબના તરીકા સાથે પોતાના બેઠ હાથે બકશ કરી તેની નજદીકમાં ઉભી રહીને ખુશી ભરેલાં મોહ સાથે હરેક વાત પુછવી કરે. જે કાંઈ ઘણીને હોકમ થાય તે ‘પોતાના જનોદેલથી હરેક વેલાએ જાળ લાવે... ..હમેશ હરેક કામ તથા હરેક બાબદમાં ઘણીને પ્રથમ હોકમ લઈને તેની સલાહ તથા મસલહત મુજબ ચાલવું કરે.....કે ગુજરવા પછી તે ઓરતને મીનો જેહાન મધે કશી શરમીદી હાસેલ નહીં થાય.....જે બદબખત ઓરત પોતાના મરદને ખોશહાલ નહીં રાખે તથા તેના કેહવા મધે નહીં રહે, યા તો જે કાંઈ ઘણી કહે તેનાં ફરી ફરીને જોખાંદરાજથી પાછા જવાબ વાલે.....અથવા તો રાત દહાડે ઘણી સંગાતે લડવું કરે તો તે ઓરતને નીશાયે ગુનાહગાર તથા દોષખી જાણવી.”

(બાબ ૬૫ મો, પાનુ ૨૮૯—દસ્તુર જમાસ્પષ મીઠો જમાસ્પઆશાના તરજુમાની નવી આવૃત્તિ.)

હાલની તેવી કોઈક અલણુ ખુબખ ઓરતો, જેઓને નીતી કે ધર્મ ફરમાનો ઉપર આસ્થા કે યકીન નહીં, તેવી પાપી ઓરતો પોતાના ઘણીનાં ફરમાનોને માન આપી તેની તાબેદાર થઈ રહેવાને બદલે નાફરમાન અને તુંદ મીઝજી બની હરવખત કજી-

આનું ખી રોપે છે. અને આખરે ભારે વેરભાવ બની બોલ-
 ચાલનો વેહવાર ન રેહતાં છુટાં પડે છે. ત્યારે ધણીઆણી
 પોતાના ધણીને હાથમાં લેવાને યા તેને વશ કરવાને સેવડા પ્રાહ્ન-
 શોમાં ફરી જાદુ કાતલ કરાવવાનો સાથી પાપી અને દોષખી
 રસ્તો પકડવાની હીમત કરતી જણાય છે. તેમજ વળી કોઈક
 સાસુ, નરણુ, કે વહુને ખીઆબાઈ ચાલતું હોય તો તેઓ એક
 ખીજનું કાટલું કઢાવી નાંખવાને યા તેને વશ કરવાને ફાંફાં મારતી
 જણાય છે. તો વળી કોઈક ખીમાર આદમીને દવા દારૂથી જલ-
 દીથી આરામ ન થતાં તેને એકદમ સાઈ કરાવવાની ખાહેશમાં
 ધુતમ ધાતમીઓને વશ થાય છે. તો વળી કોઈને છોકરાં થતાં
 ન હોય તો તેઓ છોકરાં જણવાની ખાહેશમાં એવા ધુતમીઓને
 વશ થઈ ઢંકેલા ખાતી જણાય છે. કોમને નામોશી લગાડ-
 નારી એવી કેહેવાતી “ પારસણો ” તરફ કયો જરથોસ્તી બચો
 ધીકકારની લાગણીથી જોઈ નહીં શકે? અરે આ પાપી શયતાની
 ખવાસની ઓરતો ! આ તમારૂં ધર્મપણું અને ચીવટપણું
 જડ ધાલેલી વહેમીપણાનો લાલ લઈ તમારો ભુત પુનરી
 તમોને ફાવે એમ લુટી ખાય છે. તે તમોને છોકરાં આપવાની
 કબુલાત આપે છે; કોઈને પૈસા ટકા તો કોઈને ધારેલી મકસદ
 પાર પાડવાનો વચન આપે છે, પણ આ સઘળું કરણીના
 કાયદાથી બનતું હોવાને લીધે, કરણીના કાયદા વચે—એટલે
 કુદરતી ઇનસાફ અને જગતના કાયદાની વચે—કોઈથી જવાબ
 શકાતું નથી અને કાંઈ ફેરવી શકાતું નથી, અને તેથી જે બન-
 વાતું ઠરેલું હોય છે તેજ બને છે. માટે જ્યારે કોઈ ધારેલું
 કામ કુદરતી રીતેજ પાર પડે ત્યારે તે કોઈ ખાકી આદ-

મીની મેહેરબાની અથવા શક્તીથી 'અન્ય' એમ માનવું જોઈએ છે.

અત્રે લખી જણાવવાને હું દીલગીર છું કે ઘણા શેહેરો કે ગામોમાં આ બધી પેવસ થયેલી જણાય છે. તેવી ગણતરીની કોઈ કોઈ ખુરી મલતની ઓરતો ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે જાદુ કાતલનાજ લખમાં, કોઈના પણુ આંકેશની ગેરહાજરીનો લાભ લઈને, રાત દહાડો એવાજ ધખારામાં ભમતીઓ જણાય છે. એવી ઓરતો કદાચ બીજાંઓને પોતાના જેવા વીચારના કરવાને છુપો સડો ચલાવે એ ધારતી ભરેલું છે. પોતાના જરથોસ્તી ધર્મ અને કોમને એજ લગાડનારી, શેતાની, દોજખી બધીમાં ચક્ર-ચુર થયેલી આવી બેહુયા અને પાપી ઓરતો રીતી નીતીનો ખરાબો, તેમજ પારસી સંસારનું સત્યાનાશ વાળનારીઓ છે. આવી પાપી દોજખી ઓરતો ટોલામાંથી દુર થયેલી ભલી. આવી શેતાની ઓરતોનું જરથોસ્તી ધર્મ ઉપર એકીન તો હોતુજ નથી, અને એવી ચંડાલ દોજખી ઓરતોને પવિત્ર મકાનો કે ક્રીયાઓમાં સામેલ કરવી કે તેઓ પાસે પવિત્ર દ્રવ્ય કરાવવા તદ્દન નારવા છે. તેમજ આવી નાપાક કાતલખોરી ઓરતોનાં છોકરાંઓની સાથે સગાઈનો ગાંઠ બાંધવો એ સંસારનું સત્યાનાશ વાળવા બરાબર છે.

આવા નાપાક માણસોની તથા પલીદ દેવદરજોની ભુંડી અસર સાંમે બળત્વારીથી થવાની, અને એવા દુષ્ટ માણસનો ખોલ્લી રીતે તુચ્છકાર કરી તેનો પરાબ્ધ શોધવાની દરેક સાચા જરથોસ્તીની એક અગતની ફરજ છે.

દીનનો તરીકા અને રોજની બંદગી વીસારી બેઠલાં પારસી મરદ ઓરતો જેઓ પોતાના સંસારના ખ્યાલી તથા ફાની સુખને માટેજ જીવદીન વહેમો તથા એતેકાદ તરફ ખેંચાઈ જઈ જીવદુષ્ઠ માર્ગ તરફ ઢલી જતા જણાય છે, તેઓ બાપડાઓને પોતાના પવિત્ર મહજબના પાક અવસ્તા કલામો કેવા ચમત્કારિક અસર ઉપજાવનારા અને માણસ તરફ ફરેસ્તાઈ શકતીનું ખેંચાણ કરનારા છે તેનો થોડોજ ખ્યાલ હોય! આગલા વખતમાં બંદગીઓ અને કીયાઓથી અગ્નયજ જેવી અસરો થતી આપણે સાંભળેલી છે. અને આજે તે અસરો તદ્દન નાબુદ થઈ જવાથી સઘળે ફરીયાદો માલમ પડે છે, એનું કારણ શું? જીદા જીદા ઘણાક કારણોમાં એક મુખ્ય કારણ તરીકે આટલું જણાય છે કે ખરી બંદગીની મુજ મતલબને ઉલટાવી નાંખવામાં આવી છે. બંદગીથી થઈ શકતી અસરો વીશેનું જ્ઞાન જતું રહેવા સાથે એકીન ઉડી ગયું છે, અને તેથી ખરો **લક્તીલાવ**, જેની બંદગીમાં મુખ્ય જરૂર છે, તે સદંતર નાબુદ થઈ ગયો છે.

બંદગી કરવા સાથ કાંઈ પણ લોભ, લાલચ કે આપસ્વાર્થી કાયદાનો અંશ મુદ્દલ ભેલાવો ન જોઈએ; અને “ખરી જર-થોસ્તી બંદગી” થી જે પવીત્રાઈ ભરેલી મોરાદ અને નેમ પાર પાડવાની છે તે આ દુન્યાને લગતાં કોઈ સુખની નહીં, પણ અમર સુખ, અશો અહુરમજ્દના દર્શન, અને અમર જ્ઞાનનેજ લગતી મોરાદ છે, પણ જેઓ બાપડા આ ફાનીજ સુખને હમેસનું ગણી પોતાનો કોઈ સ્વાર્થી લાભ મેળવવાના ફાંફાં મારતા જણાય છે, અને પવિત્ર મહજબના પાક અવસ્તાની

ફક્ત મોંહડેથી અંદગી કરીને તેના બદલામાં જે જાતનો ફાયદો મેળવવાને તેઓ પોતાની કરણીને લીધે લાયક હોય કે ન હોય, તે મેળવવાની આશા રાખે છે, તેઓને કેલવાનું એટલુજ કે ફક્ત મોંહડેથી અંદગીના શબ્દો બબડી જવામાંજ સવળી ફરજ સમાઈ જાય છે એવી સમજથી પોતાનું સૌથી મુશ્કેલ કામ અને ફરજ બીજા પાસે—પછી તે ઇશ્વર હોય કે કોઈબી માણસ હોય તેની પાસે—કરાવવાની ધારણા રાખવી, એ તદ્દનજ હસવા સ-રીખું તેમજ તેને પોતાને હીણું લગાડનાર છે.

અંદગી કરવા અગાઉ અંદગીના કરનારનું મન યા ચીત્ત એકાગ્ર અને શાંત હોવું જોઈએ. તેમજ અંદગી કરતી વખતે એકીન રાખવું એટલે કે, એવું સમજવું જોઈએ કે જોદાની લલાઇ અને દયા બેહદ છે, અને તેથી તેના અંદાઓની અરજ કદીબી ફેકટ જતી નથી. જે કોઈ જોદાના ગુણ ગાય છે, તેણે માનવું જોઈએ કે, જેઓ જોદાની મદદ માંગે છે તેઓને જોદા મદદ આપે છે. તેમજ આટલું તો ખુબ યાદ રાખવું કે અપવીત્ર કામોને માટે અંદગી કદી પણ થવી ન જોઈએ. અંદગી કરનાર શખસે અંદગી કરતી વખતે બહુ મજબુત ઠરાવ ભરી કોશેસથી પોતાના વીચારોને ખુરી અસરોથી દુર રાખીને મીનોઇ ચીજ ઉપર સાબુત ચીત ચોંટાડી સ્થીર ધ્યાને મનમાં એક દ્રઢ ઇચ્છા રૂપવી; જેથી અંદગી ફળદાતા નીવડવાનો અને ઇચ્છેલી ચીજની પ્રાપ્તિ થવાનો દરેક સંભવ છે.

હવે ટુંકમાં જણાવવાનું કે આપણે ઉપર જણાવી ગયા તેમ ધણક જરથોસ્તીઓ પોતાની ધારેલી કોઈ પણ મોરાદ પાર

પાડવાને માટે જુદીની રસમો અને એતેકાદ તરફ એકદમ ઢળ્યાં જાય છે, તો તેઓને મારે જણાવવાનું કે આપણા જરથોસ્તી મજ્જહ્યમાં કોઇ પણ મોરાદ ચાહવાના આગમાં અવસ્તાના પવીત્ર કલામો તથા ક્રીયાઓ તેમને માટે સૌથી ઉત્તમ સાધન છે. અને તેટલા માટે દરેક મોરાદ પર તેને લગતી જુદી જુદી બંદગી તથા ક્રીયા કરવાના અવસ્તાના કલામો તથા ધરમને લગતાં તેવા પરહેઝગારોના હાથથી લખાયેલા પુરાણા દક્ષતરો ઉપરથી મલી આવતાં ગ્યાનોનો આ નાનાં પુસ્તકમાં સંગ્રહ કરવાની કોશેસ કરવામાં આવી છે. અને તેમાં કંઈ પણ રીતનો ફેરફાર ન કરતાં તેના લખેલા અસલ કલામોજ તેની જણાવેલી તરફીય સાથ જોલે જોલ આપયા છે. કે જેને માટે હું પોતે જવાબદાર હોઈ શકુંજ નહીં. અને આ નાનાં પુસ્તક માંહે જણાવેલા કલામો સંખ્યા કોઈ કોઈ બાબદની ખાત્રી થવા પછીજ તેની અસલ હાલતમાં મારા જરથોસ્તી ભાઈઓની રૂબરૂમાં જાહેર મેલવાની શેવકની ઇચ્છા થઈ.

કોઈથી મોરાદને લગતી બંદગી કે ક્રીયા શરૂ કરવાની આગ મય મોરાદના ચાહનારાએ પ્રથમ પવીત્રાઈથી પાદીઆય કુસ્તી કરી ખોરશેદ મજ્જહતી તરફ મોઢું કરી અદ્યથી ઉભા રહી, યાતો આતશના તુરી કેબલા સામે વાંકા વળી ભારે અંદાજથી નમન કરી, સર ખાક સાથ નમાવી શાંત ચીત્તે એવી રીતે કેહવું કે ‘અએ કુલ આદમના પેદા કરતાર સાહેબ! ખાક દાદાર અહુર-મજ્દ તારી દરગાહમાં હું ખાકી બંદો એવી ઉમેદ રાખું છું કે મારું ફલાનું કામ નેકી સાથે સરંજામ થવા સાથે ફરેસ્તાઓની

મદદ માંગું છું કે તારાં ફરમાનથી તેઓ મારી મદદ અને દસ્ત-
ગીરી કરે. વાસ્તે હું મારા એકોનથી એ નમ્રઅત રાખું છું કે
હું ફલાના અવસ્તા વાણીનું પઢવું અથવા પઢાવવું તથા ઇમ્ન-
વવું શરૂ કરું અથવા કર્યું. —એવી રીતે નમ્રઅત ધાર્યા પછી જે
પ્રમાણે આ નાનાં પુસ્તકમાં હરેક બાબદસર અવસ્તા પઢવાનું
તથા ઇમ્નવવાનું જણાવેલું છે તે પ્રમાણે તે ફરેસ્તાને નામે
પઢવાનું ઇમ્નવવાનું કામ જરૂરી કરવું કે તેથી ખોદાતાલા તે
ધારેલાં કામને નેદી સાથે સરખામ પહોંચાડે.

બંદગીના કરનાર તથા કરાવનારે પોતાનાં આંગ માંહેલાં
કપડાં ઘણાંજ સાફ અને પરીત્ર રાખવાં, તથા તન સફાઈ સાથ
રાખવું. જુદું બોલવું નહીં તથા તેની બાબતો વીશે વીચાર
લાવવોજ નહીં. પણ પોતાનાં દીવમાં નેદીનીજ ચારી રાખવી.
અને કોઈપણ રીતે પોતાના હાથથી માણસ કે પ્રાણી માત્ર કોઈને
પણ કશી ઇજા ન થાય તેની સંભાળ રાખવી. તેમજ
ખોરાક પણ સાદો સુતરો લેવો. દારૂ જેવાં જલદ પીણાથી તદ-
નજ દુર રહેવું. ખાન પાન અંદાજનસર લેવું. ભાજી તરકારી,
અનાજ, કઠોળ, દુધ, મેવો વગેરેનો ખોરાક લેવો. તમો જાણો
છો કે હિંદુઓમાં તો માંસનો ખોરાક ખાવાની મનાઈ છેજ પણ
તે સાથે મુસલમાનીનો સુધાં આવી ફરેસ્તાઈ આરાધના કે બંદગી
કરવાના વખતમાં ચાલીસ કે એકવીસ કે એથી વધુ ઓછા દહાડા
કોઈપણ મોરદ મેળવવાને ‘ચીલ્લા’ ચઢાવે છે. તે વખતના
દરમ્યાનમાં કોઈ પણ વખત માંસ મછીનો કદી પણ ઉપયોગ
કરતા નથી, પણ તેથી દુરજ નહાસે છે. સગળ કે આવી ક્રીયા

કરવામાં તેવી ચીજ વાપડવાની સખત મનાઇ છે. યા જે મુરખાઇપણાથી વાપડવાની ભુલ કીધી તો તે પોતાનાં કામમાં નીશફ્ટ થાય છે અને મહેનત વ્યર્થ જાય છે. માટે તેઓ આવા વખતમાં ફક્ત ચાવલ, દુધ, સાકર વગેરે મીઠાં ખાણુનોજ ઉપયોગ કરે છે. તો મારા જરથોસ્તી લાઇઓને પણ એવી ખાખદની સંભાળ લેવાની હું સખત લલામણુ કરું છું.

જેમ માંસનો ખોરાક ખાવાની મનાઇ કરવામાં આવી છે તેમ પવિત્ર ક્રીયા વગેરે કામોમાં પણ એ નજીસ ખોરાક મુદ્દલ વાપડવો નહી. અને એવાં જાનુન કામથી હાથજ ઉઠાવવો. લોહીથી ભરેલો માંસનો ખોરાક તથા દારૂ, વગેરે કેરી પ્રવાહીને ક્રીયાઓની વસ્તુઓ તરીકે મુકવામાં આવે છે, જે વસ્તુઓ તરફ દૃષ્ટ શક્તીઓ શીવાય કાઇ પણ યજ્ઞ શક્તીઓનું ખેંચાણ થતું નથી, અને એવી રીતે જે પવિત્ર ક્રીયાઓ યજ્ઞ અમશાસપદોની આરાધના સારૂ અશો પ્રોહરોની યાદ તથા ખોદાની સેતાયશ કરવાની છે, તે ક્રીયામાં જે જે ચીજો હાજર કરીએ છીએ તેમાં હાથે કરીને એહરેમનની ખાસીઅતની માંસ અને દારૂ જેવી ચીજો કે જેવી રીતે હલકી વરણુના લોકો ભુત પલીદ વગેરે ધુરી શક્તીઓને ખેંચવા સારૂ જે દારૂ અને લોહીનું બલીદાન આપે છે, તેવી અપવિત્ર ચીજો ધરમની પવિત્ર અને બેદી ક્રીયાઓમાં મુકી ફરેસ્તાઓની આમદાની થતાને બદલે તેથી ઉલટી ખાસીઅતની હસ્તી ખેંચાઇ આવે એવું ધારવું તદ્દન વાજબી કહેવાશે, અને એ પ્રમાણે જ્યારે યજ્ઞદો અને અમશાસપદોને લોહીયાર માંસ અર્પણ કરવામાં આવે ત્યારે એવા

મહા જબુન પાપ અને અપમાનના બદલામાં આપણા ઉપર કુદરતી ફેજ કેવો ઉતરતો હશે તે વીચારવું સહેલ છે.

બંદગી કરતી વખતે અવસ્તા કલામો આસ્તે આસ્તે શુદ્ધ ઉચ્ચારે આખર લગી તમામ બરોબર પડવા. એ વખતે પોતાના તન તથા મનની પરીત્રાઇ રાખવાની ખુબ સંભાળ રાખવી. તેમજ ક્રીયાનો કરનાર તથા કરાવનાર એ બંને જણે ઉપલી પરહેજગારી પાળવાની સખત સંભાળ રાખવી. તેમાં ક્રીયાના કરનાર મોખેદને માટે હું ફરીથી ભાર મુકીને જણાડું છું કે તેણે ઉપર મુજબની દરેક રીતની પરહેજગારી રાખવામાં ખુબ સંભાળ રાખવી. કશી પણ રીતની ખામી થાય નહીં. કુદરતથી એમાં બંનેને આયંદે લાલ છે. ખરી પરહેજગારી અને ખરી તરફીય મુજબ પરીત્રાઇ, ભકતી ભાવથી તથા કંઈ પણ ખલલ યા ભુલ નહીં થાય. તેની મજબુત સંભાળથી ક્રીયા કાઢી કે મીનોઈ મદદ મળ્યા વગર રહેશે નહીં. અને જણાવવાની જરૂર છે કે ક્રીયા કરનાર મોખેદોએ મીનો નાવરની ઇજ્જતનેથી મોટી ખુબ કરીને ક્રીયા શરૂ કરવી.

છેલ્લે મારે એટલુંજ જણાવવાનું છે કે જે જરથોસ્તી મરદ કે આરતો પોતાની કામ મોરાદની ખાહેશ રાખતા હોય તેઓએ એકદમ વગર જાણવે છુતપરસ્ત માનતાઓ અને જુદીન-રસમો તથા એતેકાદ તરફ ખેંચાઈ જઈ દોળખી દરજ આરાધના કરાવવા જેવાં ગુનાહ ભરેલાં કામથી દુરજ રહી, પોતાના પરીત્ર મજબુતના પાક અવસ્તા વાણીના કલામો ઉપર પુરતો ઇતયાર રાખી આ પુસ્તક માહે જણાવેલી બંદગી કે ક્રીયા કગ-

વાનું જો જારી રાખશે તો જરૂર પોતાની ધારેલી મોરારમાં ફતેહ પામ્યા વગર રહેશે નહીં.

અત્રે મને જણાવવાની જરૂર છે કે આ નાના પુસ્તકનો દીખાવો લખવામાં તેની ઘટતી જોગતી વડાણમાં સાહદતો ટાંકી બતાવવાને “રાહે રેશન” ચોપાન્યાની મદદ મને લેવી પડી છે. જે માટે તેના લખનાર માનવંત અધિપતીનો હું ભારે હૃદયમંદ થયો છું. તેમજ આ પુસ્તક માંહે શરીરના ચોક્કસ ભાગો ઉપર થતાં કેટલાંક દુઃખ દરદો માટે કયા કયા ફરેશતાઓની આરાધના કરવી જોઈએ તે સંબંધી “મદદે ફરેશતા” નામના એક પુરાણ નાના પુસ્તકની મદદ લીધી છે. જેને માટે તેના કર્તાનો મારે ઉપકાર માનવો જોઈએ. તેમજ આ નાના પુસ્તક માંહે જરથોશતીઓએ અખત્યાર કીધેલી જુદદીન રાહરસમોનો ટુંક સંગ્રહ આપવાની કૌશલ કરવામાં આવી છે. જેને માટે મોટે ભાગે રાહનુમાએ મંડળી તરફથી નીકળેલાં ચોપાન્યાઓની મદદ મેળવવાને માટે હું એ મંડળીનો આભાર માનું છું.

બંદર સ્ટ્રીટ, ખીલીમોરા, તા. ૧૪ મી ઑગસ્ટ ૧૯૦૭.

દાદાભાઈ માણેકજી ખીલીમોરીઆ.

તીલસમે જરથુસ્ત્ર

યાને.

ચમત્કારીક અસર ધરાવનારા પાક
કલામો તથા નીરંગો.

માથ્રવાણીના કલામો દુઃખ દર્દ કાપનાર અને સુખાકારી તથા તંદરોસ્તી આપનાર તરીકે, ખીજા દુન્યાદારીના ઉપાયો કરતાં ચઢતે દરજ્જેના ઉપાય છે. અને ખુદ એ ઉપાયનાખી ચઢતા ઉતરતા તબક્કા છે; યાને માથ્રવાણીનો એક કલામ જે અસર ધરાવે છે, તે કરતાં વધુ અસર તેનો ખીજો કલામ ધરાવી શકે છે. જેમ જુદી જુદી દવાઓ વધતા ઓછા ગુણુ ધરાવે છે, તેમ જુદી જુદી માથ્રવાણી પણ ધરાવતી હોય છે.

આપણા અસલી ન્યાગાનો માથ્રવાણી પર પુરતો કાણુ ધરાવતા હતા. આ પવિત્ર કલામના જોરથી તેઓ હરેક કામમાં કૃતેહમંદી પામતા, આક્રતો ટાળતા, દુઃખ દર્દો દર્દે કરતા, જાદુઈ જેવી પલીદો અસરને તોડી શકતા, અને પોતાની ધારેલી નેક મોરારો જર લાવતા.

તેમજ પાછલા વખતના અસલી વીચારના અને ધર્મચ્યુસ્ત, એવા કેટલાક જરથોસ્તીઓ દુઃખ દહો જ્યારે દવા દાર્થી કે તેવા ખીજ કાષ્ઠપણ ઉપાયથી સારાં થતાં નહી, ત્યારે ચોકસ અવસ્તા ભણીને, અથવા તે ભણવા સાથે પીછી જેવી કંઈ કંઈ ક્રીયા કરીને, પોતાની તંદરોસ્તી તથા મનશાંતી મેળવવાની તજ-વીજ કરતા હતા.

હાલમાં પારસીઓમાં અવસ્તા ભણીને, કે “અરદીમેહેસ્ત યસ્તની પીછી” કરીને એ ઉપાય કામે લગાડ્યા છતાં કાષ્ઠનાં દુઃખ દહો સારાં થતાં નથી. તેમનાં ભણુતર, મંત્ર કે માથ સૌ જ્યાંનાં ત્યાં રહી જાય છે, અને કદાચ આરામ જો મલે છે તો તે આપણા ડાકટર સાહેબની દવા અને વાહાડકાપથીજ! એ ખરી વાત છે; જેમ જમાનાની સઘળી ઉત્તમ વાતો અને ચીજોના, તથા તેમની ઉપરના ભાવ (દીલની લાગણી) આજે જેમ નીકળી ગયા છે, તેમ એ ઉપરનો ભાવ પણ પડી ભાગ્યો છે. પેહેલે તો માથથી દુઃખ દહો સાગ્ન થાવ એ યકીનજ લોકોમાં નહી મલે અને જ્યાં યકાન નહી ત્યાં ઉપાય નહી. ફક્ત તનનાં સાધારણ દહો, અને તે પણ દવા દાર્થી યકીન અથવા વિશ્વાસ વગર લાગુ પડી શકતા નથી, તો તન મનના અસાધારણ અણુદીઠ અને સાદી બુધ્ધીથી નહી સમજી શકાય એવાં દુઃખો, બલાગતો અને નેહસીઅતોનો, માથ જેવો ગેળી અને ચમતકારીક ઉપાય યકીન વગર કેમ લાગુ પડી શકે? ગુંદર વીના એ ચીજનું વળગાણ કેમ થાય? વગર ઇમાનનું જે નાલાયક બદન તે ઇમાન અને પવિત્રાઈવાળો એક અણુદીઠ

ગુણ પોતા તરફ કેમ ખેંચી શકે? સખખ આ જમાનાના લોક અસલી જમાનાના એ ચમતકારીક એલમનો લાલ ભોગવવાને પોતાની ફેરવાઇ ગયલી બુદ્ધિથી લાયક રહ્યા નથી.

આજે પણ આપણા કોઈક મોઝેદો અવસ્તા ભણીને, અથવા “અરદીખેહેસ્ત યસ્તની પીછી” કરીને દુઃખ સાજાં કરવાનો દેખાવ દેતા જણાય છે, અને તેમના ધર્મચુસ્ત પારસી જજમાનો તેનો લાલ લેછે. પણ તેમને માટે આપણે ટુંકમાંજ કહીશું કે, એ “નહી મામાના કાણા મામા.” પોતાને મોંહડે આવડે તેમ ફક્ત ચોકસ અવસ્તા ભણ્યાથી કે તે ભણતા જઇ પીછી ઉડાવ્યાથી, તેની ખરી અસર થઇ શકે નહી. તે અસર ઉપજવવા માટે, યજ્ઞાન ઉપરાંત સંપુર્ણ પવિત્રાઇ અને તે પ્રયોગ કરવાની કલા કુચી વગેરે આવડવું જોઇએ.

હવે વધુ ન લખાવતાં અત્રે મારે એટલુંજ જણાવવાનું કે, દુઃખ દર્દો કે શેતાનીઅતને તોડવા કે હરકોઇ મોરાદ ખર લાવવા બદલ આ નાના પુસ્તકમાં જે કાંઇ કલામો કે નીરંગો આપવામાં આવી છે તેનો પુરતી પવિત્રાઇ અને યકીનથી માંહે જણાવેલી તરકીબ મુજબ હુશીઆરીથી ઉપયોગ કરવો. એટલું ખુબ યાદ રાખવું કે જોઓ તન મનની પવિત્રાઇ અને અશોઇ ઉપર વધુ ચાહ રાખતા જશે તેઓને આ કામનો ઝટ ફાયદો માલમ પડશે. અને જ્યાં અવસ્તાના કલામો કે નીરંગો લખવાને જણાવ્યા છે તે નીરંગો તેની અસલ ભાષા ઝંદ હરફમાંજ લખવાથી ફાયદો થશે. બીજી કોઇ પણ ભાષામાં લખવું નહી. એ કલામો ગાથામાંથી તેમજ યજ્ઞશને વંદીદાદમાંથી પણ મલી આવશે.

તેમજ જે કલામો કે નીરંગો કોઇ પણ ચોક્કસ બાબદસર પઢવાને જણાવ્યા છે તે જો ઉપહૃત ગેહમાં બામદાદનો વખત શરૂ થતાંજ બીછાનું છોડી નાહી ઘોઘ પવિત્રાષ્ઠી શાંત મને અને એક ચીતથી પઢવામાં આવે તો તુરત થોડા વખતમાંજ તેની અસર માલમ પડી જશે. કોઇની બાબદમાં એકદમ અધીરા બની જવું નહી. પણ સઘળો આધાર પઢનારની તનમનની પવિત્રાષ્ઠ અને યકીન પર સમજવો. કોઇને ઝટ ફાયદો માલમ પડી આવશે, તો વળી કોઇને ધીરે ધીરે; માટે તેથી કદી હારી આવું નહી. પણ ચીવટ લાગણીથી પોતાને ધારેલો પ્રાયદો મળે ત્યાં સુધી ખંતથી પઢવાનું કે ક્રીયા જરૂરી રાખવી. અને એવી રીતે આપદે તમારી અગ્નિએની વચે ચમતકારીક અસર થયલી જોશે!

દેવોની ખાસીઅતના, શકમંદ અને નાસ્તીકાએ એવી બાબદના ચેડાં કહાડવા નહી. અને તેથી દુરજ રહેવું. નહી તો નાહક પોતાને આકૃતમાં લાવી મેલસે!

“ પાક દાદાર અહુરમજ્દનાં ૧૦૧ નામ.”

દીવસના કોઇખી ગેહમાં યા ખશુશ કરીને બામદાદના વખતમાં નાહી ઘોઘ સ્વચ્છ કપડાં પેહેડી પુરતી પવિત્રાઇ સાથ, શાંત મને નીચે લખેલાં પાક દાદાર અહુરમજ્દનાં ૧૦૧ નામે એકસોને એક વખત જો હમેશાં પઢવાને જરૂરી રાખે તો, પઢનાર ઘણી હરએક આકૃત યા મુશકેલીમાંથી પોતાનો અજાયબ રીતે બચાવ થયલો જોશે. અને પોતાના સારા ઉમદા પવિત્ર વીચારોથી મનોહ જોખી ચમતકારોના કાંઇક જાંખા ખ્યાલો સાથ પાક અહુરમજ્દની રાહ તરફનો રસ્તો લેતો જોશે.

૧ યજ્ઞ.	૧૨ અપરવંત.
૨ હરવસપ તવાંન.	૧૩ પરવંદહ.
૩ હરવસપ આગાહ.	૧૪ અનઅયાકૃહ.
૪ હરવસપ ખોદા.	૧૫ હમઅયાકૃહ.
૫ અબદહ.	૧૬ આધરો.
૬ અવી અનજાંમ.	૧૭ ગીરા.
૭ યુનશતહ.	૧૮ અચીમ.
૮ ફરાખુતંતહ.	૧૯ ચીમના.
૯ જમગ.	૨૦ સપીના.
૧૦ પરજતરહ.	૨૧ અફ્રમ.
૧૧ તુમ અફ્રયહ.	૨૨ નાશા.

૨૩ પરવરા.
 ૨૪ આયાનહ.
 ૨૫ આયછન આયાનહ.
 ૨૬ અનઆયાનહ.
 ૨૭ ખરોશીદતુમ.
 ૨૮ મીનોતુમ.
 ૨૯ વાસના.
 ૩૦ હરવસતુમ.
 ૩૧ હુસીપાસ.
 ૩૨ હરહેમીત.
 ૩૩ હરનેકફરેહ.
 ૩૪ ખેશતરના.
 ૩૫ તરોનીશ.
 ૩૬ અનોશક.
 ૩૭ ફરશક.
 ૩૮ પંજુહહહહહ.
 ૩૯ ખવાપર.
 ૪૦ અવખરીઆ.
 ૪૧ અખરગ.
 ૪૨ અસીતોહ.
 ૪૩ રખોહ.
 ૪૪ વરન.
 ૪૫ આફરીપહ.
 ૪૬ અવેફરીફતેહ.

૪૭ અઘવી.
 ૪૮ કામેરત.
 ૪૯ ફરમાન કામ.
 ૫૦ આયેખતન.
 ૫૧ અફરમોશ.
 ૫૨ હમારના.
 ૫૩ સીનાયા.
 ૫૪ અતરસ.
 ૫૫ અખીશ.
 ૫૬ અફરાજદુમ.
 ૫૭ હમચુન.
 ૫૮ મીનોસતીગર.
 ૫૯ અમીનોગર.
 ૬૦ મીનોનહખ.
 ૬૧ આદરખાદગર.
 ૬૨ આદરનમગર.
 ૬૩ ખાદઆદરગર.
 ૬૪ ખાદનમગર.
 ૬૫ ખાદગેલગર.
 ૬૬ ખાદગીરદતુમ.
 ૬૭ આદરકીખરીતતુમ.
 ૬૮ ખાદગરખાએ.
 ૬૯ આખતુમ.
 ૭૦ ગેલઆદરગર.

૭૧ ગેસવાદગર.
 ૭૨ ગેસનમગર.
 ૭૩ ગરગર.
 ૭૪ ગરઝોગર.
 ૭૫ ગરઆગર.
 ૭૬ ગરઆગરગર.
 ૭૭ અગરાગર.
 ૭૮ અગરાઅગરગર.
 ૭૯ અગુમાન.
 ૮૦ અજમાન.
 ૮૧ અખુઆ.
 ૮૨ આમુશતડુશયાર.
 ૮૩ કશુતનાં.
 ૮૪ પદ્મમાંતી.
 ૮૫ પીરોજગર.
 ૮૬ ખુદાવંદ.

૮૭ અહુરમજદ.
 ૮૮ અયરીનકુહન તવાન.
 ૮૯ અયરીનંતોતવાન
 ૯૦ વસપાંત.
 ૯૧ વસપાર.
 ૯૨ ખાવર.
 ૯૩ અહુ.
 ૯૪ અવખશીદાર.
 ૯૫ દાદાર.
 ૯૬ રયોમદ.
 ૯૭ ખોરહેમંદ.
 ૯૮ દાવર.
 ૯૯ ફેરફેગર.
 ૧૦૦ ખોખતાર.
 ૧૦૧ ફરશોગર.

જેને બોખાર આવતી હોય તે દુર કરવાના બાબમાં.

પતિત્રાહ્યથી પાદીઆગ કરતી કરી અરદીખેદેશત અમશા
સ્પંદની બાજુ લાઇ નીચલા કલામો સાત વખત પાકીથી અને
હે શીઆરીથી પઢવા:—

“નામે અહુરમઝ્દ, ય નામે નીવ્ જોરેડ્ ફરીદુન્, ફરીદુન્
આથવ્યાન્.”

ઇનતાઓ નોમેમ્, ઇનતાઓ ગરેમેમ્, ચક્રોજ
દોરોજ સેઝદ રોજ ચેજદરોનીમમ્, આદરો
વીદરો દરે ગોવીયો વીમનો જરથુસ્ત્ર
બે અવળુત અપોને અષેમ્ વોહૂ (૧).”

ઉપલા કલામો સાત વખત પઢતાં એક દોરો બનાવવો. (કુસ્તી
વળુવાના ઉત્તના સુતરના સાત તરાકાના લાથની બાજુએ બધાય

* બાજ અરદીખેદેશત અમશાસ્પંદની:—

“દનઓત્ર અહુરહે મઝ્દાઓ. અષેમ્ વોહૂ (૧).”

પનામે ચજદાન્ અહુરમઝ્દ જોદાએ અવળુની, જોરજે જોરેડ્
અવળુયાદ; અરદીખેદેશત અમશાસ્પંદ ખેરસાદ. અજહમા ગુનાહ
પતેત પશીમાનુસ; અજ હવેસ્તીન દુસ્મત દુસ્મત દુસ્મત વરશત, મેમ્

ઝોટસો લાંબો દોરો (અનાવયો) તેમાં ઉપસા કલામ એક વખત પઢી રહ્યા કે એક ગાંઠ વાળવો. એવી રીતે સાત વખત પઢનાં સાત ગાંઠ વાળીને દોરો કરવો, અને તે દોરો લોખાનની ધુપ દહને જે માણસને બોખાર લાગુ પડેલી હોય તેના દાખા હાથની યાળુએ બાંધવો. અને તે બાંધ્યા બાદ હાથમાં કમાલ લઈ તે દરદીના શરીર ઉપર ફેરવના જઈ નીચલી નેરંગો સાત વખત પઢવી:—

“કુલ્લ ખસા દફે શવહ્, ઓ દીવ્ ઓ દફ્ઝ્ ઓ પરી
ઓ કફ્તાર્ ઓ સંહેરાન્, ઓ બાદ અખતહેદ્ અખી
દરદે શેકમ્ હંદ્ત્ અન્દામ્; ખલસે શમ્તાન્ ઓ ખાતર
પરીશાન્, ઓ ખલસે હેમાઘ્ શમ્તાન્ ખાતર પરીશાન્ બાદ;

૫ ગેની મનીદ્, ઓએમ્ ગોફ્ત, ઓએમ્ કદ્, ઓએમ્ જરત્, ઓએમ્ ખૂત ખૂદ્ એસ્તેદ્. અજ્ઞ આંત ગુનાઈ મનશની ગવરની કુતશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઓએ અવાગશ પશેમાન્ ૫ રો ગવરની ૫ પતેત્ હોમ્. ફનઓઝ અહુરહે મજદાઓ. તરોઈદીતેઅં ધ્રહે મધ-
ન્યેઉશ; હધથ્યાવરશતામ્ હત્ વરના ફેરષોતેમેમ્. રતઓમિ અધેમ્.
અધેમ્ વોઈ (૩) કવરાને મજદયરને જરથુશત્રિશ્ વીદએવો અહુર-
તઝએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) કસસ્તયએઅ. અપહે વહિસ્તહે
સએમતહે, અધરયમને ઇધ્યેહે સૂરહે મજદધાતહે, સઓકયાઓ
વ'ધ્ઘુયાઓ. વોઉ૩-દોઇમ્રયાઓ મજદધાતયાઓ અષઓન્યાઓ,
ફનઓઝ યરનાઇય વહ્માઇય ફનઓઝાઇય કસસ્તયએઅ, યથા
અહ્ વધરયો જઓતા કા મે ઝતે, અથા રતુશ અષાત્તયિત્ હય
કા અષવ વીધ્વાઓ ઝઓત્. અધેમ્ વહિસ્તેમ્ સએસ્તેમ્ અમેધેમ્
સ્પેન્તેમ્ યજમઇદે; અધરયમનેમ્ ઇપીમ્ યજમઇદે, સૂરેમ્ મજદ-

ઓ દર નજર ખરવીજીન્ તા દીદને નવશત્ ઓ માનન્દ
હમ્મચનીન્ બલા દરે શવદ્. અપઓને અપેમ્ વોહુ (૧) —
(સાત વખત પઢે).

—તેમજ નીચલી નેરંગ સાત વખત રમાલે પીછી કરતાં પઢવી.

“કુ શેકનમ્, ઓ વાઓનુમ્, ઓ નેજાર કુનમ્
કાલ્બુદે શુમા દીવાન્, ઓ દરૂળાન્ ઓ જાહુઆન્,
ઓ પરીઆન્, પ હોમ્ વ ખર્સમ્, વ દીનેરાસ્ત
વ હોરાસ્ત વેહ, કે હાદાર અહુરમજ્દ ઓએ
મન્ આશીદ્ અપઓને અપેમ્ વોહુ (૧) ”—

(સાત વખત પઢવી.)

ધાતેમ્ યજ્ઞમધદે; સઓકામ્ વંધુહહીમ્ વોહુર-દોધથામ્ મજ્દધા-
તામ્ અપઓનીમ્ યજ્ઞમધદે.—(હયાં સુધી પઢી રહ્યા કે અરદી-
એહેસ્ત અમશારપંદની બાજ લીધેલી કેહેવાય. અને બાજ લીધા
પછી ઉપર જાણાવેલા કલામો પઢવા. અને એવી રીતે પઢી રહ્યા
પછી ઉપલી બાજ પાછી મુકવી. નીચે પ્રમાણે):—

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ઓહાએ, અવળનીએ મરદુમ્,
મરદુમ્ સર્દગાન્, હમ્બાચરતે વેહાન્ ઓએમ્ એહેલીન્ માંજદયસ્તાન્
આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્; અએદુન્ બાદ્. (પ્રગટ પઢે)
યથા અદ્ધ વધરયો (૨) યસ્નેમય વહમેમય અઓળસય જવરેય
આફ્રીનામિ, અપહે વહિસ્તહે સએસ્તહે, અધરયમનો ઇધ્યેહે સૂરહે
મજ્દધાતહે, સઓકયાઓ વંધુહુયાઓ વોહુર-દોધથયાઓ મજ્દધા-
તયાઓ અપઓન્યાઓ. અપેમ્ વોહુ (૧)—અહુમાઇ રએશય;
હજંધ્રેમ્; જસમે અવંધહે મજ્દ; કેરેહ મોજદ્.

દરદીને નરમ પડે ત્યાં સુધી દરરોજ દીવસના એ ત્રણ વખત (સવાર, બપોર, સાંજ) જે પવિત્રાષ્ઠી અને યજ્ઞીન સાથે શાંત દાલે ઉપર જણાવેલી ક્રીયા કરવામાં આવશે તો બોદાતાલાના હોકમથી જરૂર દરદીને આરામ થઈ જશે. શરૂઆતમાં ઉપર નેરંગ પઢી જે દોરો બનાવી દરદીની બાજુએ બાંધવા જણાવ્યું છે તે દોરો બાંધેલો રહેવાજ દેવો. કાંઈ દરરોજ નવો બનાવી બાંધવાની જરૂર નથી. પણ દોરો બનાવવાના જે કલામો સાત વખત પઢવા જણાવેલા છે તે કલામો બાજુ લઈ દરદીની આગળ રમાલની પીઠી ફેરવતાં સાત વખત પઢવા, અને એની સાથે સાથે ઉપલી એ નેરંગો પણ સાત વાર પઢવી જરૂરી રાખવી.

હાંસો થયેલો હોય તેના બાબમાં.

અગર જે કોઈને હાંસો થયેલો હોય અને તેથી તે માણસ ધણું હેરાન થતું હોય તો તે ધણીએ તીર રોજને દીને તેસ્તર તીર યજ્ઞની ઇજાને, દરનબાજ, આશ્રીગાન કરાવવું. અને દરરોજ તેસ્તર તીર યજ્ઞ પઢવી જરૂરી રાખવી.

પેટમાંનું દરદ હુર કરવાના બાબમાં.

અગર જો કાંઈને પેટમાં વારંવાર દુખાવો થયા કરતો હોય, અથવા એવી કાંઈ રીતની વ્યાધી થયલી હોય તો, પવિત્રાઈથી પાઠીઆળ કુસ્તી કરી અરદીબેહેશત અમશાસ્પંદની બાજુ લઈ, શાંતીથી દરદીના પેટ ઉપર હાથ ફેરવતાં જઈ પુર ચકીન સાથે નીચલી નેરંગ સાત વખત પઢવી, કે ચજ્ઞદાંના હોકમથી તેના પેટમાંનું થતું દરદ ધીમે ધીમે દૈ થતું જશે. પણ જ્યાં સુધી દરદીને ફેર પડે ત્યાં સુધી દરરોજ દીવસના બે થા ત્રણ (સવાર, બપોર, સાંજ) વખત એ ક્રીયા કરવી જારી રાખવી,

“પ નામે ચારેશે અહુરમજ્દ, અમેશાસ્પંદાન્,
ચજ્ઞદાન્ મીનોઆન્, ચજ્ઞદાને ગેતીઆન્,
કુલ્ બલા દૈ કુનમ્, આજાર દૈ કુનમ્,
ઓ આજારી દૈ કુનમ્, ઓ પાકી અહુરમજ્દ
બેઅવબુન અપોને અષેમ્ વોહુ (૧)”---(સાત વખત પઢે)

ઉંચ બીજો.

અગર પેટમાં કાંઈ હમેશનું દરદ થયા કરતું હોય તો અરદીબેહેશત અમશાસ્પંદની ઇજાશે, દરન્યાજ, આફરીગાન કરાવતા રહેવું. અને દરરોજ અરદીબેહેશત ચક્ત પઢવી જારી રાખવી.

ઔરતને દુધ નહી આવતું હોય તેના બાબમાં.

જો કોઈ ઔરતને દુધ ન આવતું હોય તો, પવિત્રાષ્ઠી પાદીઆય કુસ્તી કરી બાજ અરદીએહેશત અમશારપંદની લઇ, પાટી અને હોશીઆરીથી શાંત મને યકીન સાથ નીચલા કલામો સાત વખત પઢી ગોલાય અને કેશરના પાણીથી (ગોલાયમાં કેશર નાંખી મેલવી પાણી કરવું) એ કલામો સોળ કાગળના ટુકડા ઉપર લખીને તે પવિત્ર પાણીમાં ઘોળીને તે ઔરતને પાવું. એમ દોવસના એક વખત, જ્યાં સુધી તેને દુધ આવે ત્યાં સુધી દરરોજ પાવું જોઇએ. યજ્ઞદાના હોકમથી થોડા વખતમાં તે ઔરતને દુધનો પુરતો વધારો થશે (નીચલા કલામો સાત વખત પઢી તે કલામો કાગળના ટુકડાપર લખીને બાજ મુકત્તાની છે.)

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

• થોઈ વંહિશ્તાત્ અષાડિનો

મજ્જદા સારેખ્યાન્ મનઃધ્વજો.

ઔરત કશટાતી હોય તેનો છુટકારો કરવાના બાબમાં.

જો કોઈ હમેશ્વર ઔરત કશટાતી હોય અને તેનો છુટકારો ન થતો હોય તો, પવિત્રાઈથી પાદીઆબ કુસ્તી કરી, બાજ અરદીએહેશત અમશારપંદની લઈ, પુરતાં યકીન સાથ શાંત મને નીચલા કલામો કેશર ગોલાબના પાણીથી કાગજની ચીઠીપર લખી તે ચીઠી કશટાતી ઔરતને પાચે તો, યજ્ઞદાંના હોકમથી પુરત તેનો છુટકારો થશે.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ . اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ عَلٰى اٰلِهِٖ وَ حَبِيْبِهِٗ

و صَلِّ عَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ . اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ عَلٰى اٰلِهِٖ وَ حَبِيْبِهِٗ

ચોઈ વહિશતાત્ અપાઉને.

મજ્દા રારેબ્યાન્ મનં ઘુહો.

ઉપાય બીજો.

ઉપર મુજબ પાકીથી ચરદીબેદેશત અમશારપંદની બાજ
લઇ નીચલી તાવીજની એક ચીટી લખી કશગતી ચોરતને પાથે
તો ચજદાના હોકમથી તુરત તેનો છુટકારો થઇ જશે :—

સા ૭ ૬ ૫ ૪ ૩ ૨ ૧ :: ૭ ૬ ૫ ૪ ૩ ૨ ૧ ::

:: ૭ ૬ ૫ ૪ ૩ ૨ ૧ :: ૭ ૬ ૫ ૪ ૩ ૨ ૧ ::

:: ૭ ૬ ૫ ૪ ૩ ૨ ૧ :: ૭ ૬ ૫ ૪ ૩ ૨ ૧ ::

સા ૭ ૬ ૫ ૪ ૩ ૨ ૧ :: ૭ ૬ ૫ ૪ ૩ ૨ ૧ ::

૪	૭	૨
૩	૬	૧
૮	૫	૭

સા ૭ ૬ ૫ ૪ ૩ ૨ ૧ :: ૭ ૬ ૫ ૪ ૩ ૨ ૧ ::

:: ૭ ૬ ૫ ૪ ૩ ૨ ૧ :: ૭ ૬ ૫ ૪ ૩ ૨ ૧ ::

ઔરતને દસતાંન જતું બંધ કરવાના આખમાં.

જો કોઈ ઔરતને દસતાંન વધુ જતું હોય અને બંધ ન થતું હોય તો, પવિત્રાઈથી પાદીઆય કુશ્તી કરી બાજ અરદી. બેહેસ્ત અમશાર્પદની લખ, યકીન સાથ શાંત મને કેશર ગોઝા-બના પાણીથી નીચલા કલામ કાગળના ટુકડા પર લખી, એવી સાત ચીડીઓ બનાવવી, અને બાજ મુકવી. અને દસતાંનની ઔરતને એક આખા દીવસમાં એ સાત ચીડીઓ લોબાને ધુપાવી દર અંકેક કલાકે એક ચીડી એ પ્રમાણે સાત કલાકમાં સાત ચીડીઓ ઘોઘને પાછ દેવી. અને જો એથી કાંઈ ફેર માલમ પડતો જણાય તો બીજે દીવસે પણ એવીજ રીતે બીજી ચીડીઓ બનાવીને પાવી.

..મજબૂત ::છેલ્લા:: ..મજબૂત::

..છેલ્લા:: ..મજબૂત ::છેલ્લા::

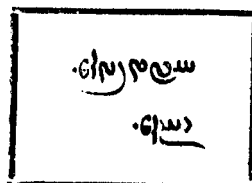
આકમૂચા બચાનેમ્ આકત

બચનેમ્ ચમ્ બનેમ્.

ઉપાય બીજો.

ઉપર મુજબ પાકીથી અરદીએદેશત અમશરપંદની બાજ લઇ નીચલી તાવીજની એક ચીડી લખી. તેને ચોખાના ધુનમાં (ચાવલ પકાવાને પેહેલા ચોખાને પાણીમાં ઘોઘએ છીએ તે પાણીમાં) ઘોઘને, દસતાંનવાળી ઓરતને નીરંગે કુશતી કરાવીને તેની પાસે બાજ ધરાવી* આંખ વીંચાવીને પાછ દેવું. એવી રીતે દસતાંન બંધ થાય ત્યાં સુધી સવાર સાંજ મલી દીવસનાં બે ચીડી પાવી. વજદાંના હોકમથી તુરત ફેર પડી જશે.

* બાજ જમવાની :—

બનામે ચજદે, બક્ષાયદેહ બક્ષાયેશ્વરે મેહેરબાન્ અહુરમજદ બ્રાહ્મણે, ઈથા આત ચજમદહે અહુરેમ્ મજદાંમ્, યે ગાંમ્ચા અધેમ્ચા દાત્, અપસાચા દાત ઉર્વરાઓસચા વંધુહીશ. રઓચા-ઓસચા દાત્ બૂમીમચા વીરપાચા વોહ્. અધેમ્ વોહ્ ૩.

(એટલું પઢાવી તે દસતાંનવાળી ઓરતને ચીડીનું પાણી પીવરાવી દેવું, અને ગોહોહું સાફ કરાવી નીચે મુજબ બાજ મુકાવવી.)

અધેમ્ વોહ્ ૪, યથા અહ્ વધરયો ૨, અધેમ્ વોહ્ ૧; અહમાઇ રઓશય; હજધરેમ્; જસ મે અવંધહે મજદ; કેરકેહ મોજદ.

આંખમાં ફુલું પડ્યું હોય તેના આંખમાં.

અમર જે કાઢતી આંખમાં ફુલું પડ્યું હોય તો, પત્રિત્રા-
ધથી પાદીઆય કુસ્તી કરી શરોશની આજ* લઇને નીચલા
કલામો યડીન સાથ શાંત મને સાત વખત પઢવા. પઢતી
વખતે ફુલું પડનાર ધણીને પોતાની પાસે બેસાડવો. અને
પઢતી વખતે એવું દ્રઢ ઇચ્છાથી ચીતવું કે કલાણા ધણીનું

* આજ શરોશની :—

“કનઝોથ અહુરહે મજદાઓ અષેમ્ વોહ્ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંત અહુરમજદ જોદાએ અવળની, ગોરજો
ખોરેહ અવળયાહ. સરોશ અશો, તગી, તન-ફર્માન, શેકફત જીન,
જીન અવળર, સાલારે દામાને અહુરમજદ ખેરસાહ. અજ હમા
ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ્; અજ હર્વસ્તીન દુરમત દુગ્ધપ્ત દુગ્ધવરશ,
મેમ્ પ ગેતી મનીહ ઓએમ્ ગોફત, ઓએમ્ કરહ, ઓએમ્ જસ્ત,
ઓએમ્ ખૂન ખૂહ એરતેહ, અજ આંત ગુનાહ મનશી ગવશી કુનશી,
તની દવાની ગેતી મીનાઆની, ઓએ અવાખશ પશેમાન, પસે
ગવશી પ પતેત્ હોમ. યથા અહ્ વધરયો (પ) અષેમ્ વોહ્ (૩);
ફવરને મજદયસ્તો જરથુશત્રિશ્ વીદએવો અહુરતકએવો (જે ગેહ
હોય તે પઢે) ફસસ્તયએચ. સ્ત્રોપહે અપ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-
માંથહે, દરપિ-દ્રઓશ, આહ્ધરયેહે, કનઝોથ યસ્તાધય વક્ષાધય
કનઝોથાધય ફસસ્તયએચ, યથા અહ્ વધરયો જઓતા* ફા મે ઝૂતે,
અથા રતુશ અષાતચિત્ હય ફા ત્વષવ વીધવાઓ સ્ત્રોતૂ. અહુનેમ્
વધરીમ્ તનૂમ્ પાદતિ; અહુનેમ્ વધરીમ્ તનૂમ્ પાદતિ; અહુનેમ્
વધરીમ્ તનૂમ્ પાદતિ. યથા અહ્ વધરયો (૧) કેમ્ ના મજદા

 પાના ૪૪-૪૫-૪૬ માં નીચે નોટમાં જે “બાજ શરોસની” આપેલી છે તે રદ સમજાવી. ઉપયોગમાં લેવી નહી. અને એની જગ્યાએ આ નીચે આપેલી “બાજ શરોસ” ની ઉપયોગમાં લેવાની છે.

* બાજ શરોસની :—

“દનઝોથ્ર અહુરહે મજદાઝો. અષેમ્ વોહ્ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંત અહુરમજ્દ જોદાએ અવજ્ઞની ગોરજો ખોરેહ અવજ્ઞયાહ; સરોશ અશો, તગી, તન્-કર્માન, શેક્રૂત જન્, જન્-અવજ્ઞર, સાલારે દામાંને અહુરમજ્દ ખેરસાદ. અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હર્વરતીન્ દુસ્મત દુજ્ઞપ્ત દુજ્ઞવરસ્ત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઓએમ ગોફત, ઓએમ કદ, ઓએમ જરત, ઓએમ ખત ખદ્ એસ્તેદ. અજ આન્ ગુનાહ મનરની ગવરની કુનરની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઓએ અવાખ્ત પશેમાન પ સે ગવરની પ પતેત્ હોમ. દનઝોથ્ર અહુરહે મજદાઝો, તરોઇ દીતે અંધુરહે મધન્યેઉથ; હધશ્વાવરસ્તાંમ જાત વરના ફેરથોતેમેમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ્ વોહ્ (૩).

ક્રવરાને મજદયરનો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-તકઝેયો (જે ગેહ હોય તે પઠે) કસરતયએય. ઓએ પહે અધ્યેહે, તખમહે, તતુ-માંગ્રહે, દરખિ-દ્રઝોથ્ર, આહુધર્યેહે, દનઝોથ્ર યરનાઇય વહાઇય દનઝોથ્રાઇય કસરતયએય, યથા અહ્ વધઃયે. જઓતા કા મે મૂતે, અથા રતુશ્ અષાતચિત્ હય કા અષવ વીધ્વાઝા મઝોત, (આં સુધી પંદી રહ્યા કે સરોશ ઇજ્ઞની બાજ લીધેલી કહેવાય.

અને બાળ લીધા પછી જે કલામો જેટલી વખત પઢવાને જણવેલા છે તે પઢી રહ્યા પછી બાળ ત્રીસે મુજબ પાછી મુકવી):—

(બાળમાં પઢે) સરોશ અશો, તગી. તન-ફર્માન, શેકૂત-જન, જન-અવળર, સાતારે હામાંને અહુરમજદ બેરસાદ; અએદ્દન બાદ (પ્રમટ પઢે) યથા અહૂ વધરયો (૨) યસ્નેમ્વ વહમેમ્વ અએજસ્ય જવરેય આક્રીનામિ, અએપહે અબ્યેહે, તખમહે, તનુ-માંગ્રહે. દરપિ-દ્રઓશ, આહૂધરયેહે. અષેમ વોહૂ (૧)—અલાહ રખેય; હજમ્હેમ; નસ મે અવં મહે મજદ; કેરફે મોજદ.

કુતું કપાઇ જાયે. એમ દીવસના જે વખત સવાર સાજ
પડવું. અને કુતું કપાતું જાય ત્યાં સુધી દરરોજ પઢ્યા કરવું.

મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા.

મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા.

મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા.

મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા.

મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા.

મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા. મદદા.

અવો અનાઈશ આ વી-નેનાસા યા

કરપેતાઓસ્થા કેવીતાઓસ્થા

મવઇતે પાયૂમ દદાત્, હયત્ મા દ્રેગવાઓ દીદરેષતા અએનં. ધ્રુહે,
અન્યેમ્ શ્વહાત્ આગ્રસ્યા મનં ધ્રુહમ્યા, યયાઓ વ્યઓથનાઇશ
અષેમ્ ગ્રઓસ્તા અહુરા, તામ્ મોઇ દાંસ્ત્વામ્ દએનયાઇ કાવઓયા.
કે વેરેગ્રેમ્-જ્ શ્વા પોઇ સેનગહા યોઇ હેન્ની, ચિયા મોઇ દામ્
અહ્મિશ રતેમ્ ચીજ્જદી; અત્ હોઇ વોહ્ સેરઓષો જન્તુ મનં ધ્રુહા,
મજ્જદા અહ્માઇ યહ્માઇ વધી કહ્માઇચીત્. પાત-નો તિવ્યન્તત્
પહરિ, મજ્જદાઓસય આરમઇતિશય સપેન્તરય, નસે દએવી ડુક્ક
નસે દએવો-ચિગ્રે, નસે દએવો-કકરસ્તે, નસે દએવો-કદાઇતે,

અવાઈશ અઈપી ચેંગ દઈન્ટી
 નોઈતૂ જ્યાતેઉશ્ ક્યમ્નેંગ વસો
 તોઈ આખ્યા બઈરયાઓન્તે
 વંધ્હેઉશ્ આ-દેમાને મનંધ્હો.

ઉપાય બીજો.

અગર જો આંખ ઉપર દરદ થયું હોય તો શ્રી ખોરશેદ મજદ-
 ની નીઆએશ પઢવી જારી રાખવી. તથા ખોરશેદ રોજને દીને

અપ દુક્ષ નસે, અપ દુક્ષ દ્વાર, અપ દુક્ષ વીનસે, અપાખિત્રે અપ-
 નસ્યેહે, મા મેરેતયઈનીશ ગએથાઓ અસ્તવઈતીશ અષહે. (હયાં
 સુધી પઢી રહયા કે સરોરાની બાજ લીધેલી કહેવાય. અને એ પ્રમાણે
 બાજ લીધા પછી ઉપર જણાવેલા અવસ્તાના કલામો જે પઢવાને
 જણાવેલા છે તે પઢવા. અને કલામો જેટલી વખત કહેલાતેટલી વખત
 પઢી રહયા બાદ ઉપલી બાજ નીચે મુજબ પાછી મુકવી) :—(બાજ-
 માં પઢવું) “સરોશ્ અશો, તગી, તન્-ફર્માન, શેકફૂત જીન્, જીન્-
 અવન્નર, સાલારે દામાને અહુરમજદ ખેરસાદ્ ; અએદુન્ બાદ્
 (મગટ પઢવું) યથા અહ્ વઈરયો (૨) યસ્નેમ્ચ વહમેમ્ચ અઓજ-
 સ્ચ જવરેચ આક્રીનામિ, સઓષહે અધેહે, તખ્મહે, તતુ-માંઘહે,
 દરષિ-દ્રઓશ્, આહ્ધરયેહે. અષેમ્ વોહ્ (૧)—અહમાઈ રયેશ્ચ ;
 હજંધ્રેમ્ ; જસમે અવંધ્હે મજદ ; કેરફેહ્ મોજદ્.

ધજ્જશને, બાજ, આધરીગાન કરાવવું. અગર આંખને રોશનાઇ
કમ હોય તો શ્રી આતશબેહેરામની દરગાહમાં ખુશબો ચઢાવી
દરરોજ નીચાએશ કરવી જારી રાખવી.

માથું દુખતું નરમ કરવાના બાબમાં.

પવિત્રાઈથી પાદીઆબ કુશ્તી કરી અરદીબેહેશત અમાં
શાસ્પંદતી બાજ લઇ, યકીન સાથ શાંત મને, હાથમાં રખપ-
લઇ જેતું માથું દુખતું હોય તેને માથે (નીદારે) હાથ ફેરવતા
નીચલી નેરંગ સાત વખત પઢવી. અને એવી રીતની ક્રીયા
માથું દુખતું તદન બંધ પડે ત્યાં સુધી દીવસના બે કે ત્રણ
વાર કરવી. અને જો માથાંને દુખારો લાંબો વખત સુધી રહેતો
હોય તો તે બંધ પડે ત્યાં સુધી દરરોજ એજમુજબ પઢવું.

“કુ શેકનમ્, ઓ વાએનુમ્, ઓ નેજર કુનમ્
કાદબુદે શુમા દીવાન્, ઓ દરૂબાન્ ઓ બાદુઆન્,
ઓ પરીઆન્, પહોમ્ વ બર્સમ્, વ દીને રાસ્ત્
વ હોરોસ્ત્ વેહ્, કે દાદાર અકુરમજ્દ ઓએ મન્
ચાશીદ્ અષઓને અષેમ્ વોહ્ (૧)—(સાત વખત પઢે).

ઉપાય બીજો.

અગરજો માથાનું દરદ અને દુખારો થતો હોય, અને નરમ નહીં પડતું હોય તો બેહેરામ રોજને દીને બેહેરામ ઇજદની ઇજદને, દરદ બાજ, આફરીગાન કરાવવું. અને દરરોજ બેહેરામ ચક્ત પઢવી જરી રાખવી.

માથાના બાલોનું ખરી જવું.

અગર જો કોઈના માથાના બાલો ખરી જતા હોય તો તે ધણીએ તીર રોજને દીને તેક્તર તીર ઇજદની ચજદને, દરદ બાજ, આફરીગાન કરાવવું. અને દરરોજ તીરચક્ત પઢવી જરી રાખવી.

ધાવણું તથા નારંગોર થયેલો દુર કરવાના બાબમાં.

પવિત્રાઇથી પાદીઆબ કુસ્તી કરી બાજ, અરદીબેહેશત અમશારપંદની લઇ, ચકીન સાથે શાંત મને દાડમરનીની ડાંખલી હાથમાં લઇ તે વડે જેને ધાવણું થયેલું હોય તેને નીચલા કલામો સાત વખત પઢતાં ઝાડો પીછી કરવી. અને એ

અકા બ્યઓથનેમ્ વચંધ્ઠા યા
 ક્રચિનસ્ દ્રેગ્વન્તેમ્ ક્ષયો.
 પોઉર-અએનાઓ એનાક્તા યાઈશ
 સ્વાવયેઈતી ચેજ તાઈશ અથા
 હાતા-મરાને અહુરા વહિસ્તા
 વોઈસ્તા મનંધ્ઠા
 શ્વહ્મી વી મજ્ઠા ક્ષત્રોઈ
 અષાઈયા સેંગ્ઠો વીદાંમ

તથા જો કાઇને નારંગોર થયલો હોય તો જાજ અરદીએહેશત
 અમશાસ્પંદની લઇ, યકીન સાથ શાંત મને સોય ચાર લેવી,
 અને તેમાંથી સોય એક લઇને ઉપલા કલામ ત્રણ વખત પઢીને
 તે દરદીની જમની જાળુએ પાણીમાં નાંખવી. એ પ્રમાણે
 ઉપલી ચાર સોય લઇ, દરેક સોય ઉપલા કલામ ત્રણ વખત
 પઢીને પાણીમાં નાંખવી. એવી રીતે તદન આરામ થાય ત્યાં
 સુધી સહવાર સાંજ દરરોજ એ વખત ઉપલી ક્રીયા કરવી
 જારી રાખવી.

કશ ખેંચવાની ક્રિયા.

આ પુસ્તકમાં બહુધ, કે શયતાનીઅત, ભુત, પલીદી વગેરે ટાળવાને માટે જે ક્રિયા જાણાવવામાં આવી છે, તે ક્રિયા કરનારા ધણીએ, ક્રિયા કરવા આગમ્ય પવિત્રાદ્યથી પાદીઆમ કુશ્તી કરી, જે જગ્યાએ ક્રિયા કરવાની હોય તે જગ્યાએ પોતાની બેઠક લઇ, જાજ ખોરદાદ અમશારપંદની* લઇ, પોતાની આસપાસ ફરી-

* જાજ ખોરદાદ અમશારપંદની :—

દનઓથ અહુરહે મજદાઓ. અષેમ્ વોહૂ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંત અહુરમજ્ઞદ ખોદાએ અવળની ગોરજે ખોરેહ અવળયાહ. ખોરદાદ અમશારપંદ ખેરસાહ. અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પરોમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુગ્ધત્ત દુગ્ધવરશ્ત, મેમ્ પ ગેતી મનીહ, ઓએમ્ ગાફ્ત, ઓએમ્ કર્દ, ઓએમ્ જસ્ત, ઓએમ્ ખૂન્ ખૂહ એસ્તેદ. અજ આન્ ગુનાહ મનસ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની ઓએ અવાજ્શ પરોમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ. દનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરૌ-છદીતે અ ધરહે મધન્યેહશ; હધથ્યાવરશ્તામ્ ભત્ વસ્ના ફેરપોતેમેમ્. સ્તઓમિ અષેમ્; અષેમ્ વોહૂ (૩) ફવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુરત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઠે) ફસસ્તયએચ. હઉ-ર્વતાતો રથ્વો યાદરયયાઓ હુષિતોઇશ, સરેધએધબ્યો અપહે રતુબ્યો, દનઓથ યસ્નાઇય વહ્માઇય દનઓથાઇય ફસસ્તયએચ, યથા અહુ

આની જીની રેતી વડે, નીચલા કક્ષામાં ત્રણ વખત પઢતાં કશ
 યાને કુંડાળું પાડ્યું. તે એવી રીતે કે પોતાને બેસવાની સગવડ
 મળે તેવી રીતે જરા મોટું પાડ્યું, અને પંઢતાં કુંડાળું થઇ રહે
 કે કુંડાળાં પર આસપાસ નગર ફેરવતાં જઇ ધ્રુવે મારવી, અને
 બાજ મુકવી. આવી રીતે 'કશ' ખેંચવાથી ક્રિયા કરનાર ધણી
 પોતાના તનને કામપણુ રીતના દેવ દરજના હુમલાથી બચાવી
 શકે છે.

વધરયો જ્યોતા કા મે સૂતે, અથા રતુશ અપાત્ ચિત્ હય કા
 અપવ વીધ્વાઓ સ્ત્રોત્. હૃદયતાતેમ અમેષમ સ્પેન્તેમ યજમધદે;
 યાધરયામ્ હુષિતીમ્ યજમધદે, સરેધ અપવન અપહે રતવો યજમધદે.
 (હાં સુધી પઢી રહ્યા કે ખોરદાદ અમશાસ્પદની બાજ લીધેલી
 કેહેવાય. અને બાજ લીધા પછી ઉપર જણાવેલી 'કશ' ખેંચ-
 વાની ક્રિયા કરવી. એ ક્રિયા પુરી કર્યા પછી બાજ નીચે મુજબ
 પાછી મુકવી.)

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવળૂનીએ મરદુમ્,
 મરદુમ્ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમ્બાપરતે વેહાંન્, ઓએમ્
 બેહેદીન્ ગાંજદયરનાંન્ આગહી આસ્તવાની નેઝી રસાનદ; અએદૂન્
 બાદ. (પ્રમટ પઢે) યથા અહ્ વધરયો (૨) યરનેમ્ચ વહમેમ્ચ
 અઓન્સચ જવરેચ આઝીનામિ, હૃદયતાતો રથ્વો યાધરયયાઓ
 હુષિતોધરા સરેધએહબ્યો અપહે રતુબ્યો. અમેમ્ વોહ્ (૧)—
 અક્ષાઇ રએશ્ય; હજધ્રેમ; નસ મે અવંધહે મજ્દ; કેરકે મોજ્દ.

કાંમ ચિત્ શ્વાંમચ દ્રુજેમચ હુઇથ્યો-અયનાંમ હેન્તૂમ,
કાંમ ચિત્ વા અઇપ્યએનાંમ હેન્તૂમ,
કાંમ ચિત્ વા રએથવનાંમ.

કાંમ ચિત્ શ્વાંમચ દ્રુજેમચ અઇરયાખ્યો પાધએઇખ્યો
જનાની,

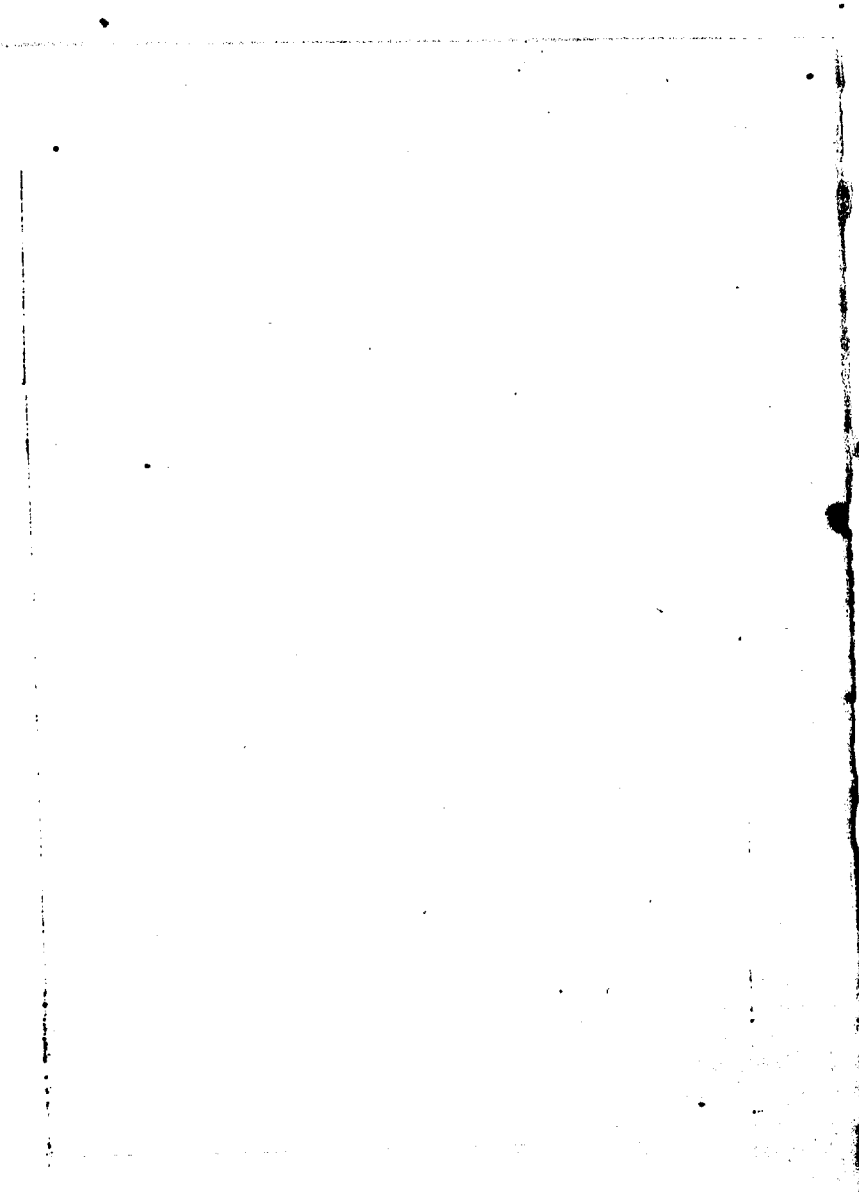
શ્વાંમચ દ્રુજેમચ બન્દામિ,

શ્વાંમચ દ્રુજેમચ નિદ્દે,

શ્વાંમચ દ્રુજેમચ નિજૂબરેમ દ્રુજેમચ.

આ 'કશ' યાને કુંડાળાની ક્રિયા પુરી થવા બાદ જે કામ
ને માટે ક્રિયા કરવી હોય તેમાં જણાવેલી રીત મુજબ શરૂઆત-
માં બાજ લઇ ક્રિયા શરૂ કરવી.

શીતળા અથવા ગોવરાંને ટાળવાના બાબમાં.

અગર જે નાનાં બચ્ચાંને અથવા મોટાં માણસને શીતળા અથવા ગોવરૂં આવ્યું હોય તો, આશતાદ ઇજ્જતી યજ્ઞશને, બાજ, આફ્રીગાન પોતાની શક્તી પ્રમાણે એકથી વધુ વખત કરવવા જરૂરી રાખવું. તથા શ્રી આતશબેહેરાંમની દરગાહે ખુશબો ચડાવવી, તથા અરદીબેહેશત અમશાસ્પંદની તથા હોમ ઇજ્જતી ખશનુમન જેટલી પોતાની ગુંજશ હોય તે પ્રમાણે કરાવવી. અને દરરોજ અરદીબેહેશત યસ્ત તથા મોટી હોમ યસ્ત પઢવી યા પઢાવવી જરૂરી રાખવી.

બચ્ચાંને શસની થવાના બાબમાં.

અગર જે કોઇ બચ્ચાંને શસની થયલી હોય તો, પવિત્રા-ધથી પાદીઆબ કુશતી કરી બાજ અરદીબેહેશત અમશાસ્પંદની લઇ, યકીન સાથે શાંત મને ગોલાબ કેશરના પાણીથી નીચલી તાવીજની જે ચીઠી લખા લોબાને ધુપાવી એક બચ્ચાંનાં ગલામાં બાંધવી. અને એક પાણીમાં ઘોળને પાવી.

અને શસની નરમ પડી જાય ત્યાં સુધી દરરોજ એક ચીઠી કરી પાવી.

૧૧	૧૦	૩૧	૧૦
૨૧	૧૧	૧૧	૧૧
૨૧	૨૧	૨૧	૨૧
૩૧	૩૧	૩૧	૩૧

અચ્યું ઘણુંજ રડયા કરતું હોય તેના બાળમાં.

અગરજો કોઈ અચ્યું ઘણુંજ રડયા કરતું હોય તો, પવિ-
ત્રાઈથી પાદીઆળ કુસ્તી કરી બાજ અરદીએહેશત અમશાસ્પંદની
લઈ, ચક્રીન સાથ શાંત મને કેશર, ગોલાબના પાણીમાં નીચલી
તાવીજની જે ચીઠી લખીને તેને લોબાને ધુપાવી એક બચાનાં
ડાખા હાથની બાબુએ બાંધવી, અને બીજી ચીઠી પાણીએ ધોઈ

પાવી. એમ રડવું નરમ પડે ત્યાં સુધી દરરોજ એક ચીડી બનાવી પાવી.

૫૧	૪	૫૩	૮૫
૫૦	૪૩	૫	૫
૫	૨	૨૫	૫૩
૩૦	૧૩	૩	૫

લોહી પડવું.

અગર જો કોઈ માણસને લોહી પડતું હોય તો તે ધણીએ તીર રોજને દીને તેસ્તર તીર ઇજદની ઇજશને, દરન્યાજ, આફરીગાન કરાવવું. અને દરરોજ તીર યસ્ત પઢવી જારી રાખવી.

ગાંડ ખીસવાના આખમાં.

અગર જો કોઈની ગાંડ ખીસેલી હોય તો, પવિત્રાધથી પાદીઆગ કુશતી કરી બાજ અરદીએહેશત અમશારપંદની લઇ,

૫૪

યકીન સાથ શાંત મને કેશર ગોલાયના પાણીમાં નીચલી જે તાવીએમાંથી કોઇ પણ એક યા બંને લખી લોયાને ધુપાવી જે ઘણીની ગાંઠ ખીશેલી હોય તેની કમરે બાંધવી. ચઠ્ઠાંના હોક-મથી ગાંઠ પાછી ઠેકાણે આવી જશે.

૫૩	૭૩	૯૫	૮૩	૫
> ૮	૭૨	૩૩	૮૩	૧૬
૮૨	૨૫	૨૩	૨૩	૯૧
૬૩	૧૩	૨૨	૧૧	૫

સાધુસાધુ	સુધુસુ	સુધુસુસુ
સુધુસુ	સુધુસુસુ	સુધુસુ
સુધુસુ	સુધુસુસુ	સુધુસુસુ

શ્રીકૃષ્ણનો મરજ.

અગર જો કાંઈને શ્રીકૃષ્ણનો મરજ થયો હોય તો તે ધણીએ તીર રોજને દીને તેશતર તીર યજ્ઞની ઇજાને, દરિયાજ, આક્રીગાન કરાવવું. અને દરરોજ તીર યજ્ઞ પઢવી જનરી રાખવી.

નાખનું દરદ.

અગર જો નાંખ ઉપર કાંઈ દરદ થયું હોય તો મોહોર યજ્ઞની ઇજાને, દરિયાજ તથા આક્રીગાન શક્તી પ્રમાણે કરાવતા રહેવું.

કાનનું દરદ.

અગર જો કાનને કાંઈ દરદ થયું હોય તો સરોશ યજ્ઞની ઇજાને, દરિયાજ, આક્રીગાન શક્તી પ્રમાણે કરાવતા રહેવું. તથા અશોભરદને જેરાત કરવી. અને દરરોજ સરોશ યજ્ઞ પઢવી જનરી રાખવી.

પદ

મોહડાનું દરદ.

અગર જો મોહડાં ઉપર કાંઈ દરદ થયું હોય તો તીર યજ્ઞદત્તી ઇજ્ઞશને, દરદગાજ, આફરીગાન કરાવતા રહેવું. અને દરરોજ તીરયસ્ત પઢવી જારી રાખવી.

ગરદનનું દરદ.

અગર જો ગરદનને કાંઈ દરદ થયું હોય તો રામ યજ્ઞદત્તી ઇજ્ઞશને, દરદગાજ, આફરીગાન કરાવતા રહેવું. અને દરરોજ રામ યસ્ત પઢવી જારી રાખવી.

હાથનું દરદ.

અગર જો હાથને કાંઈ દરદ થયું હોય તો, આવાં અરદવી-સૂરતી ઇજ્ઞશને, દરદગાજ, આફરીગાન કરાવતા રહેવું. અને દરરોજ આવાં યસ્ત તથા આવાં અરદવીસૂરતી નેયાશ પઢવી યા પઢાવવી જારી રાખવી. અને જો પોતાની શક્તી હોય

અને બની શકતું હોય તો એક નવો કુવો જ્યાં જરૂર હોય ત્યાં બંધાવી આપવો. તેમજ બીશમાર શયલા કુવાને સમરાવી અપાવવો.

શીનાતું દરદ.

અગર શીના ઉપર કાંઈ દરદ થયું હોય તો, હોમ યજ્ઞની ઇજશને, દરૂનબાજ, આફરીગાન કરાવતા રહેવું. અને દરરોજ મોટી હોમ યજ્ઞ પઢવી યા પઢાવવી જરૂરી રાખવી.

ગુઠણતું દરદ.

અગર જો ગુઠણ ઉપર કાંઈ દરદ થયું હોય તો, બહુમન અમશારૂપંદની ઇજશને, દરૂનબાજ, આફરીગાન કરાવતા રહેવું.

દેલતું દરદ.

અગર દેલતું દરદ હોય તો મેહર યજ્ઞની ઇજશને, દરૂનબાજ, આફરીગાન કરાવતા રહેવું. અને દરરોજ મેહર યજ્ઞ પઢાવવી જરૂરી રાખવી.

પીટા તથા હોલેદેલનું દરદ.

અગર જે પીટા હર ઘડી ઉછત્રી આવતો હોય, અથવા હોલેદેલ થયું હોય તો, તમામ યજ્ઞ અમશારૂપંદની નષ્ટયતે ધ્રુજશે, દરન્યાજ, તથા આફરીગાન કરાવતા રહેવું.

ખોવાખમાં ખીધું હોય તેના બાખમાં.

અગર જે કોઇ શખસ ખોવાખમાં ખીધો હોય તો, પવિત્રાધી પાદીઆખ કુશ્તી કરી બાજ અરદીએહેશત અમશારૂપંદની લઇ, નીચલા કલામો યકીન સાથ શાંત મને સાત વખત પઢવા. અને કેશર ગોલાખના પાણીમાં એ નીચલા કલામ એક કાગળના ટુકડાપર લખી લોખાનની ધુપ દઇને ધાસતી ખાનાર આદમીના હાથની દાખી બાજુએ બાંધવા. અને દીવસના એ વખત એ કલામો પઢવા જરી રાખવા. જે ધાસતી ખાનાર ધણીને પઢતાં ન આવડતું હોય તો કોઇ બીજા ધણીએ એ કીયા કરવી. અને તે વખતે ધાસતી ખાનાર શખસને પવિત્રાધ સાથ પાદીઆખ કુશ્તી કરાવી પઢતી વખતે તે પોતાની પાસે બેસાડવો.

.સુપ્રસન્ન . સુપ્રસન્ન . સુપ્રસન્ન . સુપ્રસન્ન
 .સુપ્રસન્ન . સુપ્રસન્ન . સુપ્રસન્ન . સુપ્રસન્ન
 .સુપ્રસન્ન . સુપ્રસન્ન . સુપ્રસન્ન . સુપ્રસન્ન
 .સુપ્રસન્ન . સુપ્રસન્ન . સુપ્રસન્ન . સુપ્રસન્ન
 .સુપ્રસન્ન . સુપ્રસન્ન . સુપ્રસન્ન . સુપ્રસન્ન

હિષસત્ અચિશ્તહયા દેમાને મનઃધૃષ્ટા,
 અંધહેઉશ્ મરેખ્તારો અહયા,
 યએચા મજ્જા જગેરેજત્ કામે,
 શ્વહયા માંથ્રાનો દૂતેમ્ ચે-ધશ્
 પાત્ દરેસાત્ અષઠ્યા.

ઉપાય બીજો.

અગર જીને કોઈ રાખસ ખોવાય એવો ડરામણો જોય કે
 તેથી તેનું દોષ દેહેશન ભરેલું થયું હોય તો, શાહ ફરેહુનની
 નહઅતે અરદાફરઅશની ઇજશને, દરનખાજ, આફરીગાન કરાવવું.
 યજ્ઞદાંતા હોકમથી દેહેશન મરી જશે.

હરેક જાતનો આગર દુર કરવાના આખમાં.

પવિત્રાધથી પાદીઆખ કુશ્તી કરી સરોશ ધજદની આજ
લઇ, યકીન સાથ શાંત મને, હરેક આગર ઉપર નીચલા કલામે
સાત વખત, સહવાર, સાંજ અને બપોર એમ ત્રણ વખત દર
રોજ પઢવા જારી રાખે તો યજ્ઞદાનાં હોકમથી, આગર દફે થાય.

મુસલમાનનાં આગર. હાલ. મુસલમાનનાં આગર. મુસલમાનનાં આગર.

મુસલમાનનાં આગર. મુસલમાનનાં આગર. મુસલમાનનાં આગર.

મુસલમાનનાં આગર. મુસલમાનનાં આગર. મુસલમાનનાં આગર.

મુસલમાનનાં આગર. મુસલમાનનાં આગર. મુસલમાનનાં આગર.

મુસલમાનનાં આગર. મુસલમાનનાં આગર. મુસલમાનનાં આગર.

મુસલમાનનાં આગર. મુસલમાનનાં આગર. મુસલમાનનાં આગર.

મુસલમાનનાં આગર. મુસલમાનનાં આગર. મુસલમાનનાં આગર.

મુસલમાનનાં આગર. મુસલમાનનાં આગર.

મુસલમાનનાં આગર. મુસલમાનનાં આગર. મુસલમાનનાં આગર.

મુસલમાનનાં આગર. મુસલમાનનાં આગર. મુસલમાનનાં આગર.

અમેરેતાતસ્યા હયત્ વાઓ અકા મનંધ્હા.
 યે'ગ્ દ્યેવે'ગ્ અકસ્યા મધન્યુશ્
 અકા ધ્યઓથનેમ્ વચંધ્હા યા
 ક્રચિનસ્ દ્રેગ્વન્તેમ્ ક્ષયો.
 પોઉરૂ-અઓનાઓ એનાક્તા યાઇશ્
 સાવયેઇતી યેજ્ તાઇશ્ અથા
 હાતા-મરાને અહુરા વહિસ્તા
 વોઇસ્તા મનંધ્હા
 શ્વહ્મી વી મજ્ઞ્હા ક્ષત્રોઇ
 અષાઇયા સે'ગ્હો વીદાંમ.

જાદુ, પક્ષીદી, તથા ભુત બલા ટાળવાના આખમાં.

અગર જો કોઇને જાદુ કીધું હોય, યા પક્ષીદી તથા ભુત
 બલાનું વળગાન હોય તો, પવિત્રાઇથી પાદીઆખ કુશતી કરી
 અરદીએહેશત અમશાર્પદની બાજ લઇ, યકીન સાથ શાંત મને
 નીચલા કલામો સાત વખત, સહવાર, બપોર સાંજ, એમ ત્રણ
 વખત દરરોજ તેની આગળ પઢવા જનરી રાખવા. અને શર-
 આતમાં નીચલા કલામો સાત વખત પઢી રહેતાં એ કલામો

અખયાયા ખુએતુશ યાસત્
 અહ્યા વેરેજેનેમ્ મત્ અધરયસા,
 અહ્યા દએવા; મહી મનોધ
 અહુરહ્યા, ઉર્વાજેમા મંજ્ઞહાઓ;
 ધવોધ દૂતાઓધૂહો આઓધૂહામા;
 તેંગ્ દારયો યોધ વાઓ દધણિષેન્તી.
 અએધખ્યો મજ્ઞહાઓ અહુરો.
 સારેમ્નો વોહૂ મનંધૂહા
 ક્ષત્રાત્ હયા પધતી-અઓત્
 અષા હુશ-હયા ખેન્વાતા;
 સ્પેન્તાંમ્ વે આર્મધતીમ્
 વંધઉહીમ્ વરેમધદી; હા-ને અંધૂહત્.

ઉપાય ખીજો.

પવિત્રાધથી પાદીઆખ કુશ્તી કરી બાજ અરદીખેહેશત
 અમશારપંદની લઇ, યકીન સાથ શાંત મને નીચલી નેરંગ ઝાડો
 પીછી કરતાં સાત વખત પઢવી. અને બાજ મુકી હેલ્લાં
 અરદીખેહેશત યશ્ત પઢીને એ નેરંગની એક ચીડી કેશર ગોલ-

કુલ્ બલા દફે શવદ્, ઓ દીવ્ ઓ દરૂઝ્ ઓ પરી
ઓ કર્કતાર્ ઓ સેહેરાન્, ઓ બાદ અખ્તહેદ્ અખ્ત
દરૂદે શેકમ્ હફત્ અન્દામ્, બલલે શઈતાન્ ઓ ખાતર્
પરીશાન્, ઓ બલલે દેમાઘ્ શઈતાન્ ખાતર્ પરીશાન્ બાદ;
ઓ દર નજર્ બર્વીજન્ તા દીદને નવશત્ ઓ માનન્દ
હમ્ચનીન્ બલા દફે શવદ્. અષઓને અષેમ્ વોહૂ (૧)

ઉપાય ત્રીજો.

પવિત્રાધથી પાદીઆબ કુશતી કરી, ઉનના સુતરના દોરાના
તરાગ સાત લઈ સાથે મેળવી ઘણીજ પાકીથી આખી અરદી-
બેહેશત યશ્ત પઢી જવી. અને ત્યાર બાદ અરદીબેહેશત
અમશારપંદની બાજ લઈ, યકીન સાથ શાંત મને :નીચલી
નેરંગ ૭ વાર પઢતાં સાત ગાંઠવાળી (એટલે કે એક વખત પઢી
રહ્યા કે એક ગાંઠ વાળવો એમ સાત વખત પઢતાં સાત ગાંઠ-
વાળવાના છે) લોખાને ધુપાવી દાખી બાબુએ બાંધવું. ખોદાના
હોકમથી જાદુની અસર દફે થતી જશે.

દાદારે જેહાંદાર તવાંના ઓ દાના, ઓ પર્વતાર
ઓ આફરીદેગાર, ઓ કેરફેહગાર ઓ અવખશીદાર.

અહેરેમન્ હીચ્, નાદાંન્, ઓ નતવાંનદ્ બ હીચ્ ચીજ્
 નશહેદ્. અહુરમજ્દ હાદારી, અહેરેમન્ મરોચીનીદારી.
 હાદાર પાક્, અહેરેમન્ નાપાક્; અહેરેમન્ ખાક્ શવદ્,
 અહેરેમન્ દ્વર શવદ્, અહેરેમન્ દદે શવદ્, અહેરેમન્
 શેકસ્તેહ. શવદ્, અહેરેમન્ હલાક્ શવદ્. અવ્વલ્ દીન્
 જરથુસ્તી પાક્; અહુરમજ્દ ખુલ્દ કવી, બેહ્, અવગ્નૂની.
 અષઓને અષેમ્વોહૂ (૧).

ઉપાય ૪ થો.

પવિત્રાષ્ઠી પાદીઆબ કુસ્તી કરી અરદીબેહેશત અમશા-
 રપંદની બાજ લઇ, નીચલી નેરંગ ઝાડો પીછી કરતાં સાત વખત
 પઢવી. આ વખતે સાથે બોયની ધુપ પણ કરવી. એમ
 દીવસના ત્રણ વખત સહવાર, બપોર, સાંજ, દરરોજ એની
 અસર તદન તુટે નહીં અને બલા દે શાય નહીં ત્યાં સુધી હુશી-
 આરી સાથે ઘણીજ પાકીથી પઢવાનું જારી રાખવું.

કુ શેકનમ્, ઓ વાએતુમ્, ઓ નેજર્ કુનમ્
 કાહખુદે શુમા હીવાંન્, ઓ દરૂનાંન્ ઓ જાહુઆંન્,

ઓ પરીઆન, પ હોમ વ ળર્સમ્, વ દીને
રાસ્ત્ વ દોરોસ્ત્ વેહ્, કે દાદાર અહુરમજ્દ
ઓઓ મન્ આશીદ્ અવઓને અષેમ્ વોહ્ (૧)

ઉપર જણાવેલા ચારે ઉપાયો અજમાવતી વખતે જો સાથે સાથે
હોમ યજ્ઞની ધજશને, દરનખાજ, આફરીગાન શાહ સ્યાવક્ષની
નધયતે ધજવવાનું શકતી પ્રેમાણે ચાલુ રાખવામાં આવે તો,
જરૂર થોડા વખતમાજ ફેર માલમ પડી આવશે.

**જન, પરી, તથા ખવીશનો આશેખ
તોડવાના બાબમાં.**

અગર જો હરેક કોઇને કોઇએ જાદુ કીધું હોય, અથવા
હરેક કોઇને જન, પરી તથા ખવીશનો આશેખ પોહોંચ્યો હોય
તો, હોમ યજ્ઞની ધજશને, દરનખાજ, આફરીગાન શાહ સ્યાવ-
ક્ષની નધયતે કરાવતા રહેવું. અને દરરોજ મોટી હોમ ધયસ્ત
પઢવી જારી રાખવી.

કોઇ પણ જાતની બલા દફે કરવાના બાબમાં.

પવિત્રાધથી પાદીઆખ કુરતી કરી શરોશની બાજ લઇ,
યકીન સાથે શાંત મને નીચલા કલામો સાત વખત પઢવા. એમ

વીવંધુહુષો સાવી ચિમસૂચીત્
 ચે મખ્યેંગ ચિક્ષુષો અહ્માકેંગ
 ગાઉશ ખગા ખારેમ્નો.
 અએષામચીત્ આ અહ્મી ધવહ્મી.
 મજ્ઞદા વીચિત્રોઘ અઘંપી.
 હુશ-સસ્તિશ સ્વવાઓ મોરેન્દત્, હ્વો
 જ્યાતેઉશ સેંગહુનાઘશ ખતૂમ;
 અપો મા ઇશ્તીમ્ અપયન્તા ઘેરેખ્યામ્
 હાઘંતીમ્ વંધુહુઉશ મનંધુહો.
 તા ઉખ્યા મન્યેઉશ મહ્યા મજ્ઞદા.
 અષાઘ્યા યૂખમઘ્યા ગેરેજે.
 હ્વો મા-ના.

ખરવસતર તોડવાના બાબમાં.

પવિત્રાઘથી પાદીઆખ કુરતી કરી બેહેરામ યજ્ઞદની બાજ*
 લઘ, યજ્ઞીન સાથ શાંત મને નીચલી નેરંગ સાત વખત ઝાડો
 પીછી કરતાં દીવસના બે ત્રણ વખત પઢવી જારી રાખવી.

* બાજ બેહેરામ યજ્ઞદની :—

“ક્ષત્યોઘ અહુરહે મજ્ઞદાઓ. અપેમ્ વોહ્ (૧).

પનામે યજ્ઞદાન્ અહુરમજ્ઞદ બોદાએ અવજ્ઞની, ગોરજે ખોરેહ્

પ નામે યજ્ઞદ, પ નામે નીવ ફરીડુન,
 ણસ્તેહોમ્. હપતરંગ સમાન, મેઆરેનીલીન,
 સસતેન હપત ણસ્તેહોમ્, ઓયમ ણસ્તેહોમ્.
 જેરદ્દા ખરવસતરાંન, જાદુધ ણસ્તેહોમ્,
 ણસ્તેહોમ્. હપતેરેશમાન અષોને અષેમ્ વોહૂ (૧)

મરકી ટાળવાના બાબમાં.

અગર હરેક જગ્યાએ મરકી ચાલતી હોય તો હોમ યજ્ઞ-
 દની ખશનુંમનથી શાહ ફરેદુનની નધપતે ધજજાને, દરનખાજ,

અવજાયાદ; બેહેરાંમ્ યજ્ઞદ પીરોજગર દુરમન-જદાર, અમહે
 હુતાસ્તહે બેરસાદ. અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ્; અજ
 હર્વસ્તીન્ દુસ્મત દુન્નુગત દુન્નુવરસ્ત, મેમ્ પ ગેતી મનીદ્,
 ઓએમ્ ગોફ્ત, ઓએમ્ કદ્, ઓએમ્ જસ્ત, ઓએમ્ ખૂન્ ખૂદ્
 એસ્તેદ્. અજ આન્ ગુનાહ મનરની ગવરની કુનરની તની
 રવાની ગેતી મીનોઆની, ઓએ અવાગશ્ પશેમાન્ પ સે ગવરની
 પ પતેત્ હોમ્. ફનઓઝ અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીતે અંધુરહે મધ-
 ન્યેઉશ; હધય્યાવરસ્તાંમ્ ભાત્ વરના ફેરપેતેમેમ્. સ્તઓમિ.
 અષેમ્ વોહૂ (૩)

ફવરાને મજદયસ્નો જરથુરાત્રિશ વીહએવો અહુર-તકએવો
 (જે ગેહ હોય તે પહે) ફસસ્તયએચ, વેરેઝદહે અહુરધાતહે
 વનધનૂત્યાઓસૂચ ઉપરતાતો, ફનઓઝ યરનાધય વહાધય

આફરીગાન કરાવવું. તથા જરૂરી રાખવું અને દરરોજ મોટી હોમ યસ્ત પઢવી જરૂરી રખાવવી. યજ્ઞદાંતા હોકમથી મરકી દેડે થઇ જશે.

હુપીઆં દરદ ટાળવાના બાબમાં

અગર જો કાંઈ હુપું દરદ હોય કે જોને હકીમ તથા તખીય પીછાની નહી શકે, અથવા મનમાં અદેશો હોય કે તેથી

દનઓપાધય કસરતયએય, યથા અહ્લ વઘરયો જઓતા કા મે મૂતે, અથા રતુશ અષાત્થિત્ હય કા અપવ વીધ્વાઓ મઓત્. (હયાં સુધી પઢી રહયા કે બેહેરામ ઇન્દની બાજ બીધેલી કેહેવાય. અને બાજ બીધા પછી ઉપર જણાવેલી નેરંગ પઢી રહયા પછી બાજ પાછી મુકવી :—

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ યોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મરદુમ સદ્ગાંન, હમા સદ્ગાંન, હમબાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ બેહેલીન માંજદયસ્તાન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂત બાદ. (પ્રગુહ પઢે) યથા અહ્લ વઘરયો (૨) યસ્નેમય વહમેમય અઓજસ્ય જવરેય આક્રીનામિ, વેરેઘ્રદે અહુરધાતહે વનઘનુ-ત્યાઓસ્ય ઉપરતાતો. અએમ વોહ (૧)—અહુમાઇ રએશય; હજંધ્રેમ; જસ મે અવંધુહે મજદ; કેરકેહ મોજદ.

તે દુખ બીજા આગળ બોલી ન શકાય, તે દુખ ઠાળવા સાર
અરદાફરોહશની યજ્ઞશને ઇજ્ઞવી, ગોશ યજ્ઞદની ખશનુમનથી
યજ્ઞશને, દરનખાજ, આફરીગાન કરાવવું.

ગમ તથા દલગીરી દુર કરવાના બાબમાં.

હરેક પ્રકારનો ગમ તથા દલગીરી પેદા થાય તે દુર કર-
વાને આવાં યજ્ઞદની યજ્ઞશને, દરનખાજ, આફરીગાન કરાવવું.
અને દરરોજ આવાંઅરદવીસૂરની નીઆએશ તથા યસ્ત પઢવી
જરી રાખવી.

દુશમનને નેહિશત કરવાના બાબમાં.

પવિત્રાઇથી પાદીઆખ કુસ્તી કરી અરદીએહિશત
અમશાર્પદની બાજ લઇ, યકીન સાથ શાંત મને નીચલા
કલામ સાત વખત દરરોજ દીવસના બે વખત પઢવા
જરી રાખવા. બોદાના હોકમથી તે પોતાના દુશમનને દુર
કરી શકશે.

ઉપાય બીજો.

પવિત્રાધથી પાદીઆગ કુસ્તી કરી ચરદી બેહેશત અમશા-
સ્પંદની બાજુ લઇ, યકીન સાથ શાંત મને નીચલા કલામ સાત
વખત દરરોજ બે ત્રણ વખત પઢવા જરી રાખવા. ખોદાના
હોકમથી તે પોતાના દુશ્મનને દુર કરી શકશે.

અલ્લાહુમ્મા . મુબારક . અલ્લાહુમ્મા . અલ્લાહુમ્મા . અલ્લાહુમ્મા
અલ્લાહુમ્મા . અલ્લાહુમ્મા . અલ્લાહુમ્મા . અલ્લાહુમ્મા . અલ્લાહુમ્મા
અલ્લાહુમ્મા . અલ્લાહુમ્મા . અલ્લાહુમ્મા . અલ્લાહુમ્મા . અલ્લાહુમ્મા
અલ્લાહુમ્મા . અલ્લાહુમ્મા . અલ્લાહુમ્મા . અલ્લાહુમ્મા . અલ્લાહુમ્મા
અલ્લાહુમ્મા . અલ્લાહુમ્મા . અલ્લાહુમ્મા . અલ્લાહુમ્મા . અલ્લાહુમ્મા

હીષસત્ અચિસ્તહ્યા દેમાને મનંઘ્હા,
અંઘ્હેઉશ્ મરેખતારે અહ્યા,
યએચા મજ્હા જીગેરેજત્ કામે,
થવહ્યા માંઘ્રાનો ફતેમ્ યે-ઇશ્
પાત્ દરેસાત્ અપહ્યા.

ચોપગાં હેવાનોની વરધી થવાના બાબમાં.

ચોપગાં હેવાનોની વરધી થવા સાંર ગોશ યજ્ઞની ખશનુ-
મને ઇજ્જશને, દરન્યાજ, આશ્રીગાન પોતાની શક્તી પ્રમાણે
કરાવતા રહેવું.

ધારેલાં કામની ફતેહમંદી ચાહવાના બાબમાં.

પવિત્રાધથી પાદીઆગ કુસ્તી કરી અરદીખેહશત અમશા-
સ્પંદની યાજ લઇ, યજ્ઞીન સાથે શાંત મને નીચલી નેરંગ સાત
વખત પઢવી. એમ દરરોજ દીવસના બે યા ત્રણ વખત પઢવી.
ખોદાંના હોકમથી થોડાજ વખતમાં તે ફતેહમંદ પામશે.

“નામે અહુરમઝ્દ, ૫ નામે નીવ ખોરેહ્ ફરીડુન્, ફરીડુન્
આથવ્યાન્. ૫ નામે વનંત સેતારે, ૫ નામે સતવેસ સેતારે,
૫ નામે વેસતર સેતારે, ૫ નામે હૃતરંગ સેતારે, ૫ નામે
વજરે હની હુખત. અવરે એકમ આરેદેવાન દાદે ચેતદ
અમહે હુતાસ્તહે હુરઓધહે, વેરેશ્રમ્નહે અહુરધાતહે, વન-

ઇન્ટ્યાઓસૂચ ઉપરતાતો, અએફ્ફન્ બાદ. ખુબ્ બાદ.
અએફ્ફન્ બાદ. હુજશને હુનેશાન્ બાદ. અએફ્ફન્ બાદ.
અષઓને અષેમ્ વોહૂ (૧)

હરએક પ્રકારની નેક હાજત બર લાવવાનાં બાબમા.

હરેક પ્રકારની નેક હાજત બર લાવવાને માટે ખરાં દીલ
અને યકીનથી દહમ યજદતી ઇજશને, દરનબાજ, આફરીગાન
કરાવતા રહેવું. જેથી ખોદાના હોકમથી પોતાના કામમાં
ફતેહમાંદી પામશે.

કેટલાંએક કામની સલામતી ચાહવાના બાબમાં.

અગર કોઇ શખસ સફર ગયો હોય, અથવા હરેક ચીજ
વેચવાનો વંધો કીધો હોય, અથવા હરેક જણસ આવવાની વકી
હોય, અથવા કોઇ સફરમાં ફરી પડ્યો હોય, અથવા બંદીખાને
પડ્યો હોય, એટલી ચીજની સલામતીને માટે, પોતાની સાફ

નધયત રાખવી કે સરવે સલામત પોહતાથી વીક્ર તથા ખસેસખે-
દની નધયતે ગોશ યજ્ઞદની ઇજ્ઞને, દરનખાજ, આફરીગાન
ઇજ્ઞવશ. તો યજ્ઞદાના હોકમથી જરૂર તે ફતેહમંદી મેળવશે.

હરેક નવું કામ શરૂ કરવાના બાબમાં.

અગર કોઇ શખસ હરેક નવાં કામની શરૂઆત કરવા
માંગે, અથવા ધર અથવા વાડીની ઇમારત બાંધવા માંગે, અથવા
વાહાણુ બાંધવા માંગે તો પ્રથમ હપતન અમશારપંદની ઇજ્ઞને
દરનખાજ, આફરીગાન કરાવવું. તથા ગયોમરદ તથા શાહ
જમશેદને નામે ઇજ્ઞને, દરનખાજ, આફરીગાન કરાવવું.

મુશકેલ કામની આશાન થવાના બાબમાં.

અગર કોઇ ભલી દીનના બેહેદીનને એવું મુશકેલ કામ
આવી પડ્યું હોય કે તેથી તેની આબરુને ઘોકા લાગતો હોય તો
તે વેળા શાહ આગ્રેશરને નામે આશતાદ યજ્ઞ તથા બેહેરામ
યજ્ઞદની ઇજ્ઞને, દરનખાજ, આફરીગાન કરાવવું. તથા શ્રી આ-
તશ બેહેરામની દરગાહમાં ખુશખોષ મોકલવી. ખોદાના હોકમથી
પોતાના મુશકેલ કામની આશાન થશે.

આખર ઇજત ચાહવાના આખમા.

પવિત્રાધથી પાઠીઆખ કુસ્તી કરી શેરોશની બાજલખ,,
 યકીન સાથ શાંત મને નીચલા કલામ સાત વખત દરરોજ સહ-
 વાર સાંજ પઢવાના જરૂરી રાખે તો, પોતાના કામમાં ફતેહ પામે
 અને આખર ઇજતમાં વધારો થાય.

وہ کہتا ہے کہ میں نے اپنے لیے

ایک کتاب خریدی ہے جس میں

ایک سو اسی باب ہیں۔

میں نے اس کتاب کو اپنے لیے

ایک سو اسی بابوں میں

ایک سو اسی بابوں میں

ایک سو اسی بابوں میں

ایک سو اسی بابوں میں

ایک سو اسی بابوں میں

ગેરેલો આ હોઈયવે ની
 કાવચસૂચીત્ પ્રતૂશ ની કદત્
 વરેચાઈ હીચા ક્રંધદિવા
 યા મળ્યા અચિશ્તા દન્તો,
 વક્ષેન્તે કચેવો-જુશ્તા, વંધ્હેઉશ
 સીજ્ધમ્ના મનંધ્હે ;
 મજ્જાઓ અહુરહ્યા પ્રતેઉશ
 નસ્યન્તો અષાઅત્ચા.
 તા દેખેનઓતા મપીમ્ હુજ્યાતોઈશ.

રાજ દરબારે યુજ્જેરગી ચાહવાના બાબમા.

પવિત્રાઈથી પાદીઆબ કુશ્તી કરી દાદાર અહુરમજ્જની
 બાજ* લાઇ, યકીન સાથ શાંત મને નીચલા કલામો સાત વખત

* બાજ દાદાર અહુરમજ્જની :—

“દનઓમ્, અહુરહે મજ્જાઓ અષેમ્ વોહ્ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંત અહુરમજ્જ બોદાઓ અવજૂની, ગોરજે
 બોરેહ્ અવજ્યાહ્. દાદાર અહુરમજ્જ રયોમંદ્ બોરેહ્મંદ્ મીનો-
 આંન્ મીનો બોરેતુમ્ બેરસાહ્.

સહવાર, સાંજ, દરરોજ પઢવાના જારી રાખે તો, ખોદાના
હોકમથી રાજ દરબારે યુગ્મેરગી પામે.

૫૫૫૫૫ ૬૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬૬
૬૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬૬
૬૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬૬
૬૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬૬
૬૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬૬
૬૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬૬
૬૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬૬
૬૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬૬૬

વીદ્યાંમ્ અએષાંમ્ અએનંદ્રહામ્ નએચીત્
વીદ્યાએ અએએએએ હાદ્રેયા

અજ હમા ગુનાઈ પતેત્ પશેમાનુમ્; અજ હર્વસ્તીન્
દુશ્મત દુનૂપ્ત દુનૂવરશત, મેમ્ પ ગેતી મનીદ્, એએમ્ ગોદ્ત,
એએમ્ કરદ્, એએમ્ જસ્ત્, એએમ્ ખૂત્ ખૂદ્ એસ્તેદ્. અજ
આંન્ ગુનાઈ મનશની ગવશની કુનશની તની રવાની ગેતી મીનો-
આંની, એએ અવાખ્શ પશેમાન્ પસે ગવશની પ પતેત્ હોમ.

યા જોયા સેંગુહધતે યાઇશ
 સાવી ખુએના અયધ્હા
 યએષાંમ તૂ અહુરા ઇરિખ્તેમ
 મજ્હા વએદિશ્તો અહી.
 અએષાંમ અએનધ્હામ.

હાકેમ તથા સરદારની મેહુરખાની ચાહવાના બાબમા.

હાકેમ તથા સરદારની ખેદમતમાં રહેલો ધણી પોતાના
 સરદારની મેહુરખાની ચાહવા માંગતો હોય તો, અરદાબામખોશ

દનઓઝ અહુરહે મજ્હાઓ, તરોઇદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હુધયા-
 વરશ્તાંમ હાત્ વરના ફેરશેતેમેમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વોફ્ (૧)

ફરતુયે હુમતોઇખ્યસૂચા હુખ્તોઇખ્યસૂચા હુવરશ્તોઇખ્યસૂચા,
 માંશ્વોઇખ્યસૂચા વખેશ્વોઇખ્યસૂચા વરશ્ત્વોઇખ્યસૂચા. અઇખિ-
 ગઈરયા ઇધથે વીરપા હુમતાયા હુખ્તાયા હુવરશ્તાયા. પઇતિરિચ્યા
 ઇધથે વીરપા હુશ્મતાયા હુખ્તાયા હુવરશ્તાયા. ફેરા વે રાહી,
 અમેષા રપેન્તા, યરનેમયા વહમેમયા, ફેરા મનધ્હા, ફેરા
 વચધ્હા, ફેરા ખ્યઓયના, ફેરા અંધ્હાઓયા, ફેરા તન્વસૂચીત્
 ખખ્યાઓ ઉસ્તનેમ. સ્તઓમિ અષેમ. અષેમ વોફ્ (૩)

તથા ખશેસ બેદની નષ્ટયતે ઇજ્જશને, દરનખાજ, આફરીગાન
અશેા ફરોહરતુ કરાવવું. ખોદાના હોઠમથી ધારેલાં કામમાં
ફતેહ પામશે.

હાકેમ દીવાનના કામમાં ફતેહમંદી મેળવવાના બાબમાં.

અગર જો હાકેમ દીવાનના કામમાં ફતેહમંદી મેળવવી
હોય તો, પવિત્રાઇથી પાદીઆબ કુસ્તી કરી દાદાર અહુરમજ્જદની
બાજ લઇ, યકીન સાથ શાંત મને નીચલા કલામ સાત વખત

ફરારને મજ્જદયસ્તે જરથુશ્ત્રિશ વીદ્યેવે અહુર-તકએષે
(જે ગેહ હોય તે પઢે) ફસસ્તયએચ. અહુરહે મજ્જદાએ રએ-
વતે ખરેનંધુહુતે, દનઓથ યરનાઇય વક્ષાઇય દનઓથાઇય
ફસસ્તયએચ, યથા અહુ વઈરયે જઓતા ફા મે મૂતે, અથા
રતુશ અપાત્યિત હય ફા અપવ વીધ્વાએ અઓત. (હયાં
સુધી પઢી રહ્યા કે દાદાર અહુરમજ્જદની બાજ લીધેલી
કેહેવાય. અને બાજ લીધા પછી ઉપર જણાવેલા કલામે પઢવા.
અને એવી રીતે પઢી રહ્યા પછી ઉપલી બાજ પાછી મુકવી :—

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્જદ ખોદાએ, અવળૂનીએ મરદુમ,
મરદુમ સર્દગાન, હુમા સર્દગાન, હુમખાયસ્તે વેહાંત, ઓએમ

દરરોજ સહવાર, સાંજ, પઠવા જારી રાખવા. ખોદાના હોકામથી
પોતાના કામમાં ફતેહ મેળવશે.

૬૮૫૫૫૫ ૬૮૫૫૫૫ ૬૮૫૫૫૫ ૬૮૫૫
૬૮૫૫૫૫ ૬૮૫૫૫૫ ૬૮૫૫૫૫ ૬૮૫૫૫૫
૬૮૫૫૫૫ ૬૮૫૫૫૫ ૬૮૫૫૫૫ ૬૮૫૫૫૫
૬૮૫૫૫૫ ૬૮૫૫૫૫ ૬૮૫૫૫૫ ૬૮૫૫૫૫
૬૮૫૫૫૫ ૬૮૫૫૫૫ ૬૮૫૫૫૫ ૬૮૫૫૫૫
૬૮૫૫૫૫ ૬૮૫૫૫૫ ૬૮૫૫૫૫ ૬૮૫૫૫૫
૬૮૫૫૫૫ ૬૮૫૫૫૫ ૬૮૫૫૫૫ ૬૮૫૫૫૫

બેહેરીન માંજ હયસ્નાન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદ્દન
ખાદ. (પ્રગટ પઠે) યથા અહ વધરયો (૨) યસ્નેમય વહમેમય
અઓજસ્ય જવરેય આક્રીનામિ, અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરે.
નં ધૂહતો. અષેમ વોદ્ધ (૧).

વીઢાંમ્ અએધાંમ્ અએન'ધ્ઢામ્ નએચીત્
 વીઢાઓ અએએઢેઢ હાઢ્રોયા
 યા એયા સેંગ્હુઢતે યાઢશ્
 સ્વાવી ખએના અય'ધ્ઢા
 યએધાંમ્ ત્ અહુરા ઢરિખ્તેમ્
 મજ્ઢા વએદિશ્તો અહી.
 અએધાંમ્ અએન'ધ્ઢામ્.

હાકેમનો જુલમ ઢાગવાના ખાખમાં.

અગર હાકેમ જુલમગાર, અને અતીશય જુલમ કરતો
 હોય, અને તેનાથી રૂયતને ત્રાશ હોય તો, અશો ફરોહરો તથા
 ફરેદુનની નહયતે ઢજશને, દરનખાજ, આફરીગાન કરાવવાનું
 જારી રાખવું.

અદાવતના કરનાર શત્રુને ટાળવાના બાબમાં.

અદાવતના કરનાર શત્રુને ટાળવાને માટે પોતાની ગુંજશ પ્રમાણે બેહેરામ યજ્ઞની ધજજને, દરનખાજ, આફરીગાન કરાવતા રહેવું. અને દરરોજ બેહેરામ યજ્ઞ પઢવી જારી રાખવી.

પોતાનું તથા પોતાના ફરજંદોનું સુખ તથા તંદરોસ્તી ચાહવાના બાબમાં.

અગર જો પોતાનું તથા પોતાના ફરજંદોનું સુખ તથા તંદરોસ્તી ચાહવી હોય તો, પવિત્રાધથી પાદીઆબ કુશ્તી કરી અરદીબેહેશત અમશાસ્પંદની બાજ લઇ, યકીન સાથે શાંત મને નીચલા કલામો સાત વખત દરરોજ સહવાર સાંજ પઢવા જારી રાખવી.

• . . . . .
 ૧. ૨. ૩. ૪. ૫. ૬. ૭. ૮. ૯. ૧૦. ૧૧. ૧૨. ૧૩. ૧૪. ૧૫. ૧૬. ૧૭. ૧૮. ૧૯. ૨૦. ૨૧. ૨૨. ૨૩. ૨૪. ૨૫. ૨૬. ૨૭. ૨૮. ૨૯. ૩૦.

મનુદાનું. મનુદાનું. મનુદાનું. મનુદાનું.
 મનુદાનું. મનુદાનું. મનુદાનું. મનુદાનું.
 મનુદાનું. મનુદાનું. મનુદાનું. મનુદાનું.
 મનુદાનું. મનુદાનું. મનુદાનું. મનુદાનું.
 મનુદાનું. મનુદાનું. મનુદાનું. મનુદાનું.
 મનુદાનું. મનુદાનું. મનુદાનું. મનુદાનું.
 મનુદાનું. મનુદાનું. મનુદાનું. મનુદાનું.

યા રાઓઘ્હયેન સવ'ધ્હા
 વહિશનાત્ પ્યઓથનાત્ મરેતાનો,
 અઓઇપ્યો મજ્ઞદાઓ અકા અઓત્, યોઇ
 ગેઉશ્ મારેન્દેન ઉર્વાક્ષ-ઉખતી જ્યોત્મ;
 યાઇશ્ ગેરેક્ષા અપાત્ વરતા.

યસ્યા વાઓ મશ્ચ યજ્ઞંતે
 દ્રુજસ્યા પદરિમનોઘસ્યા;
 ધ્યઓમાંમ્ અધંપી દધંભિતાના
 યાઘશ્ચ અસૂદ્ધમ્ બૂમ્યાઓ હસંધથે.

ઉપાય બીજો.

પોતાની તથા પોતાના ફરજંદની તંદરોસ્તી ચાહવાના
 બાબમાં ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે પવિત્રાધથી પાદીઆબ કુસ્તી
 કરી બેહેરામ યજ્ઞંદની બાજુ લાઇ, યકીન સાથે શાંત મને,
 નીચલી નેરંગ સાત વખત દર રોજ સહવાર સાંજ પઢવી જારી
 રાખવી.

નામે અહુરમજ્દ, ૫ નામે નીવ્ બોરેહ્ ફરીહુન્, ફરીહુન્
 આથવ્યાંનૂ. બોરશેહ્ અઉર્વહ્-અસ્પ્ યજ્ઞંદાંત. હવરે-
 ક્ષએતેમ્ અમેષેમ્ રએમ્ અઉર્વત્-અસ્પેમ્ યજ્ઞમધદે.
 તિશ્ત્રીમ્ દ્રવો-અબ્મનેમ્ યજ્ઞમધદે.

(જેનાં નામથી પઢવું હોય તેનું નામ અહીયાં પઢવું. ક્ષાનરા ક્ષાનરા.)

વળરનીરોએ ખોરેહ્ ફરીદુન, ફરીદુન આથવ્યાંન. પ
માહે અશેમ્ 'મેખશ્તે હોમ. વળરનીરોએ ખોરેહ્
ફરીદુન, ફરીદુન આથવ્યાંન. વળેએ અવાખશતરાન એ
અવાખશતરાંન તન-દોરોસ્તી ખાદ્, અએદ્દન ખાદ્.
હુજશ્ને હુનેશાન્ ખાદ્. ખુખ ખાદ્ અએદ્દન ખાદ્.
અષઓને અષેમ્ વોહૂ (૧).

ઉપાય ત્રીજો.

પોતાની તથા પોતાના ફરજંદની તંદરોસ્તી આહવાના
ખાળમાં, હોમ યજ્ઞદની ધજ્જશને, દરનખાજ, આફરીગાન કરાવતા
રહેવું. અને દરરોજ હોમ પસ્ત પઢવી જનરી રાખવી.

ફરજંદની મોરાદ બર આવવાનાં બાબમાં.

અગરજો ફરજંદની મોરાદ ચાહવી હોયતો, આવાં યજ્ઞદની ઇજ્જતને, દરન બાજ, આફરીગાન કરાવતા રહેવું. અને દરરોજ આવાંઅરદવીસૂરની ન્યાએશ તથા યસ્ત પઢવી તથા પદાવવી જારી રાખવી.

ફરજંદો મરણ પામતાં હોય, જીવતાં ન હોય તો તેની તંદરોસ્તી ચાહવાના બાબમાં.

અગર કોઇ શખસને ત્યાં ફરજંદો થતાં હોય અને તે મરી જતાં હોય તો, તેની તંદરોસ્તી ચાહવાને માટે હોમ યજ્ઞદની ઇજ્જતને, દરનબાજ, આફરીગાન કરાવતા રહેવું. અને દરરોજ મોટી હોમ યસ્ત પઢવી જારી રાખવી.

નબળા ગ્રહોથી ઉત્પન્ન થતા કુળોની સમજ.

ગ્રહો ઉપર ફરેશતાઓનો કાબુ.

ગ્રહોની નબળી અસરને દુર કરવાને પવિત્ર માંથવાણીની
અમતકારીક અસર.

પૃથ્વી અને તેપર વસ્તી માણસ જાતને સાત ગ્રહો અને તેમનાપર અધિકાર ભોગવતા અમશાસ્પદો સાથે નીકટ સંબંધ છે. આ ગ્રહોથી માણસ જાતની કેટલીક ખાસીયત અને ગુણોપર અસર થાય છે. અને એવી રીતે દરેક માણસના સારા અને નરસા ગ્રહો હોય છે, અને જન્મ રાશી તથા નામ રાશીથી તેના ગ્રહો શોધી કઢાડાય છે. નબળા અથવા નડતા ગ્રહોની સમજ નીચે મુજબ છે :—

નબળા સુર્યનું કુળ.

૧-૨-૪-૫-૭-૮-૯-૧૨ (૮૫કા માંહેલી કુંડળીના ધરો)
એટલામાં સુર્ય જન્મ રાશી તથા નામ રાશીથી હોય તો, શરીરે રોગ વગેરેની પીડા થાય; મન ચિંતાથી ઘેરાયલું રહે, અગ્ની

પેદા કરે અથવા અગ્નીથી દુઃખ ઉભું કરે, વિદેશ વસાવે, અને કાર્યમાં દરેક રીતે હાની પોંદોંચાડે:—આ ગ્રહ ઉપર ખુરશેદ યજ્ઞ અધિકાર ભોગવે છે. તેથી એ ગ્રહની નયણી અસર તોડવાને માટે ખુરશેદ યજ્ઞની તેના રોજ પર યજ્ઞશને, દરન બાજ, આફરીગાન કરાવના રહેવું. અને દરરોજ ખુરશેદ તથા મેહેરની નીયાએશ પઢવી જરી રાખવી.

નબળો ચંદ્રનું ફળ.

૪-૫-૮-૯-૧૨ એટલામાં જન્મ તથા નામ રાશીથી ચંદ્રમા હોય તો, ધનની તંગી રાખે, ચોરથી હાની પોંદોંચાડે, અગ્નીથી કાંઈ પીડા કરે, બંદીખાનાનો ભય દેખાડે, બીજાઓથી કલેશ કરાવે, અને જીવને અસુખી-અસ્વસ્થ રાખે.

ચંદ્રમાં સારો નરસો (નડતો) પીછાણવાની સમજ નીચે મુજબ છે :

શુદ્ધમાં જન્મ કે નામ રાશીએ ૨-૫ અને ૯ મો ચંદ્રમા હોય તે સારો જાણવો.

વદ્ધમાં જન્મ રાશી અથવા નામ રાશીએ ૨-૫ અને ૯ મો ચંદ્રમા હોય તે નબળો જાણવો.

૯૨

શુદ્ધમાં જન્મ કે નામ રાશીએ ૪-૮ કે ૧૨ મો ચંદ્રમા હોય તે નખળો જાણવો.

વદ્ધમાં જન્મ કે નામ રાશીએ ૪-૮ કે ૧૨ મો ચંદ્રમા હોય તો તે સારો એટલે લાભકારક જાણવો.

આ ગ્રહ ઉપર મોહોર યજ્ઞ અધિકાર ભોગવે છે. તેના રોજપર ધજશને, દરન્યાજ, આફરીગાન કરાવતા રહેવું. અને દરરોજ માહબોખ્તારની નીયાએશ પઢવી જારી રાખવી.

નખળા મંગળનું ફળ.

૧-૨-૪-૫-૭-૮-૯-૧૦-૧૨ એટલામાં જન્મ તથા નામ રાશીથી મંગળ હોય તો, શરીરે પીડા રાખે, શત્રુનો ભય ખતાવે, વિદેશ કહાડે, અને સગાં તથા મીત્રોમાં વીરોધ ઉત્પન્ન કરાવે:—આ ગ્રહ ઉપર ખેહોરામ યજ્ઞ અધિકાર ભોગવે છે. તેના રોજપર ધજશને, દરન્યાજ, અને આફરીગાન કરાવતા રહેવું. અને દરરોજ અરદીખેહોસ્ત તથા ખેહોરામ યજ્ઞ પઢવી જારી રાખવી.

નખળા ખુધનું ફળ.

૧-૩-૫-૭-૯-૧૨ એટલામાં જન્મ તથા નામ રાશીથી ખુધ હોય તો, જીવને ઉદાસ રાખે, કલહ કરાવે, ધનનો ક્ષય કરાવે, શત્રુઓ વધારે, અને બાંકુ તથા સગાઓમાં વિરોધ ઉત્પન્ન કરાવે:—આ ગ્રહ ઉપર તીર યજ્ઞદ અધિકાર ભોગવે છે. તેના રોજપર ઇજ્ઞાને, દરિયાજ, અને આફરીગાન કરાવતા રહેવું. અને દરરોજ ખોરદાદ તથા તેસ્તર તીર યજ્ઞ પઢવી જારી રાખવી.

નખળા અહસ્પતીનું ફળ.

૧-૩-૪-૬-૮-૧૦-૧૨ એટલામાં જન્મ તથા નામ રાશીથી અહસ્પતી હોય તો, શત્રુને વધારે, મીત્ર સાથે કલેશ કરાવે, અને નાણાંની બીડ ભોગવાવે:—

આ ગ્રહ ઉપર ખુદ દાદાર અહુરમજ્દનો અધિકાર કેહેવાય છે. તેમજ રોજપર ઇજ્ઞાને, દરિયાજ, આફરીગાન કરાવતા રહેવું. અને દરરોજ હોરમજ્દ યજ્ઞ પઢવી જારી રાખવી.

નખળા શુક્રનું ફળ.

૬-૭-૧૦ એટલામાં જન્મ તથા નામ રાશીએ શુક્ર હોય તો, કામકાજની હાની કરે, સ્ત્રી સાથે અણુબનાવ ઉત્પન્ન કરાવે, જીવને ચીંતાતુર રાખે, શરીરને રોગ વીગેરેથી પીડા કરે, ધારેલાં કામ ધુળ મેળવે, પૈસાથી હાથ બીડમાં રાખે, અને શત્રુઓને વધારે:—આ ગ્રહ ઉપર અમરદાદ અમશાસ્પદ અધિકાર ભોગવે છે. તેના રોજપર ધજશને, દરનખાજ, આફરીગાન કરાવતા રહેવું. અને દરરોજ મોટી હપતન તથા તીર યસ્ત પઢવી જારી રાખવી.

નખળા શનીનું ફળ.

૧-૨-૪-૫-૭-૮-૯-૧૨ એટલામાં જન્મ તથા નામ રાશીથી શની હોય તો, કુટુંબ પરિવારમાં કલેશ કરાવે, જીવને ચીંતાતુર રાખે, શત્રુનો લય ઉત્પન્ન કરે, અને નાણાની હાંની કરાવે:—

આ ગ્રહ ઉપર અસફનદારમદ અમશાસ્પદ અધિકાર ભોગવે છે. તેના રોજપર ધજશને, દરનખાજ, આફરીગાન

કરાવતા રહેવું. અને દરરોજ આવાં તથા મોટી હપતન યસ્ત પઢવી જારી રાખવી.

નખળા રાહુનું ફળ.

૨-૪-૫-૭-૮-૧૨ એટલામાં જન્મ તથા નામ રાશીથી રાહુ હોય, તો તે માણસને બધી વાતે ધણું દુઃખ ઉત્પન્ન કરે :—

આ ગ્રહ ઉપર હપતોરંગ યજ્ઞ અધિકાર ભોગવે છે. એની ધજશને, દરનખાજ, આફરીગાન કરાવતા રહેવું, અને દરરોજ મોટી હપતન યસ્ત પઢવી જારી રાખવી.

વી દઝેવાઈશ અઘાઈશ, અવંઘૂડૂશ, અનરેતાઈશ,
અકો-દાળીશ સરેમ્ મુયે; હાતાંમ્ દ્રઝોજિશ્તાઈશ,
હાતાંમ્ પઝોવિશ્તાઈશ, હાતાંમ્ અવંઘૂડુતેમાઈશ.
વી દઝેવાઈશ, વીદઝેવવત્તીશ વી યાતુશ, વી
યાતુમત્તીશ, વી કહ્યાચીત્ હાતાંમ્ આતરાઈશ,
વી મનેળીશ, વી વઝેળીશ, વી બ્યઝોથનાઈશ;
વી ચિથ્તાઈશ. વી છ અના સરેમ્ મુયે, યથના
દ્રેગ્વાતા રાંક્ષયન્તા.

ખરાબ, લલાઇ વગરના, સીધે રસ્તે નહી ચાલનારા,
(તથા) ખરાબ જાણનારા દેવો (જેઓ) હયાતી ભોગવનારાઓમાં
ધણાજ જુઠા, હયાતી ભોગવનારાઓમાં ધણાજ ગંધાતા, (અથવા
ધણાજ ખીગડેલા), (તથા) (જેઓ) હયાતી ભોગવનારાઓમાં
ધણાજ પુરા (છે તેઓની) સરદારીને હું કબુલ રાખતો નથી
(અથવા ધિક્કારું છું). જે પ્રમાણે જુઠા (તથા) રંજ પોંહોં-
ચાડનારા (માણસો) ની સરદારીને હું ધિક્કારું છું, તેજ પ્રમાણે
દેવોની, દેવને લગતાઓની (ઇઆને દેવની રાહે ચાલનારાઓની),
જાદુગરોની, જાદુગરને લગતાઓની, હયાતી ભોગવનારાઓમાંના
કાઇખી પુરા (માણસ) (એ બધાઓની) સરદારીને (મારાં) મને
કરીને, વચને કરીને, કાંમોએ કરીને (તથા) જાહેર રીતે હું ખરે
ખર ધિક્કારું છું.

(ઇજસ્તેનો ૧૨ મો હા.)

કા૦ એ૦ કાંગા.

પારસીઓમાં દાખલ થયેલી હિંદુ ક્રિયા તથા રસમો.

જરથોશતીઓમાં ચાલતા કેટલાક બુદ્ધીન બ્રુત પરસ્તી રીવાજોનું વર્ણન આ નાના પુસ્તકમાં આપવામાં આવ્યું છે. આ રસમો જોકે હિંદુ છે ખરી, પણ તે હલકી વરણના હિંદુઓની બ્રુતપરસ્તી છે, જે ઉંચી વેદાન્ત હિંદુ ફીલસુફી પણ સ્વીકારતી નથી. આ રીવાજો પાલીને જરથોશતી ધર્મ પાળનારાઓ અહુરમજ્દની નજરમાં કેવા ગુનેહગાર ઠરે છે તે વીચારવું સહેલ છે. આવી રીતીઓ કામના સારા નામને કલંક લગાડનારી છે. દરેક જરથોશતીઓએ આવા બ્રુતપરસ્તી રીવાજો જો પોતાના કુટુંબમાં યા મીત્ર મંડળમાં જાએજ હોય તો તેમને પોતાની બનતી કાશેશથી લડત ચલાવી જડ-મુળથી કાઢી નખાવાને કાશેશ કરી પુણ્ય હાંસલ કરવું જોઈએ. આ રીવાજો તતકાળ તર્ક કરાવવાને જરથોશતી કુટુંબો સમક્ષ ઉપદેશ કરતા રહેવાની આપણા દસ્તુર દાવરો, લણેલા એરવદો તેમજ ધર્મ અબ્યાસીઓની ફરજ છે.

દસમાના દિવસ પર થતી વીચીત્ર ક્રિયા.

દસમાને દીવસે જેમ હીંદુઓ મુવાનું ખારમું કરે છે, ત્યારે દશ ખાર દોરીઆ પોતાની કીયામાં લાવે છે તેમ આપણા જરથોસ્તીઓમાં પણ ગુજરાલાની ભોય આગલ તે દીવસે કાઢવાના દોરીઆ ગોઠવી તે ઉપર સુખડના ટીલા કરી, તે વાંસણના ગલામાં કાચુ સુતર વીટાળે છે. અને તે દોરીઆ ઉપર કેટલી એક જાતના ‘કઠોળ’ તથા ‘મેજ’ નો છુંછો મુકે છે, અને એકાદ દોરીઆમાં “ખીચડી” અને તેમાં “દક્ષણ” તરીકે પૈસા મુકે છે. હવે એ ઉપર જણાવેલી રીતોમાં તથા હીંદુઓની ખારમા તેરમાની કીયામાં કાંઈ તફાવત નથી. એ ચાલ તમામ ખોટી અને જરથોસ્તી દીનની હાંસી કરવા જોગ છે.

ઉપર મુજબ હીંદુઓની રીત જરથોસ્તીઓએ પકડીને રવાનાના મુખારક દીવસે તેની આરાધના અને તેને ખુશી કરવાને બદલે ઓર તે રવાનને છુતપરસ્તી જેવો દેખાવ કરી નાખુશ કરે છે. તેમજ હરકોઈ માજદયસનાનો જાણીબુજને પારકા ધર્મનો રવાજ પોતાના ધર્મમાં તથા કુટુંબમાં ચાલુ કરવાથી મીનોષ જેહાનમાં બહેસ્તની જગાથી બેનશીબ રહે છે.

આપણી ભલી માજદીયસની દીનના સઘળા ફરમાનોના તરીકા યજ્ઞદાં પરસ્તી છે, માટે સઘળા દીનદાર “જરથોસ્તીઓને સજવાર છે કે પોતાની બરહક દીનના તરીકાથી કોઈપણી રીતનો ઉલટો રીવાજ પકડવો નહી, કેમકે ઉલટો માર્ગ પકડવાથી ગુનાહ લાગે છે.

મુકતાદ માંડવાની ક્રિયા.

ડોસલાં અથવા મુકતાદ માંડવાની ક્રિયા કરવામાં આપણાં લોકો લોઢાંની મારી અથવા આરણીઓ ઉપર પાણીનાં ભરેલાં વાસણોની ચાર યા પીલોરકામ ગોઠવી મુકે છે, અને તેની અંદર તરેહ તરેહનાં ફુલ ખોસે છે, તથા એક ખુમચાની અંદર લીલો તથા સુકો મેવો મુકે છે, અને કોઇ કોઇ લોકો મારીના વચલા ભાગમાં જે લોઢાંનું તાક બનાવેલું હોય છે તેને જામો પહેરાવે છે, તથા તેની અંદર સુદરો કુસ્તી મુકે છે. તથા શેરડીના એ કટકા રવાનના હાથ તરીકે અને એ સાંઠા પગ તરીકે એ મારીની સાથે ગોઠવે છે ; પછી એ આકારને પવીત્ર કરી ગણે છે. અને તે મધે ગુજરી ગયલાં રવાનોએ મુકામ કીધો હોય એવો તે ઉપર ભરોસો લાવે છે, અને પછી તેનો નમસ્કાર કરે છે, અને તે આકારની સનમુખ ઉભાં રહી યા એસીને અંદગી તથા શેતા-યસ કરે છે, આવા આકારથી ડોસલાં માંડવાની એ ચાલ ખરે-ખરે ઘણી અણુઘટ્ટી, અને જરથોસ્તી દીનનાં ફરમાનથી ઉલટી છે.

જરથોસ્તી મજહબમાં એવું ફરમાવેલું છે કે માણસના હાથથી ઉભા કરેલા કોઇપણ આકારને આપણે નમવું જોઇએ નહીં. તોપણ આપણા લોકો પોતાના ધરમની પાળદની ના વાકેશીને લીધે ડોસલાંના આકારનો સેજદો કરે છે. અને જ્યારે

તેઓને એ આખેની કાંઈ મનાઈ કરે છે ત્યારે તેઓ કહે છે કે
 “હમો કાંઈ ડોસલાંની મારી યા બેહડાંને પગે લાગતાં નથી
 પણ હમો તો ગુજરેલાં અશો ફરોહરોને યાદ કરીને તેઓને
 નમીએ છીએ.”

જરથોસ્તી દીનમાં કાંઈ એવું ફરમાવેલું નથી કે રવા-
 નોની આરાધના આપણે કરવી હોય તો બેહડાં અને મારી માંડી
 નેજ તેની સનમુખ ઉભાં રહીને આરાધના કરવી. જરથોસ્તી
 દીનમાં તો માણસના હાથથી ઉભા કરેલા કાંઈખી આકારને
 કેળવેલો કરવાનું કામ ગુનાહ ભરેલું ઠેકવ્યું છે.

હવે જરથોસ્તીઓએ જાણવું જોઈએ કે પુલ પાણીને એકજ
 વાસણમાં ભરવું નહી, તેમજ એક એક ઉપર તામડીઓ ગોઠવી
 બેહડાંનો આકાર કરવો નહી. તેમજ આખી શેરડી તથા નાળી-
 એર મુકવાં નહી, ગમે તો નાળીએર ભાંગી સાફ કરીને, તથા
 શેરડીના કકડા કરીને ફ્રેટ સાથે ઇજને તે કાંઈ પણ અડચણ
 નહી. પણ ઉપર જણાવેલી રીતે શેરડી અશો ફરોહરોના પગ
 તરીકે ગોઠવવી, અને તામડીઓ એક એક ઉપર ચડાવી બેહડાં
 ગોઠવવાં એ દીનનાં ફરમાનથી ઉલટું છે. કેમકે આપણા પત્રીત્ર
 ધર્મમાં જણાવ્યા પ્રજાણે એક ચોખાં પાણીથી ભરેલાં વાંસણનાં
 મોઢા ઉપર ખીજી વાસણ ઢાંકે, તે વાસણ કોરૂ કાંઠા સુધી
 અંદરથી ચોખું કેહવાય. આપણા ભોંકોની ચલુ આવેલી રસમ
 પ્રમાણે એક કળશીઆ પર ખીજો કળશીઓ મુકવામાં આવે છે.
 એ ઉપરથી પેલાં નીચેનાં વાસણનું પાણી અવાવ એટલે ચોખું

ગણાય નહી, એટલુંજ નહી પણ તે પાણી ઢંકાયામાં આવેથી તેથી આપણા ધર્મ પ્રમાણે તે અશો ક્રોહરોની ખશનુદીને માટે નકામુ થઇ પડે છે. માટે એક વાસણમાં પાવ પાણી ભરી રાખી તેની આગળ પુલ-ફળ-રાખી યજ્ઞમાં પરરતી દીનના હુકમ પ્રમાણે આતશદાનમાં હરદમ આતશ જાળી રાખી, તે ઉપર સારી ખુશ-ખોદાર કાઠી બાળી અશો ક્રોહરોની આરાધના કરવી વાજખી છે.

ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે અશો ક્રોહરોની ખશનુદીને સાથે એક જગો સફાઇદાર પવીત્ર કરી તે જગોએ પુલ અને પવીત્ર પાણી તથા રોશન આતશ, તે જગા આગળ હરદમ હાજર રાખી તે ઉપર સારી ખુશખોદ બાળવી અને તેજ પવીત્ર જગા આગળ આફરગાન, બાજ, સતુમ અને ક્રોખશી વગેરે અવરતાનું પઢવું તે અશો ક્રોહરોની યાદ પોતાનાં દીલમાં રાખીને તે અણુદીઠ ક્રોહરોને ખુજરગ ગણી, તેની યાદ ઉપલી પવીત્ર જગાએ કરવી વાજખી છે. અશો ક્રોહરો એ ફરવરદેગાનના દીવસો રાત દીન આ દુન્યામાં પોતાના ખેશાવદોના મકાનમાં પોતાની નઇ-અતે ભાણુવું ગણુવું ચાહે છે અને તે દીવસમાં પુલ, ફળ, પાણી દરરોજ બામદાદમાં તાણું ભરી કાયમ રાખવું જોઇએ.

વળાવાના ભાતીઆં.

આપણા ટોલાની ઘણીએક વહેમી અને અણુસમજ સ્ત્રીઓ મુકતાદને લગતી કેટલીએક બેહુદી ક્રીયા કરે છે તેમાં ફરવરદીન મહીનો અને ખોરદાદ રોજની પાછલી રાતના, કે જે દીવસને આપણા લોકો “વળાવો” કહે છે, તે દીને બેહુડાં માડેલાં હોય છે તે જગાએ રવાનોને માટે તરેહ તરેહનું ખાનું પકાવીને તે વાસણમાં બાંધીને તેમાં કેટલીએક ચીજોની સાથે રસ્તાના ખરચને માટે પછસા તથા રૂપીઆ બાંધે છે, અને તેને “ભાતીઉ” કરીને કહે છે. એ પ્રમાણે બાંધે રવાનો ખોરદાદ રોજ સુધી આ જેહાનમાં તેઓનાં ખેશાવંદોના ઘર મધે રહેતા હોય, અને એ દીને પાછલી રાતના કુચ કરીને પેલી જેહાન જતાં હોય તે વખતે મુસાફરોને મુકવા જતા હોય તેમ રવાનોને મુકવા બાય, અને મુસાફરોની પેઠે અશો રવાનોળી રસ્તામાં મુકામ કરીને પકાવેલું ખાનું ખાવા બેસતાં હોય તેમ રવાનોને “ભાતીઉ” બાંધી આપીને આપણા લોકો “વળાવવા” જતા હોય તેવી બેહુદી અને અણુબ્રટતી રસમ કરે છે, જે દીનથી તદ્દન ઉલટી છે, અને એથી બેહુદી રસમ ચલાવવાથી આપણા પાક મજહબને ઘણું હીણું લાગે છે. તથા આપણા પવીત્ર ધંરમની બુજો-રગી તથા મોટાઇને અપમાન પહોંચે છે.

આદરનાં જશનની માનતા.

આપણા મજ્જયસની ટોલાના લોકો ખોદાતાજ્ઞાની બંદગી કરતી વખતે આતશને પોતાનો કેળવો કરે છે, યાને આતશની સનમુખ ઉભા રહીને એઆદત કરે છે, તે આતશને સંભાલથી જાળવી રાખવાને સાડ જરથોસ્તી મજ્જયમાં મજ્જ્યુત હોકમ આપેલો છે. એ સંભાળને સાડ આતશની ઉપર સુકી કાઠી, સુખડ, અગર અને એ વગેરે બીજી ખુશખોદાર ચીજો બાળવાનો તથા તેથી આતશને રોશન રાખવાનો ફરમાન જરથોસ્તી દીનની કેતાઓમાં છે. આતશ રોશન રાખવાને માટે સુકી કાઠી તથા ઉપર કહેલી બીજી ખુશખોદાર ચીજો આપણી ગુંજસ મુજબ હાજર કરવા સીવાય આતશખાનાઓમાં બીજી કોઈ બી ચીજોને હાલો લઈ જવો જરૂર નથી. એવું છતાં પણ આપણા ટોલાની સ્ત્રીઓ, આદરનાં જશનને દહાડે અને તેજ પ્રમાણે બીજા દીવસે ઉપર આતશખેડેરાઓમાં તથા આદરનોમાં હર કાંઈ માનતા અથવા ખુશાલીનાં કારણ ઉપરથી પોલીનાં પુત્રારાં ચડાવે છે. એ રીતી જરથોસ્તી મજ્જયની સાદાઈ તરફ નેગાહ પહોંચાડતાં મજ્જયના ફરમાનથી તદ્દન ઉત્તરી છે. બુદ્ધીન લોકો જેમ પોતાના દેહર્જી તથા દેવો તથા કબરગાહોમાં મીઠાઈ અને બીજા પકવાનોની માનતા કરે છે, તેઓનોજ દાખલો પકડીને આપણા લોકોએ એ આતશખાનાઓમાં પોલીના પુત્રારાં લઈ જવાની રસમ અખતીઆર કીધેલી જણાય છે. એવી રીતે ઘણાં ખરં

આતશખેહરામ અને આદરાનોમાં ધુલારાંની પોલી, મેવો, અને એ વગેરે ખીજી ચીજો ચડાવવામાં આવે છે. જે લોકો જરથોસ્તી દીન ઉપર એતેકાદ રાખીને એવી રસમ ચલાવે છે તેઓને ખરેખર ગુનાહ અને હીણપસ્તી લાગે છે.

અરદુધશુરના જશનની માનતા.

આવા અરદુધશુરના જશનને દહાડે, અને તે સીવાય ખીજી દીવસો ઉપર કેટલીએક જરથોસ્તી સ્ત્રીઓ પોલી તથા લાડવા ખનાવીને આવાં અરદુધશુર તથા કુવાઓ આગલ પરઠાવવા લખ્ખ જાય છે, અને ત્યાં રેતીની ઉપર તથા કુવાના વરા ઉપર હલદ અને કંકુનું ખરપટું કરીને તે પોલી તથા લાડવાની માનતા ચહડાવે છે. એ રસમ પણ જેમ આતશખાનાઓમાં પોલીની માનતા ચડાવવા વીશે આગલ લખ્ખમાં આવ્યું છે તેવીજ રીતે નાલાયક અને મુર્ખાઇ ભરેલી છે. જરથોસ્તી મજહબમાં એવી માનતા યા ક્રીયા કરવાનો હોકમ ફરમાવેલોજ નથી. જુદ્દીનની એ સધળી રસમો ખીલકુલ તરક કરવી જોઈએ, અને એવી માનતાઓ કરીને પોતાના ધરમની ઓજોરગીને જાંઘ લગાડવી નહી. આપણે આપખુદીથી જુદ્દીનની રાહ રસમો ઉપર ચાલીએ તો અલખતા આપણે પરવરદેગારનાં ગુનેહગાર અને તકસીરવાર થઈએ.

ઉઠમણામાં ‘ગાય’ પઢાવવાનો રીવાજ.

ઉઠમણાની ક્રિયા પુરી કર્યા પછી તે મરનારની નઘઅતે “ગાય” પઢાવવામાં આવે છે. આપણા ધર્મની કોઈ પણ કેતાઓમાં એવું જોવામાં આવ્યું નથી કે મરનારની નઘઅતે ઉઠમણામાં ગાય પઢાવવી, પણ ફરવરદીન યસ્તના તેરમા કરદામાં મુક્તાદના દીવસો ઉપર અશો ફરોહરોની આરાધના કરવા વીશે જે યજ્ઞ કરવામાં આવેલું છે તેમાં ગોસપંદનું જીવામ અને વસ્ત્ર ધનવા સાથે અશો ફરોહરોની આરાધના કરવી જોઈએ, તે ઉપરથી કેટલાકો ગુંચવાડો કરી ઉઠમણાની મીજલસમાં ગાય પઢાવવાનો રીવાજ લઈ બેઠા હોય. પણ ખરું જોતાં એ રસમ હીંદુઓની છે તે નીચેની જાગત વાંચવાથી ખાતરી થશે.

હીંદુઓનો એવો એતેકાદ છે કે જ્યારે કોઈ શખસ ગુજરી પેલી જોહાનમાં જાય, ત્યારે સ્વર્ગમાં જતાં રસ્તામાં ઘણીએક અડચણો નડે છે તે મટાડવાને સારૂ ગૌદાન આપે છે એટલે તે ગાયનું પુછકું પકડીને તે અડચણો પસાર કરી વૈતરણી નામની નદી તરીને સ્વર્ગમાં જાય છે.* એવા એતેકાદથી હીંદુઓ મરનારનાં તેરમાને દીવસે ગાય, પાટલો, વસ્ત્ર, વાસણ વગેરે

---

* જુઓ ગરૂડ પુરાણ જે હીંદુ લોકોનાં ધર્મનું પુસ્તક છે, જે કેટલાએક હીંદુઓ મરનારની પાછલા દશ દીવસ સુધી વાંચાવે છે તેમાં એ હકીકત સારી રીતે જતાવેલી છે.

બ્રાહ્મણને આપે છે. કેટલાએક તેરમાને દીવસે અને કેટલાએક માસીસા, વરસી વગેરેને દીવસે આપે છે. અને કેટલાએક જીવતાં પણ ગાય આપે છે, જેને ગૌદાન કહે છે. તેમજ જે કોઈને ઉપર મુજબ ગૌદાન આપવાની શક્તી નહી હોય તો પોતાને જે મને તે રૂપનાણું બ્રાહ્મણને ગૌદાનમાં ઉચકા તરીકે આપીને તેને રાજી કરે છે. તે રેવાજ ઉપરથી આપણા લોકોમાં એવો ચાલ પડ્યો હશે એમ જણાય છે.

વશુરી.

આપણા જરથોસ્તીઓમાં એવો ચાલ છે કે કોઈ માણસ ગુજરે છે તો ત્રણ દીવસ સુધી વશુરી (એટલે ખીચડી) રાંધીને કુતરાંને ખવાડે છે. પણ હિંદુઓમાં તો એવો ચાલ છે કે ગુજરે તેજ દીવસે અથવા રાત પડી ગઈ હોય તો ખીજે દીવસે ખીચડી રાંધી તેના ધરના પોતે ખાય છે, ને થોડી કાચી ખીચડી બ્રાહ્મણને આપે છે તથા થોડી રાંધી ગાય કુતરાંને ખવાડે છે. વળી એ લોકોમાં ચોકસ ટોલો કાયસ્થ નામે પ્રસિદ્ધ છે તે લોકો ખીચડી રાંધી ગાયને ખવાડે છે અને તે ગાયને મરનારની જગા આગળ ત્રણ આંટા ફેરવે છે તેથી તેઓનો એવો એજેકાદ છે કે તે જગા ઉપર ગાય ફરી જવાથી તે જગા પવીત્ર થાય છે. એ હિંદુઓના રેવાજ ઉપરથી આપણામાં વશુરીની રસમ પડી હશે એવું ધારવામાં આવે છે.

પંચકનાં દીંગલાં.

આપણા જરથોસ્તીઓમાં કોઈ ગુજરી નય છે, તે વેળાએ તેના ઘરની વહેમી ઓરતો તથા મરદો દીંદૂઓના જોશીઓએ બનાવેલું ટીપણુ જોઈને તે દીને પંચક હોય છે તો પહેલું, બીજું, ત્રીજું, ચોથું, યા પાંચમું એ પ્રમાણે જે પંચક હોય છે તેટલી કપડાંની દીંગલીઓ બનાવીને મરનારની દાસની સંગાથે ગેહાનમાં મેલે છે. હવે આ રસમ કેવી અણુઘટતી અને બેહુ દી છે તેની શ્યાણા જરથોસ્તીઓએ પોતેજ વીચાર કરવો. એ બુદ્ધદીનની રસમ આપણી દીનથી ઉલટી અને ગુનાહ ભરેલી છે, તે છતાં આપણા ટોણાના ઘણાએક લોકો એ રસમ તરક કરતા નથી જે ઘણુંજ અફસોસ ભરેલું છે. જેઓ એ રસમને વળગી રહે છે અને છોડતા નથી તેઓ વેહેમી સ્ત્રીઓ તથા જોશીઓનો ભુલાવો ખાઈને એવું ધારતા હશે કે પોતાનાં સગાં વહાલાં યા પાર પાડોશીઓને માથેથી ભાર ઉતારવા સાર એ રસમ મુજબ ચાલવું જોઈએ. અગર જે એવુંજ હોય તો તેઓની અફલ ઉપર આપણને અફસોસ છુટે છે. તેઓએ જાણવું જોઈએ કે મોતનો અટકાવ કરવો એ કામ કાંઈ ધનસાનના અખતીઆરમાં નથી. કળ એલાહીથી જ્યારે હરકોઈની અજલ આવી પોહાંએ છે ત્યારે માણસનો એલાજ કોઈ રીતે ચાલતો નથી, અને ઉપર કહી જણાવેલો બેહુદો ઉપાય કીધાથી મોતનો ભાર કોઈને માથેથી ઉતરી શકતો નથી. ઉપર જણાવેલી ના

લાયક ક્રીયા જે જરથોસ્તીએ કરે છે તેઓ ગુનાહ કરે છે, એટલુંજ નહીં પણ તે સાથે મરનારને અપમાન આપે છે, તથા પોતાના પાક મજહબને હીણું લગાડે છે. વાસ્તે આપણા દોલાના દીનદાર લોકોએ એવી નાલાયક અને ગુનાહ ભરેલી રસમને ખીલકુલ તરક કરવી જોઈએ.

વીધવાના માથાપર “દખોટા” તરીકે નવી સાડી નાખવાની રસમ.

આપણા લોકોમાં કોઈ મરદ ગુજરે છે તેનું રવાન એક ગમથી બહાર નીકળ્યા પછી તુરત તેની બાઇડી ઉપર (દખોટાનું નામ આપી) નવી સાડી અગત કરીને બાણે દીનનું ફરમાન હોય તેમ સમજીને નાખે છે. આ ચાલ કેવો અણુઘટતો છે કે જે ઇનસાન ઉપર માહેતમ જેવું મુશકેલ આકૃત પડે છે તેના સગબથી એકગમથી રદના પોકારો ઉઠે છે તે વખતે નવી સાડી નાંખવાની દોડદોડ કરે છે. પછી ગરીબી હાલતવાલાંથી નહીં બની આવતું હોવાથી તે બીચારા શીકરમાં પડે છે. તોપણ ગમે એવી શખતી ભોગવીને બી નાંખ્યા વગર રહેતા નથી. આ રસમ પણ ઘણી અણુઘટતી અને મુરખાઇ ભરેલી છે, અને તે હીંદુઓને જોઇને આપણા લોકોએ અખતી ખાર કરેલી છે કે જેને તરક કરી દેવાની ઘણી જરૂર છે.

પરીઆનાં રોજ.

વધારે જુના વખતના પુરાણોકત ઇતીહાસમાં પરીઆ 'આડે મારગે જતી સુંદર સ્ત્રીઓ' તરીકે જણાયેલી છે, જેઓ પહેલવાનોને લલચાવીને તેઓનો નાશ કરતી હતી. ત્યાર પછી પરીઆ સેવટે છુતપરસ્તીની પ્રસલવણીના અસંકાર રૂપે વપડાઈ. અવસ્તામાં તેઓને અપાયલા સૌથી પુરાણા આકાર મુજબ તેઓ હજી સુધી શયતાની ખવાસની સ્ત્રીઓ તરીકે ઓળખાય છે.

પરીઆને, અવસ્તાનાં લખાણોમાં, જગે જગ ધીકારવામાં આવી છે. જાદુગરો સાથે તેઓને સરખાવીને નાપાકીની ચીજો તરીકે તેઓને જાહેર કરવામાં આવી છે. અને તે છતાં, દલ ગીરી ભરેલું તો એ છે કે, અજ્ઞાન હાલતમાં રીયાતા સંખ્યા બંધ પારસી સંસારોમાં પરીઆની માનતા કરવામાં આવે છે, તેઓને આરાધવામાં આવે છે, અને 'પરીઆના રોજ' ભરવાના નામથી ક્રીયામાં મીણપતીઓ સળગાવીને બતીની દાર લંબાવવામાં આવે છે અને તરેહવાર ફૂલ ફૂલો અને મીઠાઈ મેવાઓના અને રાંધેલા પકવાનો મુકાને લોળાંન મુકા તેઓને માન અને ગંભીરાઈથી યાદ કરવામાં આવે છે. આ વખતે એકાદ ચોરત જે રોજે ભરવામાં કુશળ ગણાતી હોય તે કડીયારા વગેરેની મુસીબતની અનેક ગપાં સાથની દંતકથા ચલાવે છે. જે આધારે એકઠી મજેલી મીઝલશ પોતાના કુટુંબને એ મીસાલ

દરેક મુશ્કેલી દુર કરવા માટે પરીયાંઓની મદદ માંગે છે. અને અદ્ય અંદાજની કાંઈ વીચીત્ર ખોલ્યા સવાલો પુછાય છે. આવી દરજ્જા શક્તીઓની જરથોસ્તીઓએ માનતા કરવી અને તેને આરાધવી એ ધર્મથી તદ્દન ઉલટું અને ઘણું જ ગુનાહ ભરેલું છે.

રાંડેલ-ચોખ્યાર.

આપણી ભોળી જરથોશતી ઓરતોએ હિંદુઓની સાથના વસવાટથી એ ભુતપરસ્તી રીવાજ લીધેલો જણાય છે. પોતાના ફરજાંદના લગન પછી રાંડેલ ભરવાની માનતા લે છે અને એ કામમાં પાવરદી બનેલી કોઈ પારસી ઓરતને બોલાવીને તેની પાસે એ ક્રીયા કરાવે છે. એ ક્રીયા કરવા માટે ચોખંડ બાજત ગોઠવી કેળવું હડ તથા અનાજ વીગેરે મુકી રેશમી કપડું પાંથરે છે અને દરેક રીતે મુરતીનો આકાર બનાવે છે. એવા દેખાવ ઉપરાંત રાંડેલ ભરનારી ભાકુતી ઓરત જમણુ થઈ રહ્યા પછી દેવધસની રાહ રસમના ગીતો ગવડાવે છે. એ રીવાજ હાલમાં કાંઈક શક્તિવાન ધરોમાં વધારે જોવામાં આવે છે. કારણ કે ગરીબ વરગમાં પછસાની તંગીને લીધે બંધ પડેલો લાગે છે. અફસોસ આ ભુતપરસ્તીનો દેખાવજ જરથોશતી ઓરતોને પોતાના ખાલેસ ધરમના ફરમાનો બુલાવીને, નીતી રીતીનાં કામથી ઉલટા અને બદ વીચારો ઉત્પન્ન કરવાને પુરતો છે.

કાળી ચઉદસ.

દીવાળીના હીંગામ ઉપર મોટે ભાગે જરથોશતી ઘરોમાં કાળી ચઉદસના દીવસે જુતપરસ્તી ક્રીયા કરમો ચાલે છે. એ દીવસે મરઘાં, ઝકરાનો દેવીને ભોગ આપવાનો કમકમાટ ભરેલો રીવાજ ઘણેક ડેકાણે ચાલુ રહેતો જણાય છે. જરથોશતી ઘરોમાં મોટે ભાગે તાડી, દુધ, ઘાં, લોળાન વગેરે ક્રીયા કરમથી ઘરનાં કાતરીયાં અથવા જોરડાઓમાં દેવ દેવીઓને શાંત કરવાની અઘટીત ક્રીયા કરવામાં આવે છે. અને નવા કાડીયામાં દીવા કરીને લોળાન ધુપાવવામાં આવે છે. વળી એ દીને ગામડાંના ઘણાંક જરથોસ્તી ઘરોમાં સાંજનાં કાળી ચઉદસના કારીયા ભરવામાં આવે છે. જ્યેષ્ઠે કે કુંભારને ત્યાંથી કેરાં એ ચાર માટીની કાળી ઘાઘરો મંગાવી તેમાં પાણી ભરી ઉપર કાડીયાં ઢાંકે છે. અને કેરીયાં માંહે કુલ મેવો મુકે છે. અને પાસે રાંધેલું પકવાન મુકી લોળાન મુકે છે. એવી રીતે જરથોસ્તીઓને પોતાના ખાલેસ ધરમ ઉપરથી એકાંત જોણું કરવાની દીનતાં હોકમથી શરીયામ ઉલટી ક્રીયા ઘણી ખરી ચાલુ રહેલી જોઈ આપણને અદ્ધસોસ છુટે છે.

હોલીની માનતા.

આપણા ટોલાની ધણી ખરી જરથોસ્તી સ્ત્રીઓ હોલીની પણ માનતા માનતી જણાય છે. અને તેઓ હોલીને દીવસે હોલીની ક્રીયાને લગતા સળગાવેલા આતશની અંદર નાલીએર, ખારક, સોપારી, પુલ, ચીતર, અખીર, ગુલાલ, વગેરે ચડાવે છે. આવું કામ એક મજદ્યસ્તી ધરમ પાળનારનું નથી. એક ખરા જરથોસ્તી થઇ હોલીના સળગાવેલા આતશ માંહે માનતા તરીકે ઉપલી વસ્તુઓ નાંખવી અને તેવી ક્રીયા કરી કોઇ જાતની મોરાદ આહવી, એ કામ યજ્ઞદાં પરસ્ત લોકોનું નથી પણ મુસ્તી અને આકારની પુનઃ કરનારા ખરા ભુતપરસ્તોનું છે.

તાબુતની માનતા.

તાબુતનો દીવસ મુસલમાન લોકોના પેગમખર મહમદની છોકરીનો છોકરો અને તેની ઉમતનો ત્રીજો ઇમામ હોસેન ખીન અલીને યજ્ઞદગ્ધીન માવીએ નામના મુસલમાનોના એક ખલીફાના હોકમથી અખીદઅલાહદ નામના એક મુસલમાને બીજરી સને ૩૨ ના મોહરમ મહીનાની ૧૦ મી તારીખે કરાવવાના મેદાનમાં મારી નાંખ્યો હતો, અને તેની ઘોર કરાવવાની અંદર કરેલી છે, તે ઇમામ હોસેનની લાસને દફનાવા સાથે લઇ જવાનો દીવસ છે.

મુસલમાન લોકો જે મોહોરમની વલી તારીખથી તાશુતની ક્રીયા શરૂ કરે છે તેજ મતલબ તેઓના ઇમામ હોસેનને દફનાવા લઇ જવા સાથે જનાજ તરીકે તાશુત બનાવવાની છે. એ શીવાય આ તેહવારની બીજી કોઇ મતલબ નથી. મુસલમાનો દર વરસે આ ક્રીયા ઉપલા બનાવની યાદગારી તરીકે પોતામાં કર્યા બાજુ છે તેમાં આપણને કશો વાંધો નથી. પણ આપણા જરથોસ્તીઓમાં કેટલી એક ભોલી અને અભણ ઓરતો તાશુતની માનતા કરવાને હજી જુજવી વહેમ રાખતી જણાય છે. અને તેવી કોઇ કોઇ ઓરતો તાશુત રસ્તા ઉપરથી પસાર થાય છે ત્યારે તેની નીચે પાણી રેડાવે છે તથા પોતાના છોકરાઓને ઇમામ હોસેનની તરફ શ્રીદા થનાર અને તેને માટે ફકીરી અવતાર લેનાર બનાવવાની કબુલાત આપે છે. આવી રીત આપણી દીનનાં ફરમાન પ્રમાણે ઘણી નાપસંદ અને અણુઘટતી છે. આપણે જરથોસ્તી થઇ પારકી દીનવાલા મુસલમાનોની ઉપલી વહેમ ભરેલી ક્રીયા ઉપર વીસવાસ લાવવો, અને તેને માનવું એ ખચીત આપણા પેદા કરનાર તથા આપણને રાહ દેખાડનાર પેગમબર જરથોસ્તની દીન ઉપર વીસવાસ નહીં લાવવાનો ગુનાહ લાગુ પડી શકે છે. ઇમામ હોસેન પાણીથી પેઆસો મરણ પામ્યો, તેની પાણીની સોસ મટાડવાની મતલબથી તાશુત લઇ જતી વખતે નીચે રસ્તા ઉપર પાણી રેડવામાં આવે છે. અને ઇમામ હોસેનનાં મરણને માટે પોતાના બચાને ફકીરી પોશાક આપવો એ જરથોસ્તી પાક મજહુબને હીણું લગાડવા જેવું છે.

ગરણનો અપવાસ.

જે દીને ચંદ્ર તથા સુય ગરણ થાય છે તે દીવસ ઉપર પારસીઓનાં ઘણાંક વહેમી બધરાંઓ હીંદુ લોકોની વહેમ ભરેલી ચાલ ઉપરથી અપવાસ રાખતી જણાય છે. અને ગરણ છુટતી વખતે જેમ હીંદુઓ ગરણદાન આપે છે તેમ પારસી સ્ત્રીઓ પણ કપડાં, પદસા, અદડ, ખીલો, કોલસા, વગેરેનું એક પોતરડું કરીને હલકી જાતનાં માંગનારાંઓને બોલાવીને આપતી જણાય છે. આ વહેમી ઓરતો એમ સમજે છે કે ગરણ થાય છે ત્યારે સુર્ય મનુષ્યના પાપથી પોતાનું મહોડું ફેરવે છે અને અપવાસ રાખ્યાથી તેનો ક્રોધ ચડેલો નરમ પડે છે, તેમજ દાન આપવાથી તેવા નબળા ભુરા ગ્રહોનું જોર કમતી થાય છે. આવી વહેમ ભરેલી હીંદુ ચાલ ઉપર, વીસવાસ રાખવો, અને તેની એવી નબળી ક્રીયા કરી ભુતપરસ્તીને માનવું, એ આપણા પાક મજહબને હીણપરતી લગાડનારું છે. તેમજ અપવાસ રાખવાનું આપણા ધરમમાં ઘણું ગુનાહ ભરેલું ગણેલું છે.

ધુણવાનું ધટીંગ.

ગુજરાતના કોઇ કોઇ ગામોમાં હલકી વરણના હિંદુ ગોલા, દીયરા, વીગેરે ઢાંગી ધુતારાઓ પોતાને જાણે પીર કે દેવીઓના સાહયો હોય તેમ પોતાના મકાન આગળ તેમની થાનક કાઢી

ત્યાં ધુણવા વગેરેનું ધર્મીય ચલાવી રહેલા જણાય છે. અને ત્યાં આપણી કોમની કેટલીક અભણ વેહમી અને ભુજબ પારસણો કંઈ પણ આંકોશ વગર ખુદલી રીતે વહેમને વશ થઈ જુદદીનની સંગતમાં ભરાઈને ધુણવા વગેરેનું ચેટક લઈ ખેઠેલી સાંભળવામાં આવી છે. અને એવી રીતે આપણી નજર સામે દીવસો સુધી વગર હરકતે આ ભમાયલી પારસણોને આવી હીણપસ્તી ભરી દેવદરજ પરસ્તીપર ઉતરી પડેલી જોઈ આપણને અશ્વેસ છુટે છે. પારસણો ધુણે અને ભુત પરસ્તીને ઉતેજન આપે એ ખ્યાલજ આપણને ધણોજ દુઃખ ઉપજાવનારો થઈ પડે છે. વળી માત્ર સ્ત્રીઓજ આવી બદીમાં ખરાબ થાય છે એમ નથી, પણ કેટલાક મરદો પણ પોતાના ઘરની ઝોરતોની કુસલવણીને તામે થઈ તેવા વહેમને તામે થાય છે જે ધણીજ અશ્વેસોસની વાત છે. આવા વહેમમાં અને વહેમમાં ચેટક લાગવાથી આખરે ધર્મથી અધર્મી બની જુદદીન, એતેકાદ યા ધર્મ તરફ ઢળી જઈ પોતાનો પાક મહજબ છોડી પરકોમમાં વટલી જવાના ખેદકારક દાખલાઓ બન્યા છે. અને એવી રીતે કોમમાં પસરતી જતી ભુત પરસ્તી, અને જુદદીન આચાર વીચારનો વધતો જતો જોર એ પારસી કોમની ખરાબીનું ભયંકર મુળ જણાય છે :—આપણા પાક મહજબમાં ગુનાહ ભરી ભુત પરસ્તીને કોઈની કારણથી આધીન નહીં થવાની બલકે ધીકારો કાઢવાની સર્વત તાકીદ કરવામાં આવેલી છે. માટે દરેક સાચા જરથોસ્તીની ખાસ ફરજ એ છે કે, જેમ બને તેમ પોતાના મહા કદીમ અને અતી ખાલેસ મહજબને ટેકવી રાખવાને તથા

તેની સ્વચ્છતા જાળવી રાખવાને પોતાથી બનતા સઘળા ઉપાયો લેવા, અને ટોલામાં પસરતી જતી આવી દેવ દર્જન પરસ્તીને ઉખેડી કાઢવાને પોતાથી બની શકતી દરજ બખબરી જોઇએ.

સેવડા-બ્રાહ્મણ.

આપણી કામમાં કાઠ કાઠક અલણ બુખબ ઓરતો, જેઓને નીતી કે ધર્મ દરમાનો ઉપર આસ્થા કે યકીન નહી, તેવી પાપી સ્ત્રીઓ સેવડા બ્રાહ્મણોમાં ફરી જાદુ કાટલ કરાવાનું સૌથી પાપી અને દોષજી કામ કરતી સાંભળવામાં આવી છે. આ બદકાર ઓરતો, જેઓ ધર્મ, એટલે પોતાની દરજ, સરજત શી છે, તે જાણવાનું છોડી સંસારના ખ્યાલી તથા ફાની સુખનેજ સર્વોત્તમ માને છે, તેઓ સંસારમાં શારીરીક ઉદ્યોગ, કે ઉપાયોથી સુખ મેળવવાને બદલે કાઠ અણુદીક કે ગેળી 'સાધન' વડે થોડી સગવડ કરી આપનાર વીશે ઉંચુ મત બાંધી તેના ઉપર ઇમાન લાવે છે, અને તેમ કરીને ખરા મીનોઇ માર્ગ તરફથી હાથે કરીને હડીને જાદુગરીના કીચલમાં પોતાને હોમાવે છે, કે જે ખરા ધર્મ જ્ઞાનની કાતાઇનું શોકકારક પરીણામ છે.

અને એવી રીતે પોતાના ખાવીંદ, ખેટા અથવા કુટુંબના ચીકાશદાર વડાને હથેળીમાં રાખવાના પછાડામાં, જરથેસ્તી જુવાન તેમજ ઉમરે પુગેલી ઓરતોને, સેવડા, બ્રાહ્મણોની સંગતમાં, પછસે ટકે તથા ઇજત આપડે ખાલે ખુવાર થઇ જવાના અનેક દાખલા બનેલા આપણે સાંભળ્યા છે. આપણા

જરથોસ્તીઓમાં ઘણે ઠેકાણે જોષશું તો કોઇ કોઇ ઓરતો પોતાના ઘણીના ફરમાનોને માન આપી તેની તાબેદાર થઇ રહેવાને બદલે નાફરમાંન અને તુંદમીગ્નન યની હર વખત કળ્યાનું બી રોપે છે. અને આખરે ભારે વેરભાવ યની બોલ ચાલનો વેહવાર ન રેહતાં છુટાં પડે છે. ત્યારે ઘણીઆણી પોતાના ઘણીને હાથ લેવાને યા તેને વશ કરવાને સેવડા પ્રાહ્ન-ભોમાં ફરી બહુ કાતલ કરાવવાના ફાંફાં મારતી જણાય છે. તેમજ વર્ણી કોઇક સાસુ, નરણુ, કે વહુને બીઆખાર ચાલતું હોય તો તેઓ એક બીજાનું કાટલું કઢાવી નાંખવા યા તેને વશ કરવાને ફાંફાં મારતી જણાય છે. તો વર્ણી કોઇક બીમાર આદમીને દના દારથી જલદીથી આરામ ન થતાં તેને એકદમ સાફ કરાવવાની ખાહેશમાં ધુતમ ધાતમીઓને વશ થાય છે. તો વર્ણી કોઇને છોકરાં થતાં ન હોય તો તેઓ છોકરાં જણવાની ખાહેશ એવા ધુતમીઓને વશ થઇ ઢંકેલા ખાતી જણાય છે.

આ અલણ પારસણોની ચીવટપણે જડ ધાલેલી વહેમી-પણનો લાભ લઇ તેમનો ભુત પુંગ્ગરી તેમને ફાવે એમ લુટી ખાય છે. તે તેઓને છોકરાં આપવાની કબુલાત આપે છે; કોઇને પૈસા ટકા તો કોઇને ધારેલી મકસદ પાર પાડવાનો વચન આપે છે, પણ આ સધળું કરંણીના કાયદાથી બનતું હોવાને લીધે, કરંણીના કાયદા વચે—એટલે કુદરતી ધનસાફ અને જગતના કાયદાની વચે—કોઇથી જવાબ શકાતું નથી અને કાંઇ ફેરવી શકાતું નથી, અને તેથી જ બનવાનું કરેલું હોય છે તેજ બને છે. માટે જ્યારે કોઇ ધારેલું કામ કુદરતી રીતેજ પાર પડે

ત્યારે તે ક્રોધ ખાકી આદમીની મેહુરખાની અથવા શકતીથી બન્યું એમ માનવું ખોટુંજ છે.

ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે તેવી જાદુ કાટલમાં ચક્રચુર થયલી શયતાની ખવાસની પાપી ઓરતો પોતાના જરથોસ્તી ધર્મ અને કામને એજ લગાડનારી, રીતી નીતીનો ખરાબો, તેમજ પારસી સંસારનું સત્યાનાશ વાળનારીઓ છે. આવી પાપી ઓરતો ટોલામાંથી દુર થયલી બલી. આવી શેતાની ઓરતોનું જરથોસ્તી ધર્મ ઉપર એકીન તો હોતુંજ નથી, અને એવી દોજખી ઓરતોને પવિત્ર મકાનો કે ક્રિયાઓમાં સામેલ કરવી કે તેઓ પાસે પવિત્ર દરન કરાવવા તદ્દન નારવા છે. તેમજ આવી નાપાક કાટલખોરી ઓરતોનાં છોકરાંઓની સાથે સગાઇનો ગાંઠ બાંધવો એ સંસારનું સત્યાનાશ વાળવા ખરાખર છે.

કામને નામેશી લગાડનારી એવી કેહેવાતી 'પારસણો' તરફ ક્યો જરથોસ્તી બચો ધીકારની લાગણીથી જોઇ નહી શકે? જરથોસ્તી કામની ઓરતોને જુદાની જાદુઇ માર્ગ તરફ બળતાં બેધું એ કામની આખર નીતીનો, તેમજ સંસારનું સત્યાનાશ વાળનારી લયંકર ખરાખીનું મુળ જણાય છે!

પવિત્ર ક્રિયામાં મુકવામાં આવતો માંસ હાડનો ખોરાક.

આપણા જરથોસ્તીઓમાં એવો વીચાર પસરી રહેલો જણાય છે કે એહારમ જેવા દીવસે તથા બાજ રોજગાર હોય તે દીને

સતુમ માટે જે ખાતુ રાંધવામાં આવે, તે ચાવલ તથા ગોસ્તની દાળ, અથવા તરકારીનુંજ હોવું જોઈએ; એટલે કે લોખાન માટેના કે સતુમ પઢાવાનાં બાણમાં ગોસ્ત જરૂર જોઈએ. પણ એ વીચારને ધર્મનો કાંઈ પણ ટેકો નથી. અને એ “ચાલતો આવેલો રીવાજ” ધર્મ લાગણી છતાં અજ્ઞાનપણાંને લીધે, લોકોમાં એવો તો આમેજ થઈ ગયો છે કે એ રીવાજની વીરૂધ્ધ સમજાવવા જવું અથવા એ સવાલની ચારવણી કરવી એ બહુ સખત કામ છે. કારણ કે જેઓ મોજલા છતાં ધર્મની દાજ પણ ધરાવનાર છે તેઓ મતલબસર ધર્મનાં બહાનાં હેઠળ એ ખાણાંનો ત્યાગ કેમ કરી શકશે?

હીંદુઓની માફક અસલી જરથોસ્તીઓમાં માંસ ખાવાનું નારવા સમજવામાં આવતું હતું, તેમજ જરથોસ્તીઓને માંસ વાપડવાની ધર્મની રીતે સખત મનાઈ છે જેની શાહદત આપણને ધર્મ પુસ્તકો, અવસ્તાના દાખલાઓ કે તવારીખો ઉપરથી મળી શકે છે. આપણા ધર્મમાં ગાય-ગોસ્પંદની પરવરસી કરવા ઠેકાણે ઠેકાણે ફરમાવેલું, એટલુંજ નહીં પણ તેમની માન સાથે યાદ થાય છે. કહો કે જે ધર્મ કલામો એવી મલતબના હોય કે “ગાય-ગોસ્પંદને નમાજ હોજો” તે ભલા ધર્મનું શું એવું ફરમાન હોઈ શકે કે ગોસ્પંદને કાપી ખાવાં? દીનના એકરાનામાં જરથોસ્તી બાઈઓ પોતાના અશો રેહબરની રીત મુજબના હોવાનો એકરાર કરે છે, અને તોપણ પોતાના મહા-પવિત્ર પેગમબર સાહેબના તરીકાથી ઉલટા જઈ તેઓ ગોસ્પંદની કતલ કરાવવા અને તેનાં લોહી માંસને પોતાનો પક્ષીદ ખોરાક બનાવવામાં જરથોસ્તીપણું માને છે!

સતુમ વગેરે પવીત્ર ક્રીયામાં લોહીથી ભરેલો માંસનો ખોરાક તથા દારૂ વગેરે કેરી પ્રવાહીને ક્રીયાની વસ્તુઓ મુકવામાં આવે છે, જે વસ્તુઓ તરફ દર્શન શક્તીઓ શીવાય કોઈપણ યજ્ઞદી શક્તીનું ખેંચાણ થતું નથી, અને એવી રીતે જે પવીત્ર ક્રીયાઓ યજ્ઞદ અમશાસ્ત્રોની આરાધના સાથે અશો ક્ષરોહરોની યાદ તથા ખોદાની સેતાયસ કરાવાની છે, તે ક્રીયામાં જે જે ચીજો હાજર કરીએ છીએ તેમાં હાથે કરીને એહરેમની ખાસીઅતની માંસ અને દારૂ જેવી ચીજો કે જેવી રીતે હલકી વસ્તુના લોકો ભુત પલીદ વગેરે ભુરી શક્તીઓને ખેંચવા સારૂ જે દારૂ અને લોહીનું બળીદાન આપે છે, તેવી અપવિત્ર ચીજો ધરમની પવીત્ર અને બેદી ક્રીયામાં મુંકી ક્ષરેસ્તાઓની આમદાની થવાને બદલે તેથી ઉલટી ખાસીઅતની હસ્તી ખેંચાઈ આવે એવું ધારવું તદ્દન વાજબી કેહવાશે. માટે ખરા જરથોસ્તી ભાષ્યોને મારી નમ્ર અરજ એ છે કે પોતાને ઘરે ચેહારમ જેવા દીવસે કે બાજરોજગારને દહાડે ખસુસ “પહરેજી” નું પાક ખાતું બનાવી અશો રવાનોને ખુશનુદ કરે. વળી “પહરેજી” ને નામે “મરઘી” પણ કપાવવી તે વેચાતાં લાવેલાં ગોસ્ત કરતાં બદતર કામ છે. કારણ કે જે દહાડે ઘરમાં પવીત્ર ભણતરો મારફતે સઘળી અશો પેદા-યશની ખુશનુદી ચાહવામાં આવે, તે દહાડે નીદોંશ નીરાધાર પશુ પક્ષીઓ મારવાં, એ દયા અને દીનદારીના કાનુનથી તદ્દન ઉલટું છે.

